TABULÆ CHRONOLOGICÆ

AD OPTIMOS CALCULOS REDACTÆ,

ET AD PRÆFIGENDA

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ TEMPORA

Omninò necessariæ;

IN QUIBUS TEXITUR SERIES ROMANORUM PONTIFICUM, Patriarcharum Orientis, Sedium Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ, & Constantinopolitanæ: Imperatorum cùm Orientis, tum Occidentis, Regum Galliæ, Hispaniæ & Angliæ: Hæresum, Schismatum & Controversiarum, quæ in Ecclesia emerserunt, Conciliorum cùm Oecumenicorum, tùm Nationalium, seu Provincialium: Virorum denique Illustrium, qui vel doctrinâ & pietate floruerunt, vel Monachorum, aut Regularium Ordines instituerunt, instaurarunt, propagarunt;

ITA

EX PARTE HUIC TOMO VIII.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

SUBNEXÆ,

UT

Earum Continuationem sive Complementum sequens

Tomus Nonus seu Ultimus

suppeditet;

AUCTORE

FR. IGNATIO HIACYNTHO AMAT DE GRAVESON,

Sacræ Facultatis Parisiensis Doctore, & Collegii Casanatensis Theologo, Ord. Fratrum Præd.

EDITIO IN GERMANIA SECUNDA.

CUM PERMISSU SUPERIORUM.

Augustæ Vindelicorum & Græcii,

Sumptibus Fratrum VEITH, Anno MDCCXXVII.

IMPRIMATUR.

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro Sacri Palatii Apostolici.

N. Baccarius Episc. Bojan.

IMPRIMATUR.

Fr. Gregorius Selleri Ord. Prædic. Sac. Palat. Apost. Magist.

INDEX

HUJUS PRIORIS PARTIS

TABULARUM CHRONOLOGICARUM,

AD OPTIMOS CALCULOS REDACTARUM,

Et ad præfigenda Historiæ Ecclesiasticæ tempora omninò necessariarum.

In quibus texitur series Romanorum Pontificum, Patriarcharum Orientis, Sedium Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ, & Constantinopolitanæ, &c.

(NB.) Continuationem Tabularum harummet Chronologicarum vid. *Tomo Nono* seu *Ultimo.*

PRÆFATIO.

Absolutis in universam, quà latè patet, Historiam Ecclesiasticam nostris Colloquiis, sperabam futurum deinceps, ut in angulo cum libro latitans, diu optatâ quiete, quandiu vitam & spiritum ducerem, perfrui possem. Verùm jucundissimum istud otium mihi inviderunt amici, qui iterum aurem vellicantes, me ad resumendos consuetos labores, obtorto quidem collo, retraxere: Heus tu, *dixerunt:* ut quid tam citò è tabula manum subducis? Quorsum non exhibes eas, quas in Præfatione Operis tui promisisti, Tabulas Chronologicas, quæ Historiæ Ecclesiasticæ Candidatorum memoriæ subitaneam opem, veluti de promptuario, suppeditare, eisque stimulos subdere poterunt, ut per breve quoddam faciliusque tyrocinium ad altiorem eruditionem provehantur, & longius Antiquitatis Ecclesiasticæ iter suscipere non formident. Agedum, fidem tuam in præsentia libera, & Historiam Ecclesiasticam, quam compendiosè descripsisti, accuratioribus Tabulis Chronologicis illustra. *In his & similibus amicorum monitis, volens nolens, acquievi tandem; vetus quippè proverbium est: rogando cogit, qui rogat bene meritus; maluique omnem in adornandis Tabulis Chronologicis devorare molestiam, quam desciscere ab promissorum fide, quâ me palam obstrinxeram. Consulturus itaque utilati eorum, qui Historiæ Ecclesiasticæ sunt studiosi, quatuordecim contexui, & ad optimos calculos redegi Tabulas Chronologicas, in quarum prima describo seriem Romanorum Pontificum, qui à* Sancto Petro *usque ad* Innocentium XIII. *Pontificem Maximum, nunc sedentem, summâ sapientiâ universam Christi Ecclesiam gubernârunt. In altera Tabula Chronologica exhibeo seriem Patriarcharum Ecclesiæ Alexandrinæ. In tertia texo Catalogum Patriarcharum Ecclesiæ Antiochenæ. In quarta refero Patriarchas Ecclesiæ Hierosolymitanæ. In quinta repræsento successionem Patriarcharum Ecclesiæ Constantinopolitanæ. In sexta percenseo Imperatores Orientis. In septima Imperatores Occidentis. In octava Galliarum Reges. In nona Hispaniæ Reges. In decima Angliæ Reges. In undecima infero omnes Hæreses, Schismata & Controversias, quæ à primo Sæculo ad hæc usque nostra tempora Ecclesiam exagitârunt. In duodecima indico omnia Concilia, cùm OEcumenica, tum Nationalia, & Provincialia, quæ sive ad profligandas Hæreses, sive ad restaurandam collapsam Ecclesiæ Disciplinam, fuerunt hactenus variis in locis celebrata. In decima tertia profero in medium omnes Ecclesiæ Doctores, ac Viros Illustres, qui in singulis Ecclesiæ Sæculis ad hanc usque ætatem doctrinâ & pietate floruerunt. In postrema Tabula Chronologica enumero, & juxta ordinem temporum indigito omnes Institutores Ordinum tum Statûs Monastici, tum Regularis. Ex his autem Tabulis Chronologicis hoc præsertim commodum Lector colligere poterit, quod in illis omnia fermè, quæ in octo Tomis Colloquiorum nostrorum in Historiam Ecclesiasticam uberiori stylo, & historico more pertractavimus, unico quasi intuitu videre poterit annis & temporibus singulis accommodata, ita ut, si plura de his scire desideret, annotato semel anno vel Sæculo, quo res ad Historiam Ecclesiasticam attinentes contigisse demonstrant Tabulæ istæ Chronologicæ, facili negotio recurrere valeat ad nostram Historiam Ecclesiasticam, quam octo Tomis comprehensam, & variis Colloquiis digestam, per singula quæque Ecclesiæ Sæcula perspicuo ordine concinnare tentavimus. Cæterum, cum hæc secunda pars octavi Tomi nostræ Historiæ Ecclesiasticæ in majorem, quam par sit, molem excrevisset, si has quatuordecim prælongas Tabulas Chronologicas simul inserere voluissem, operæ pretium me tandem facturum esse duxi, si hic duntaxat quinque priores attexerem Tabulas Chronologicas, in quibus describitur series, seu successio Episcoporum præcipuarum Ecclesiæ Sedium, Romanæ videlicèt, Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ, & Constantinopolitanæ, alias verò novem, quæ supersunt, Tabulas Chronologicas, quæque exhibere debent seriem, seu Catalogum Imperatorum cùm Orientis, tum Occidentis; Galliæ, Hispaniæ, & Angliæ Regum; Hæresum, Schismatum & Controversiarum, quæ in Ecclesia emerserunt; Conciliorum, quæ fuerunt celebrata; ac denique Virorum omnium Illustrium, qui vel doctrinæ laude floruerunt, vel novos Monachorum, aut Regularium Ordines instituerunt; has, inquam, novem posteriores Tabulas Chronologicas, quæ ad juvandam memoriam eorum, qui Historiæ Ecclesiasticæ studio delectantur, haud parum conducere possunt, consultius mihi visum est ad sequentem, seu nonum Historiæ nostræ Ecclesiasticæ remittere Tomum, ut ex his novem Tabulis Chronologicis in præclarum Ordinem in peculiari Tomo dispositis & explicatis, uberiorem fructum posset haurire lector, quam si illas in angustiorem molem hic contraxissem. Rem igitur nunc aggredior, & à Chronotaxi Romanorum Pontificum, quæ ad probandum adversùs hujus temporis Hæreticos, perpetuam tum Cathedræ, tum doctrinæ successionem, ab ipsis Apostolis deductam, semper viguisse, & etiamnum vigere in Ecclesia Romana, maximè necessaria est, exordium ducam.*

PRIMA

PRIMA TABULA CHRONOLOGICA.

In qua texitur Chronotaxis, seu series Romanorum Pontificum, qui à S. Petro *usque ad* Innocentium XIII. *Pontificem Maximum, universam Christi Ecclesiam gubernârunt.*

1.
Anctus *Petrus*, primus in terris Christi Domini Vicarius, & Supremus Pontifex fuit, seditque annis viginti quinque, mense uno, & sub *Nerone* Imperatore Martyrii palmam adeptus est die XXIX. mensis Junii anni Christi sexagesimi sexti, Consulibus *G. Lucio Telesino*, & *Suetonio Paulino*.

2. *S. Linus*, successit *S. Petro*. Fuit tamen *Linus* in Sede Romana Vicarius *S. Petri* ab anno Christi quinquagesimo sexto usque ad annum sexagesimum sextum, quo anno cùm *S. Petrus* à crudelissimo *Nerone* Imperatore cæsus fuisset, Pontificatum *Linus* obtinuit. Sedit per annum integrum, & Martyr vitam finivit anno Christi sexagesimo septimo, in quem incidit Consulatus *Fonteji Capitonis* & *C. Julii Rufi*.

3. *S. Clemens*, hujus nominis *Primus*, successit *Lino*, & annis novem, mensibus undecim Romanam rexit Ecclesiam, ac subinde ab anno Christi sexagesimo septimo, quo, post obitum *Lini*, electus est Romanus Pontifex, sedit usque ad annum septuagesimum sextum, quo Consules fuerunt *Vespasianus Augustus VII.* & *Titus Cæsar. V.* Pro Fidei defensione Martyrii coronâ redimitus occubuit.

4. *S. Cletus* anno Christi septuagesimo sexto suffectus est in locum *Clementis*, seditqoe annis sex, mensibus decem, tribus diebus, & post adeptam Martyrii palmam migravit ad Dominum anno Christi octogesimo tertio, Consulibus *Domitiano Augusto*, & *Petilio Rufo II.*

5. *S. Anacletus* anno Christi octogesimo tertio substitutus est *Cleto*, sedit annis XII. mensibus decem, diebus tribus, seditque usque ad annum Christi nonagesimum quintum, quo Consules fuerunt *Domitianus XVII.* & *T. Flavius Clemens*. Ipse verò Martyrio coronatus evolavit in Cœlum.

6. *S. Evaristus* eodem anno nonagesimo quinto subrogatus est in locum *Anacleti*, sedit annis XII. mensibus septem, diebus duobus, & Martyrium passus migravit ad Dominum anno Christi CVIII. Consulibus *Ap. Annio Trebeniano Gallo*, & *M. Attilio Bradua*.

7. *S. Alexander*, hujus nominis *Primus*, successit *Evaristo*, sedit annis octo mensibus duobus & die uno, coronamque Martyrii promeritus est anno Christi CXVI. sub Consulatu *Ælii Lamiæ*, & *Æliani Veteris*.

8. *S. Sixtus*, hujus nominis *I.* eodem anno, quo *Alexander I.* è vivis excessit, seu anno centesimo decimo sexto, Pontificatum iniit, seditque annis decem, mensibus tribus, diebus viginti uno, & Martyrii coronâ decoratus abiit è vivis anno Christi CXXVI. Consulibus *M. Annio Vero III.* & *L. Vario Ambibulo*.

9. *S. Telesphorus* Pontificatum suscepit anno Christi centesimo vigesimo sexto, sedit annis undecim, mensibus tribus, diebus tribus, & obiit Martyr anno Christi CXXXVII. sub Consulatu *Lucii Ælii Cæsaris II. & P. Cœlii Balbini Vibullii*.

10. *S. Hyginus* anno CXXXVII. electus est Romanus Pontifex, sedit annis quatuor, & pro Fide Martyr, supremum vitæ diem obiit anno centesimo quadragesimo primo, Consulibus *Peducæo Syloga Priscino*, & *T. Hænio Severo*.

11. *S. Pius* hujus nominis *I.* in Pontificatu successit *Hygino* anno Christi centesimo quadragesimo primo, sedit per decem annos, menses quatuor, dies tres, & mortem pro Fidei defensione pertulit anno Christi centesimo quinquagesimo primo, quo Consules fuerunt *Quintilius Condianus*, & *Quintilius Maximus*.

12. *S. Anicetus* in locum *Pii* Papæ, anno centesimo quinquagesimo primo demortui, assumptus est ac Romanus Pontifex electus, sedit per decem annos, ac vitam pro Christo perdidit anno Christi centesimo sexagesimo primo, sub Consulatu *M. Ælii Aurelii Veri Cæsaris III.* & *L. Ælii Commodi II.*

13. *S. Soter* successit *Aniceto* anno Christi centesimo sexagesimo primo, sedit annos novem & aliquot menses ac dies, & Martyr occubuit anno Christi centesimo septuagesimo, qui *Cornelii Cethegi*, & *C. Erucii Clari* Consulatibus insignitur.

14. *S. Eleutherus* anno Christi centesimo septuagesimo suffectus est *Soteri* Papæ, sedit annos quindecim, dies viginti quatuor, & Martyr mortuus est anno Christi centesimo octogesimo quinto sub Consulatu *Materni* & *Braduæ*.

15. *S. Victor* in locum *Eleutheri* anno centesimo octogesimo quinto subrogatus est, sedit annos duodecim, mensem unum, dies sexdecim, & Martyr occubuit anno Christi centesimo nonagesimo septimo, quo Consules fuerunt *Claudius Lateranus*, & *Titius Rufinus*. Hic Pontifex Asiaticos ab Ecclesiæ Romanæ communione separavit, quòd Pascha more Judaico, seu lunâ decimâ quartâ, in quamcunque diem incideret, non verò die Dominicâ proximè sequenti lunam decimam

cimam quartam post Æquinoctium Vernum celebrandum esse obstinatis animis pertenderent.

16. *S. Zephyrinus* anno Christi centesimo nonagesimo septimo successit *Victori* Papæ, sedit annos novemdecim, menses undecim, dies quinque, & mortuus est anno Christi ducentesimo decimo septimo, quo Consules fuerunt *C. Brutius Præsens*, *T. Messius Extricatus*.

17. *S. Callistus*, Successor *Zephirini* Papæ, Pontificatum iniit die XVIII. mensis Julii anni Christi ducentesimi decimi septimi, sedit annos quinque, menses duos, dies decem, & Martyrii palmâ donatus inter vivos esse desiit anno Christi ducentesimo vigesimo secundo, qui in Fastis notatur Consulatu *M. Aurelii Antonini Elagabali Augusti IV. & M. Aurelii Severi Alexandri Cæsaris*.

18. *S. Urbanus*, successit *Callisto* anno Christi ducentesimo vigesimo secundo, sedit annos septem, & aliquot menses, ac dies, & Martyrium passus est anno Christi ducentesimo trigesimo, sub Consulatu *L. Virii Agricolæ*, & *Sext. Catii Clementini*.

19. *S. Pontianus* subrogatus est in locum *Urbani*, die vigesimâ secundâ mensis Junii anni ducentesimi trigesimi, sedit annos quinque, menses tres & dies septem, vitamque per Martyrium morte commutavit die vigesimâ octavâ mensis Septembris anni ducentesimi trigesimi quinti, sub Consulatu *Severi*, & *Quinctiani*.

20. *S. Anterus* successit *Pontiano* die vigesimâ primâ mensis Novembris anni Christi ducentesimi trigesimi quinti, sedit mensem unum, & dies tredecim, Martyriumque subiit die tertiâ mensis Januarii anni ducentesimi trigesimi sexti, sub Consulatu *Julii Veri Maximini Augusti*, & *Julii Africani*.

21. *S. Fabianus*, post mortem *Anteri* ordinatus est Romanus Pontifex die XI. mensis Januarii anni Christi ducentesimi trigesimi sexti, & mortem pro Christo oppetiit die XX. mensis Januarii anni Christi ducentesimi quinquagesimi, sub Consulatu *Decii Aug. II.* & *Grati*, seditque annos quatuordecim & dies decem.

22. *S. Cornelius*, postquàm ab obitu *Fabiani* vacâsset uno anno Sedes Pontificia, fuit ad Pontificatum evectus anno ducentesimo quinquagesimo primo, sedit unum annum, menses tres, dies decem, & Martyrii gloriâ insignitus est die quartâ mensis Septemb. anni Christi ducentesimi quinquagesimi secundi, Consulibus *C. Vibio Treboniano Gallo Augusto II.* & *C. Vibio Volusiano Cæsare*.

23. *S. Lucius* die XXV. mensis Septembris anni ducentesimi quinquagesimi secundi ordinatus est Pontifex Romanus, sedit menses quinque, dies decem, & Martyr occubuit die quartâ mensis Martii anni ducentesimi quinquagesimi tertii, quo Consules fuerunt *C. Vibius Volusianus Aug. II.* & *M. Valerius Maximus*.

24. *S. Stephanus*, postquàm ab obitu *Lucii* vacâsset Romana Sedes per duos menses & dies sex, creatus est Pontifex Romanus, sedit annis quatuor, mensibus duobus, diebus viginti uno, & Martyrium passus est anno Christi ducentesimo quinquagesimo septimo, *P. Licinio Valeriano Aug. IV.* & *P. Licinio Gallieno Aug. III.* Consulibus.

25. *S. Sixtus* Papa hujus nominis *Secundus*, successit *Stephano* die vigesimâ quartâ mensis Augusti anni ducentesimi quinquagesimi septimi. Sedit menses XI. dies sex, & gloriâ Martyrii donatus est anno Christi ducentesimo quinquagesimo octavo, Consulibus *M. Aulio Memmio Tusco*, & *Basso*.

26. *S. Dionysius*, postquàm ab obitu *Sixti* Papæ Sedes Romana vacâsset per annum fermè unum, electus est Pontifex Romanus die XXII. mensis Julii anni ducentesimi quinquagesimi noni, sedit annos decem, menses quinque & dies quatuor, atque Deo spiritum reddidit die XXVI. mensis Decembris anni ducentesimi sexagesimi noni, Consulibus *M. Aurelio Claudio Augusto II.* & *Paterno*.

27. *S. Felix*, hujus nominis *Primus*, ad Pontificatum promotus est die XXVIII. mensis Decembris anni ducentesimi sexagesimi noni, sedit annis quatuor, mensibus undecim, diebus viginti quinque, & Martyrio vitam clausit die XXII. mensis Decembris anni Christi ducentesimi septuagesimi quarti, Consulibus *Aureliano Aug. III. & Julio Capitolino*.

28. *S. Eutychianus* successit *Felici* Papæ, die quintâ Januar. anni ducentesimi septuagesimi quinti, sedit annos octo, mensibus undecim, diebus tribus, & Martyrium passus est die VII. mensis Decembris anni ducentesimi octogesimi tertii, Consulibus *M. Aurelio Caro Aug. II.* & *M. Aurelio Carino*.

29. *S. Cajus* Pontifex Romanus ordinatus est die decimâ quintâ mensis Decembris anni ducentesimi octogesimi tertii, & sedit annos duodecim, menses quatuor, dies septem, & Martyr obiit die XXII. mensis Aprilis anni ducentesimi nonagesimi sexti, Consulibus *Diocletiano Aug. VI.* & *Constantio Cæsare II.*

30. *S. Marcellinus*, postquàm ab obitu *Caji* Papæ vacâsset Romana Sedes duobus mensibus & octo diebus, Pontificatum suscepit die XXX. mensis Junii anni ducentesimi nonagesimi sexti, sedit annis octo, mensibus tribus, diebus viginti quinque, & Martyrio extinctus est die XXIV. mensis Octobris anni trecentesimi quarti, Consulibus *Diocletiano Aug. IX.* & *Maximiano Herculio Aug. VIII.*

31. *S. Marcellus*, postquàm ab obitu *Marcellini* Papæ Sedes Romana vacâsset annis tribus, mensibus tribus, diebus viginti quinque, ordinatus est Pontifex Romanus die XXVII. mensis Junii anni trecentesimi octavi, sedit annum unum, menses sex, dies viginti, & Martyr obiit die XVI. mensis Januarii anni trecentesimi decimi.

32. *S. Eusebius* successit *Marcello* Papæ die V. Februarii anni trecentesimi decimi, sedit menses quatuor & dies sexdecim, & decessit die XXI. mensis Junii ejusdem anni trecentesimi decimi.

33. *S. Miltiades*, seu *Melchiades*, Pontificatum suscepit die 2. Julii anni trecentesimi decimi, sedit annos tres, menses sex, dies novem,

novem, & mortuus eſt die x. Januarii anni trecenteſimi decimi quarti. Sub hoc Pontifice *Melchiade* Hæretici *Donatiſtæ* in Concilio Romæ habito anno trecenteſimo decimo tertio damnati ſunt.

34. *S. Sylveſter* pridie Kalendas Februarii anni trecenteſimi decimi quarti Pontificatum iniit. Concilium Generale Nicænum primum ad profligandam *Arii* Hæreſim convocavit, ſedit annis viginti duobus menſibus undecim, & è vita migravit die xxxi. menſis Decembris anni trecenteſimi trigeſimi quinti.

35. *S. Marcus* die xviii. menſis Januarii anni trecenteſimi trigeſimi ſexti ſublectus fuit Pontifex Romanus, ſedit menſes octo, dies viginti, & obiit die vii. menſis Octobris ejusdem anni.

36. *S. Julius*, poſtquàm ab obitu *Marci* Papæ vacâſſet Sedes Romana menſes tres, dies viginti novem, Pontificatum auſpicatus eſt die ſextâ menſis Februarii anni trecenteſimi trigeſimi ſeptimi. Ad defendendam Catholicam de Conſubſtantialitate Verbi Divini Fidem, & cauſam *S. Athanaſii*, ab Euſebianis, ſeu Arianis, penè oppreſſi, ſtrenuè ſe geſſit. Sedit annis quindecim, menſibus duobus, diebus ſex, ac vivis exemptus eſt die xii. menſis Aprilis anni trecenteſimi quinquageſimi ſecundi.

37. *S. Liberius*, poſtquàm à morte *Julii* Papæ vacâſſet Sedes per duos menſes & dies aliquot, conſecratus eſt Romanus Pontifex die xxi. menſis Julii anni trecenteſimi quinquageſimi ſecundi, ſedit annos quatuordecim, menſes tres, dies tres, & efflavit animam die xxiii. menſis Septembris anni trecenteſimi ſexageſimi ſexti. In exilium ab Imperatore *Conſtantino* actus *Liberius* Papa, tædio victus damnavit *Athanaſium*, & ſubſcripſit Formulæ Fidei Sirmienſi, non quidem ſecundæ, quæ penitùs Ariana eſt, ſed primæ, quæ Catholicum ſenſum pati poteſt, & contra Hæreticum *Photinum* edita eſt. Ab exilio reverſus *Liberius*, & ſuâ Romanâ Sede potitus, Nicænam Fidem palàm profeſſus eſt, pacem cum Sancto *Athanaſio* redintegravit, ſuumque lapſum facti pœnitens reparavit.

38. *S. Felix* hujus nominis *II.* à *Conſtantio*, Imperatore Ariano, in locum *Liberii* Papæ ſubrogatus fuerat, qui tamen Pontifex factus, Catholicam Fidem propugnavit, & Martyrium paſſus eſt, dum adhuc *Liberius* Sedem Romanam obtineret.

39. *S. Damaſus* ordinatus eſt Pontifex Romanus die primâ menſis Octobris anni trecenteſimi ſexageſimi ſexti. Sedit annos octodecim, menſes duos, dies decem, & extremum ſpiritum reddidit die x. menſis Decemb. anni trecenteſimi octogeſimi quarti. Contra *Damaſum*, Romanum Pontificem legitimè electum & ordinatum, ſchiſma in Eccleſia conflavit *Urſicinius*, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus, qui Pontificatum temerario auſu ſibi vindicavit. Sed *Urſicinium*, in Sedem Romanam intruſum, & Schiſmatis Authorem, Imperator *Gratianus* perpetuo exilio mulctavit, & *Damaſum* Sedis Romanæ pacificum poſſeſſorem reddidit. Sub Pontificatu *Damaſi* habitum eſt Concilium Generale Conſtantinopolitanum primum anno 381.

40. *S. Siricius* ſucceſſit *Damaſo* Papæ, ſeditque annos tredecim, menſes undecim, dies quinque, & obiit anno trecenteſimo nonageſimo octavo.

41. *S. Anaſtaſius* in Sede Romana ſucceſſit *Siricio* Papæ die quintâ menſis Decembris anni trecenteſimi nonageſimi octavi. Sedit annis tribus, diebus decem, & exiit è vita die decimâ quartâ menſis Decembris anni quadringenteſimi primi. Sub Pontificatu *Anaſtaſii* tumultuati ſunt Origeniſtæ, eosque ſuâ auctoritate repreſſit Sanctus ille Pontifex.

42. *S. Innocentius I.* Pontifex Romanus inauguratus eſt die vigeſimâ primâ menſis Decembris anni quadringenteſimi primi, seditque annis quindecim, menſibus duobus, diebus viginti, vitâque functus eſt die xii. menſis Martii anni quadringenteſimi decimi ſeptimi. *Pelagium*, *Cœleſtium*, & *Julianum* Hæreticos proſcripſit Sanctiſſimus ille Pontifex, *S. Joannis Chryſoſtomi* appellationem ſuſcepit, & omnia, quæ adversùs illum in Pſeudo-Synodo ad *Quercum* malè geſta & decreta fuerant, ſuâ auctoritate reſcîdit.

43. *S. Zozimus* ordinatus eſt Romanus Pontifex die xviii. menſis Martii anni quadringenteſimi decimi ſeptimi. Sedit annum unum, menſes novem, & ad Deum migravit die xxvi. Decembris anni quadringenteſimi decimi octavi.

44. *S. Bonifacius* hujus nominis *I.* in Romanum Pontificem electus eſt die vigeſimâ nonâ menſis Decembris anni quadringenteſimi decimi octavi, ſedit annos tres, menſes octo, dies ſex, & mortuus eſt die quartâ Septembris anni quadringenteſimi vigeſimi ſecundi. *Eulalius* Antipapa, cui *Symmachus*, Urbis Romæ Præfectus, favebat, contra *Bonifacium* legitimum Pontificem inducto Schiſmate Eccleſiam turbavit, ſed, *Eulalio* Antipapâ Româ juſſu Imperatoris pulſo, ſedatum eſt Schiſma.

45. *S. Cœleſtinus* hujus nominis *I.* die decimâ menſis Septembris anni quadringenteſimi vigeſimi ſecundi Pontifex Romanus conſecratus eſt. Sedit annos novem, menſes decem, dies novem, obiit die xviii. menſis Julii anni quadringenteſimi trigeſimi ſecundi. Semipelagianos compreſſit, & per ſuos Legatos præfuit Concilio Generali Epheſino an. CCCCXXXI. celebrato, in quo *Neſtorii* Hæreſis proſcripta fuit.

46. *S. Sixtus* Papa hujus nominis *III.* in locum *Cœleſtini* Romani Pontificis ſubrogatus eſt die vigeſimâ quartâ menſis Julii anni quadringenteſimi trigeſimi ſecundi, & exceſſit è vita die xi. menſis Auguſti anni quadringenteſimi quadrageſimi. Sub iſtius *Sixti* Pontificatu pax ſancita eſt *Cyrillum* Patriarcham Alexandrinum inter & *Joannem* Patriarcham Antiochenum & alios Orientales Epiſcopos.

47. *S. Leo*, poſt Interpontificium XLI. dierum ab obitu *Sixti III.* electus eſt Pont, Roma-

nus die XXII. mensis Sept. an. quadringentesimi quadragesimi. Sedit annum viginti unum, mensem unum, dies tredecim, migravitque ad Deum die quartâ mensis Novembris anni quadringentesimi sexagesimi primi. Sub Pontificatu Sancti *Leonis* celebratum est contra Hæresiarcham *Eutychetem* Concilium Chalcedonense anno CCCCLI.

48. *S. Hilarus* successit *S. Leoni* Papæ. & Pontificatum iniit die XIS. mensis Novembris anni quadringentesimi sexagesimi primi. Sedit annos sex, menses trea, dies decem, & obiit die XXI. mensis Februarii anni quadringentesimi sexagesimi octavi.

49 *S. Simplicius*, post quatuor dierum à morte *Hilari* Papæ intervallum, Pontifex Romanus fuit inauguratus die XXV. mensis Februarii anni quadringentesimi sexagesimi octavi, & præfuit Ecclesiæ Romanæ per annos quindecim & dies sex, obiitque die 2. mensis Martii anni CCCCLXXXIII.

50 *S. Felix III.* post quinque dierum Interpontificium, successit *Simplicio* die VI. mensis Martii anni quadringentesimi octogesimi tertii, seditque annos octo, mensea undecim, dies octodecim, & ex hac vita migravit die XXIV. Februarii anni quadringentesimi nonagesimi secundi.

51. *S. Gelasius* consecratus est Pontifex Maximus die primâ mensis Martii anni quadringentesimi nonagesimi secundi. Sedit annos quatuor, menses octo, dies octodecim, & è vivis excessit dia decimâ nonâ mensis Novembris anni quadringentesimi nonagesimi sexti.

52. *S. Anastasius II.* Pontifex Maximus ordinatus est die XXIV. mensis Novembris anni quadringentesimi nonagesimi sexti, & sedit annum unum, menses undecim, dies viginti quatuor. & mortuus est die XVII. mensis Novembris anni quadringentesimi nonagesimi nctavi.

53. *S. Symmachus* successit *Anastasio II.* die vigesimâ secundâ mensis Novemb. anni quadringentesimi nonagesimi octavi. Ejus electionem turbare tentavit *Laurentius*, S. Praxedia Archi Presbyter, qui, instigante *Festo*, Senatore Romano, se in Pseudo-Pontificem effusia pecuniis, eligendum curavit. At, *Theodoricus*, Rex Italiæ, Sectâ licèt Arianus, litem adjudicavit *Symmacho*, qui prior, & à majori, saniorique Cleri parte fuerat electus. Sedit *Symmachus* annos quindecim, menses septem, & diea viginti septem, & è vivis sublatus est die decimâ nonâ mensis Julii an. DXIV.

54. *S. Hormisdas* in locum *Symmachi* suffectus est die XXVII. mensis Julii anni DXIV. Sedit annos novem, & dies undecim. & in vivis esse desiit die VI. mensis Aug. an. DXXIII.

55. *S. Joannes I.* successit *Hormisda* Papæ, & fuit ordinatus Pontifex Romanus die decimâ tertiâ mensis Augusti an. DXXIII. Sedit annoa duos, menses novem, & dies sex, Martyrque occubuit die XVIII. mensis Maji an. DXXVI.

56. *S. Felix* hujus nominis *IV.* die XIX. mensis Julii an. DXXVI. Pontifex Romanus consecratus est. Sedit annos quatuor, & menses duos, dies sex, atque præclaris virtutibus exornatus ex hac vita discessit die XVII. mensis Septembris. an. DXXX.

57. *Bonifacius II* Pontifex Romanus ordinatus est die vigesimâ primâ mensis Septembris anni quingentesimi trigesimi. Synodum secundam Arausicanam, in qua Hæretici Semipelagiani fuerunt proscripti, confirmavit. Sedit annos duos & dies viginti sex, obiitque die XVII. mensis Octobris anni quingentesimi trigesimi secundi.

58. *Joannes II.* post intervallum septuaginta sex dierum ab obitu *Bonifacii II.* Pontifex Romanus fuit renunciatus die XXXI. mensis Decembris anni quingentesimi trigesimi secundi. Pontificatum tenuit annoa duos, menses quatuor, dies viginti sex, & extremum diem obiit die vigesimâ sextâ mensia Maji anni quingentesimi trigesimi quinti.

59. *S. Agapetus* electus & inauguratus est Pontifex Romanus die tertiâ mensia Junii anni quingentesimi trigesimi quinti. *Anthimum*, Patriarcham Constantinopolitanum, Hæreticum Eutychianum, è Sede Constantinopolitana dejecit, & in ejus locum *Mennam*, virum maximè Catholicum, auctoritate Apostolicâ subrogavit. Sedit menses decem, dies undeviginti, obiitque Constantinopoli die XXII. mensis Aprilis anni quingentesimi trigesimi sexti.

60. *S. Silverius*, postquàm à morte *Agapeti* Sedea Pontificia per dies quadraginta septem vacâsset, Pontifex Romanus consecratus est. die VIII. mensis Junii anni quingentesimi trigesimi sexti. Missus est in exilium à *Vigilio*, qui Sedem Pontificiam invasit, ibique mediâ & calamitatibus confectus, Martyr occubuit die XX. mensis Junii anni quingentesimi octavi.

61. *Vigilius*, qui, favente *Belisario*, Romani exercitûs Duce, in Sedem *Silverii* legitimi Pontificis irrepserat, mortuo *Silverio*, vero & legitimo Pontifice, fuit à Clero in legitimis Comitiis renunciatus Pontifex Romanus. Seditque usque ad annum quingentesimum quinquagesimum quartum, quo oppressus dolore calculi obiit in Sicilia, dum Romam rediret. Sub hoc Pontifice habita est quinta Synodus Generalis, seu Constantinopolitana secunda, anno quingentesimo quinquagesimo tertio.

62, *S. Pelagius* hujus nominis *I.* in Sede Pontificia *Vigilium* excepit die XI. mensis Aprilis anni quingentesimi quinquagesimi quinti. Sedit annos 4. menses 10. dies 18. & vitâ functus est die 2. mensis Martii an. 560.

63. *Joannes* hujus nominis *III.* postquàm Sedes Pontificia cessâsset à morte *Pelagii I.* menses quatuor & dies XVII. Pontificatum iniit die XVIII. mensis Julii anni quingentesimi sexagesimi, & Ecclesiam Romanam gubernavit annos XII. menses XI. & dies XXVI. Mortuus est die XIII. mensis Julii anni quingentesimi septuagesimi tertii.

64, *S. Benedictus* hujus nominis *I.* post Interpontificium à morte *Joannis III.* mensium decem, viginti & unius dierum, ordinatus est Pontifex Romanus die tertiâ mensis Junii anni quingentesimi septuagesimi quarti,

sedit-

feditque annos quatuor, mensem unum, dies viginti octo, & è vivis excessit die xxx. mensis Julii anni quingentesimi septuagesimi octavi.

65. *Pelagius II.* postquàm ab obitu *Benedicti I.* Sedes vacâsset menses quatuor, fuit electus Pontifex die trigesimâ mensis Novembris anni quingentesimi septuagesimi octavi. Sedit an. XI. menses duos, dies decem, & migravit è vita die octavâ mensis Februarii anni quingentesimi nonagesimi.

66. *S. Gregorius Magnus* hujus nominis *I.* post Interpontificium ab obitu *Pelagii II.* mensium sex, & dierum viginti quinque, consecratus est Pontifex Romanus die tertiâ mensis Septembris anni quingentesimi nonagesimi. Donatistas in Africa coërcuit, & *Joannis*, Patriarchæ Constantinopolitani, se *Oecumenicum*, seu *universalem* Episcopum, inscribentis, fastum cohibuit, Angliam ad Fidem convertit, & Ecclesiæ Latinæ Sanctissimus Doctor habetur. Sedit annos XIII. menses sex, dies decem, & ad Deum migravit die xii. mensis Martii anni sexcentesimi quarti, quâ die à Fidelibus colitur.

67. *Sabinianus*, post interpontificium mensium sex & diei unius, Romanus Pontifex consecratus est die xiii. mensis Septembris anni sexcentesimi quarti. Et sedit annum unum duntaxat, menses quinque, & dies novem, obiitque die xxi. mensis Februarii anni sexcentesimi sexti.

68. *S. Bonifacius III.* post Interpontificium mensium XI. & dierum XXVI. inauguratus est Pontifex Maximus, & Pontificatum tenuit usque ad diem x. mensis Novemb. anni sexcentesimi septimi.

69. *Bonifacius IV.* post Interpontificium novem mensium & dierum quindecim, fuit Romanus Pontifex consecratus die vigesimâ primâ mensis Augusti anni sexcentesimi octavi. Ab Imperatore *Phoca* obtinuit Templum, quod Romæ dicitur Pantheum, illudque, eliminatis prorsùs Ethnicorum superstitionibus, consecravit Sanctæ *Mariæ* semper Virgini, & Sanctis omnibus Martyribus. Sedit annos sex, menses octo, dies tredecim, & abiit è vivis die septimâ mensis Maji anni sexcentesimi decimi quinti.

70. *Deusdedit*, postquàm Sedes ab obitu *Bonifacii IV.* vacâsset quinque menses & dies undecim, ad Pontificatum fuit provectus die xix. mensis Octobris anni sexcentesimi decimi quinti. Sedit annos tres, dies viginti, obiitque die viii. mensis Novembris anni sexcentesimi decimi octavi.

71. *S. Bonifacius V.* post Interpontificium anni unius, mensis unius & dierum sexdecim, ordinatus est Pontifex Romanus die vigesimâ tertiâ mensis Decembris anni sexcentesimi decimi noni. Sedit annos quinque, menses decem, sine ulla dierum appendice, & obiit die xxvi. mensis Octobris anni sexcentesimi vigesimi quinti.

72. *Honorius* hujus nominis *I.* successit *Bonifacio V.* die xxvii. mensis Octobris anni sexcentesimi vigesimi quinti, & sedit annis duodecim, mensibus undecim, diebus sexdecim, & obiit die xii. mensis Octobris anni sexcentesimi trigesimi octavi. Hic Pontifex perperàm ab Hæreticis Monothelitarum hæreseos insimulatur, & ab ea tam verè, quàm piè vindicatur.

73. *Severinus*, post Interpontificium unius anni, septem mensium, & quindecim dierum, consecratus est Pontifex Maximus die xxviii. mensis Maji anni sexcentesimi quadragesimi. Sedit menses duos & dies quatuor, & abiit è vivis die primâ mensis Augusti ejusdem anni sexcentesimi quadragesimi.

74. *Joannes* hujus nominis *IV.* postquàm ab obitu *Severini* Papæ vacâsset Sedes Apostolica menses quatuor & dies viginti quatuor, ordinatus est Pontifex Romanus die xxiv. mensis Decemb. anni sexcentesimi quadragesimi. Sedit annum unum, menses novem, & dies octodecim, obiitque die decimâ mensis Octobris anni sexcentesimi quadragesimi secundi.

75. *S. Theodorus*, post Interpontificium unius mensis & dierum tredecim, consecratus est Pontifex Romanus die vigesimâ quartâ mensis Novembris anni sexcentesimi quadragesimi secundi. Sedit annos sex, menses quinque, & dies novemdecim, atque humanis ereptus est die decimâ tertiâ mensis Maji anni sexcentesimi quadragesimi noni.

76. *S. Martinus* hujus nominis *I.* post dies quinquaginta duos ab obitu *Theodori* Papæ electus est Pontifex Maximus die quintâ Julii anni sexcentesimi quadragesimi noni. Missus est in exilium ab Imperatore *Constante*, Hæretico Monothelita, anno sexcentesimo quinquagesimo tertio, ibique morbis & ærumnis confectus ad cœlestem patriam, Martyrii coronâ redimitus, migravit die xvi. mensis Septembris anni sexcentesimi quinquagesimi quinti.

77. *S. Eugenius* hujus nominis *I.* vivente adhuc in exilio *Martino I.* eoque, ad præcavendas Imperatoris *Constantis*, Hæretici Monothelitæ, insidias, ultrò consentiente; à Clero Romano electus est Pont. Max. die viii. mensis Septembris anni sexcentesimi quinquagesimi quarti, seditque annis duobus, mensibus octo, diebus viginti quatuor, & mortuus est die primâ mensis Junii anni sexcentesimi quinquagesimi septimi.

78. *S. Vitalianus*, postquàm ab obitu *Eugenii* Papæ vacâsset Sedes per mensem unum & dies viginti novem, creatus est Pontifex Maximus die trigesimâ mensis Julii anni sexcentesimi quinquagesimi septimi, seditque annos quatuordecim, menses sex, & obiit die xxvii. mensis Januarii anni sexcentesimi septuagesimi secundi.

79. *Adeodatus*, post Interpontificium à *Vitaliani* Papæ obitu duorum mensium & dierum viginti quinque, consecratus est Pontifex Maximus die xxii. mensis Aprilis anni sexcentesimi septuagesimi secundi, seditque annos quatuor, menses duos, dies quinque, & abiit è vivis die xxv. mensis Junii anni sexcentesimi septuagesimi sexti.

80. *Donus*, postquàm à morte *Adeodati* Papæ vacâsset Sedes menses quatuor & dies quinque, ordinatus est Pontifex Romanus die

1. mensis Novemb. anni sexcentesimi septuagesimi sexti. Sedit annum unum, menses quinque, dies decem, & decessit è vita die xx. mensis Aprilis anni sexcentesimi octavi.

81. *S. Agatho*, postquàm ab obitu *Doni* Papæ vacâsset Sedes menses duos & dies quindecim, inauguratus est Pontifex Maximus die xxvii. mensis Junii anni sexcentesimi septuagesimi octavi. Præfuit per suos Legatos sextæ Synodo Generali contra Hæreticos Monothelitas anno sexcentesimo octogesimo celebratæ, seditque annos tres, menses sex, dies quindecim, & obiit die x. mensis Januarii anni sexcentesimi octogesimi secundi.

82. *S. Leo* hujus nominis *II.* post Interpontificium septem mensium & septem dierum, in locum *Agathonis* Papæ suffectus est die xvii. mensis Augusti anni sexcentesimi octogesimi secundi. Sedit menses decem, dies septemdecim, & ad Deum migravit die tertiâ mensis Julii anni sexcentesimi octogesimi tertii.

83. *S. Benedictus* hujus nominis *II.* postquàm ab obitu *Leonis II.* cessâsset Pontificatus menses undecim, & dies viginti duos, consecratus est Pontifex Romanus die xxvi. mensis Junii anni sexcentesimi octogesimi quarti. Sedit menses decem, dies duodecim, & è vita discessit die vii. mensis Maji anni sexcentesimi octogesimi quinti.

84. *Joannes* hujus nominis *V.* postquàm à morte *Benedicti II.* vacâsset Sedes per menses duos & dies quindecim, ordinatus est Pontifex Romanus die xxiii. mensis Julii anni sexcentesimi octogesimi quinti. Sedit annum unum, dies decem, & mortuus est die secundâ mensis Augusti anni sexcentesimi octogesimi sexti.

85. *Conon*, post Interpontificium mensium duorum & dierum octodecim, electus est Pontifex Romanus die xxi. mensis Octobris anni sexcentesimi octogesimi sexti. Sedit menses XI. & è vita migravit die xxi. mensis Septemb. anni sexcentesimi octogesimi septimi.

86. *S. Sergius* hujus nominis *I.* post duorum mensium, & dierum viginti trium Interpontificium, per quod duravit Schisma excitatum à *Theodoro* Archi-Presbytero, & *Paschali* Archi-Diacono, qui Summo Pontificatui inhiantes, Sedem Apostolicam invaserant; electus est Pontifex Romanus die xv. mensis Decembris anni sexcentesimi octogesimi septimi. Sedit annos tredecim, menses octo, dies viginti tres, & obiit die vii. mensis Septembris anni septingentesimi primi.

87. *Joannes* hujus nominis *VI.* post Interpontificium unius mensis & dierum viginti, ordinatus est Pontifex Romanus die xxviii. mensis Octob. anni septingentesimi primi. Sedit annos tres, menses duos, & dies duodecim, & mortuus est die ix. mensis Januarii anni septingentesimi quinti.

88. *Joannes* hujus nominis *VII.* post Interpontificium unius mensis & dierum novemdecim, creatus est Pontifex Romanus die primâ mensis Martii anni septingentesimi quinti. Pontificatum gessit per duos annos, menses septem, dies septemdecim, atque septemum diem obiit die xvii. mensis Octobris anni septingentesimi septimi.

89. *Sisinnius*, post trium mensium Interpontificium, electus est Pontifex Romanus die xviii. mensis Januarii anni septingentesimi octavi, seditque dies dumtaxat viginti, & in vivis esse desiit die vi. mensis Februarii anni septingentesimi octavi.

90. *Constantinus*, post Interpontificium unius mensis & dierum undeviginti, ordinatus est Pontifex Romanus die xxiv. mensis Martii anni septingentesimi octavi. Rexit Ecclesiam Romanam usque ad diem viii. mensis Aprilis anni septingentesimi decimi quinti, quo ex hac vita discessit.

91. *S. Gregorius* hujus nominis *II.* post Interpontificium dierum quadraginta, consecratus est Pontifex Romanus die xix. mensis Maji anni septingentesimi decimi quinti. Sedit annos quindecim, menses viii. dies xxiii. & obiit die xi. mensis Febr. anni septingentesimi trigesimi primi.

92. *S. Gregorius* hujus nominis *III.* post breve Interpontificium, ordinatus est Pontifex Romanus die xviii. mensis Martii anni septingentesimi trigesimi primi. Sedit annos decem, menses octo, dies decem, & in vivis esse desiit die xxviii. mensis Novembris anni septingentesimi quadragesimi primi.

93. *S. Zacharias* consecratus est Pontifex Romanus die xxx. mensis Nov. anni septingentesimi quadragesimi primi. Sedit annos decem, menses tres, dies quatuordecim, & mortuus est die xiv. mensis Martii anni septingentesimi quinquagesimi secundi.

94. *Stephanus* hujus nominis *II.* ad Pontificatum electus est, sed subitâ morte interceptus, ordinari ac consecrari non potuit. Debet tamen inter veros Pontifices Romanos recenseri, sicut illum multi Scriptores Ecclesiastici, post Cardinalem *Baronium*, & omnes pervulgatæ Romanorum Pontificum Tabulæ Chronologicæ recensere solent.

95. *Stephanus* hujus nominis *III.* ordinatus est Pontifex Maximus die vigesimâ sextâ mensis Martii anni septingentesimi quinquagesimi secundi. Sedit annos quinque, dies viginti novem, & mortuus est die xxiv. mensis Aprilis anni septingentesimi quinquagesimi septimi.

96. *S. Paulus* hujus nominis *I.* postquàm ab obitu *Stephani III.* Papæ Sedes Apostolica vacâsset per dies triginta quinque, consecratus est Pont. Rom. die xxix. mensis Maji anni septingentesimi quinquagesimi septimi. Sedit annos decem, mensem unum, & spiritum Deo reddidit die xxviii. mensis Junii anni DCCLXVII.

97. *Stephanus* hujus nominis *IV.* post anni, & mensis unius Interpontificium, per cujus temporis spatium vacavit Sedes Apostolica, quam *Constantinus* Antipapa invaserat, summo omnium consensu electus est Pontifex Maximus die septimâ mensis Augusti anni septingentesimi sexagesimi octavi. Sedit annos tres, menses quinque, dies viginti septem, & fato functus est die secundâ mensis Februarii anni septingentesimi septuagesimi secundi.

98. *He-*

98. *Hadrianus I.* Pontificatum iniit die IX. mensis Februarii anni septingentesimi septuagesimi secundi, rexitque Ecclesiam usque ad diem XXV. mensis Decembris anni septingentesimi nonagesimi quinti. Sub hoc Pontifice habita est contra Iconomachos septima Synodus Generalis, seu Nicæna secunda, anno nongentesimo octuagesimo septimo.

99. *S. Leo* hujus nominis *III.* ordinatus fuit Pontifex Maximus die XXVII. mensis Decembris anni septingentesimi nonagesimi quinti. Sedit annos viginti, menses quinque, dies sexdecim, & ex vita migravit die XII. mensis Junii anni octingentesimi decimi sexti.

100. *Stephanus* hujus nominis *V.* electus est Pontifex Romanus die XXII. mensis Junii anni octingentesimi decimi sexti, sedit per septem duntaxat menses, & diem ultimum clausit die XXIV. mensis Januarii anni octingentesimi decimi septimi.

101. *S. Paschalis* hujus nominis *I.* in locum *Stephani V.* Papæ suffectus est die XXV. mensis Januar. ejusdem anni octingentesimi decimi septimi. Sedit annos septem, & dies septemdecim, & discessit è vita die decimâ mensis Febr. anni octingentesimi vigesimi quarti.

102. *Eugenius* hujus nominis *II.* fuit ordinatus Pontifex Maximus die XIV. mensis Februarii anni octingentesimi vigesimi quarti. Sedit annos tres, menses & dies incertos, & obiit mense Augusto anni octingentesimi vigesimi septimi.

103. *Valentinus* demortuo *Eugenio II.* substitutus est, sed quadragesimo die ab inauguratione sua è vivis sublatus est.

104. *Gregorius* hujus nominis *IV.* successit *Valentino* Papæ eodem anno octingentesimo vigesimo septimo, sed mense & die incertis, cùm duratio cessationis Sedis Pontificiæ post *Valentini* Papæ obitum omninò ignoretur. Sedit annos sexdecim, & migravit è vita VIII. Kal. Februarii anni octingentesimi quadragesimi quarti.

105. *Sergius* hujus nominis *II.* die decimâ mensis Febr anni octingentesimi quadragesimi quarti Pontifex Maximus renunciatus & ordinatus est. Sedit annos tres absque ulla mensium & dierum appendice, obiitque die XXVII. mensis Januarii anni octingentesimi quadragesimi septimi.

106. *S. Leo* hujus nominis *IV.* postquàm ab obitu *Sergii II.* Papæ Sedes Pontificia vacâsset menses duos & dies quindecim, electus ac consecratus est Pontifex Maximus die XI. mensis Aprilis anni octingentesimi quadragesimi septimi. Ecclesiam Romanam gubernavit annis octo, mensibus tribus, & diebus sex, atque ad cœlestem vitam migravit die decimâ septimâ mensis Julii anni octingentesimi quinquagesimi quinti.

107. *Benedictus* hujus nominis *III.* postquàm ab obitu *Leonis IV.* vacâsset Sedes Apostolica per menses duos & dies duodecim, ordinatus est Romanus Pontifex die XXIX. mensis Septembris anni octingentesimi quinquagesimi quinti, & *Anastasius*, qui Sedem Apostolicam invaserat, tanquam Antipapa ejectus est. Ecclesiam Romanam per an. duos, menses sex, & dies decem sanctissimè rexit *Benedictus III.* & è vita excessit die VIII. Aprilis anni octingentesimi quinquagesimi octavi. Cùm certum sit, *Benedictum III.* successisse in Sede Pontificia *Leoni IV.* explodi debet malè consuta illa fabula, quam obtrudunt nonnulli, qui dictitant, *Joannam* Papissam successisse *Leoni IV.* eamque Pontificatum per annos duos, mensem unum, & dies quatuor tenuisse.

108. *S. Nicolaus* hujus nominis *I.* successit *Benedicto III.* & consecratus est Romanus Pontifex die XXIV. mensis Aprilis anni octingentesimi quinquagesimi octavi. Sedit annos novem, menses sex, dies viginti, & migravit ad Deum die XIII. mensis Novembris anni octingentesimi sexagesimi septimi.

109. *Hadrianus* hujus nominis *II.* suffectus est in locum *Nicolai* Papæ *I.* die XIV. mensis Decembris anni octingentesimi sexagesimi septimi. Sedit annos quinque, & obiit anno octingentesimo septuagesimo secundo. Sub hoc Pontifice habitum est Concilium octavum Generale, seu Constantinopolitanum quartum, contra *Photium*, Schismaticum Patriarcham Constantinopolitanum.

110. *Joannes* hujus nominis *VIII.* consecratus est Pontifex Romanus die XIV. mensis Decembris anni octingentesimi septuagesimi secundi. Sedit annos decem, & dies duos, & abiit è vivis die XV. mensis Decembris anni octingentesimi octogesimi secundi.

111. *Marinus*, post paucos ab obitu *Joannis VIII.* dies, ad Summum Pontificatum fuit sublimatus, seditque annum unum, & menses quinque, & obiit die incerto mensis Maji anni octingentesimi octogesimi quarti.

112. *Hadrianus* hujus nominis *III.* eodem mense, quo mortuus est *Marinus* Pontifex ad Romanam Sedem provectus est. Sedit annum unum, & menses quatuor, obiitque anno octingentesimo octogesimo quinto.

113. *Stephanus* hujus nominis *VI.* successit *Hadriano III.* Papæ. Sedit in Cathedra *Petri* annos sex, & extremum diem obiit anno octingentesimo nonagesimo primo.

114. *Formosus* eodem mense & anno, quo *Stephanus VI.* Papa è vivis sublatus est, hoc est, mense Majo anni octingentesimi nonagesimi primi, consecratus est Pontifex Romanus. Sedit annos quatuor & menses septem, & inter vivos esse desiit die IV. Aprilis anni octingentesimi nonagesimi sexti. Mortuo *Formoso* Papa, *Bonifacius* hujus nominis *VI.* Sedem Romanam invasit, quam diebus tantùm quindecim tanquam Antipapa tenuit.

115. *Stephanus* hujus nominis *VII.* expulso Antipapa *Bonifacio VI.* se ipsum in Sedem Pontificiam malis artibus intrusit, accedente tamen Cleri consensu, legitimus Pontifex habitus est, ne Schismate Ecclesia scinderetur. Sedit annum unum, mensem unum, & dies aliquot; tandem in carcerem detrusus est, ubi strangulatus periit anno octingentesimo nonagesimo septimo.

116. *Romanus*, post mortem *Stephani VII.* Papæ, creatus & ordinatus est Pontifex

Maxi-

Maximus, seditque per quatuor dumtaxat menses, & obiit anno octingentesimo nonagesimo octavo.

117. *Theodorus* hujus nominis *II.* post mortem *Romani* Papæ, electus est Pontifex Romanus, qui per dies tantùm viginti Pontificatum tenuit, & è vivis sublatus est anno octingentesimo nonagesimo octavo.

118. *Joannes* hujus nominis *IX.* in locum *Theodori II.* Papæ circà medium mensem Julium anni octingentesimi nonagesimi octavi subrogatus est. Sedit annos duos & dies quindecim, & diem ultimum clausit circa initium mensis Augusti anni nongentesimi.

119. *Benedictus* hujus nominis *IV.* mortuo *Joanne IX.* Papa anno nongentesimo creatus est Pontifex Maximus, rexitque Ecclesiam annos tres & menses duos, & migravit ad Deum circa initium mensis Octobris anni nongentesimi tertii.

120. *Leo* hujus nominis V. successit *Benedicto IV.* seditque mensem unum & dies XXVI. vel XXVII. fuitque conjectus in vincula à *Christophoro*, qui Sedem Romanam occupavit.

121. *Christophorus*, postquàm sedisset menses circiter septem, à Sede Pontificia per vim deturbatus, habitum Monasticum induere coactus est.

122. *Sergius* hujus nominis *III.* Sedem Pontificiam obtinuit, sedit annis septem, mensibus tribus, diebus incertis, obiitque anno nongentesimo decimò.

123. *Anastasius* hujus nominis *III.* postquàm à morte *Sergii III.* vacâsset Sedes uno aut altero die, electus est Pontifex Maximus, seditque annos duos & totidem menses, & mortuus est anno nongentesimo decimo tertio.

124. *Lando* successit *Anastasio III.* die XVI. mensis Octobris anni nongentesimi decimi tertii. Sedit tantùm per menses sex, & dies decem, & obiit die XXVI. mensis Aprilis anni nongentesimi decimi quarti.

125. *Joannes* hujus nominis *X.* circa diem vigesimum septimum mensis Aprilis ordinatus est Romanus Pontifex. Sedit annos quatuordecim, paucos menses & dies aliquot, & obiit, Sede Pontificia à *Vuidone*, Tusciæ Marchione, depositus, anno nongentesimo nono.

126. *Leo* hujus nominis *VI.* suffectus est in locum *Joannis X.* sed æmulorum factione oppressus, & in carcerem conjectus, diem supremum obiit circa diem tertium mensis Februarii anni nongentesimi vigesimi noni, postquàm mensibus septem, & diebus quinque Ecclesiam Romanam rexisset.

127. *Stephanus VIII.* successit *Leoni VI.* seditque annos duos, mensem unum, dies duodecim, & finem vivendi fecit anno nongentesimo trigesimo primo.

128. *Joannes* hujus nominis *XI.* successit *Stephano VIII.* circa diem quintum mensis Martii anni nongentesimi trigesimi primi. Rexit Ecclesiam annis quatuor, & mensibus decem, & obiit, in carcere à fratre suo *Alberico* detentus, initio mensis Januarii anni nongentesimi trigesimi sexti.

129. *Leo* hujus nominis *VII.* successit *Joanni XI.* Sedit annos tres, menses sex, dies decem, & obiit circa diem XVIII. mensis Julii anni nongentesimi trigesimi noni.

130. *Stephanus* hujus nominis *IX.* successit *Leoni VII.* Papæ, seditque annos tres, menses quatuor, dies quindecim, & mortuus est ineunte circiter mense Decembri anni nongentesimi quadragesimi secundi.

131. *Marinus*, hujus nominis *II.* successit *Stephano IX.* Sedit annos tres, menses sex, & dies tredecim, supremumque diem obiit paulò ante medium mensem Julium anni nongentesimi quadragesimi sexti.

132. *Agapetus*, hujus nominis *II.* successit *Marino II.* Sedit annos decem & aliquot menses, abiitque è vivis anno nongentesimo quinquagesimo sexto.

133. *Joannes* hujus nominis *XII.* successit *Agapeto II.* Româ expulit Antipapam, dictum *Leonem VIII.* ab Imperatore *Ottone* in Sedem Apostolicam intrusum. Sedit annos septem, & aliquot menses, obiitque anno nongentesimo sexagesimo quarto.

134. *Benedictus* hujus nominis *V.* suffectus est in locum *Joannis XII.* Sed *Otto* Imperator, captâ Româ, *Leonem VIII.* Antipapam denuò in Sedem Apostolicam intrusit, & *Benedictum V.* legitimum Pontificem, perpetuo exilio in Germaniam ablegavit, ubi mortuus est anno nongentesimo sexagesimo quinto. Eodem anno è vivis sublatus est Antipapa *Leo VIII.* qui, patrocinante *Ottone* Imperatore, temerario ausu Sedem Apostolicam semel ac iterum invasit.

135. *Joannes XIII.* successit *Benedicto V.* Papæ die prima mensis Octobris anni nongentesimi sexagesimi quinti. Sedit annos sex, menses undecim, dies quinque, obiitque VIII. Idus Septembris anni nongentesimi septuagesimi secundi.

136. *Benedictus VI.* post Interpontificium trium circiter mensium ab obitu *Joannis XIII.* electus est Pontifex Romanus sub finem mensis Decembris anni nongentesimi septuagesimi secundi, cùmque sedisset annum unum & menses tres, à *Francone*, Cardinali nequissimo, in carcerem detrusus, crudeliter strangulatus est anno nongentesimo septuagesimo quarto. Post necem *Benedicti VI.* Pontificis, *Franco* Cardinalis, ejus parricida, Sedem Apostolicam invasit, dictus *Bonifacius VII.* sed postquàm ille Antipapa Sedem Romanam per mensem unum tenuisset, Româ expulsus est.

137. *Donus* hujus nominis *II.* successit *Benedicto VI.* sed quo mense, quove die ordinatus fuerit, vel renunciatus Pontifex Romanus, sciri non potest, quia antiqua monumenta, eo Sæculo decimo, quod fuit Sæculum ignorantiæ, ferreum, plumbeum, & obscurum, deficiunt, & valdè per hæc tempora confusæ ac perturbatæ sunt Historia & Chronotaxis Romanorum Pontificum. Constat tamen, brevissimum fuisse Pontificatum *Doni II.* Papæ, quippè qui obiit anno nongentesimo septuagesimo quinto.

138. *Benedictus* hujus nominis *VII.* post duorum circiter mensium ab obitu *Doni II.* Papæ

Papæ Interpontificium, electus est Pontifex Romanus ante diem xxv. men is Martii anni nongentesimi septuagesimi quinti; Sedit annos novem & aliquot menses, obitque die xi mensis Julii anni nungentesimi octogesimi quarti.

139. *Joannes* XIV. successit *Benedicto* VII. Sed Antipapa *Bonifacius* VII. qui Româ expulsus fuerat, ad Urbem postea reversus, in Castro S. Angeli inclusit *Joannem* XIV. legitimum Pontificem, qui ibidem fame, aut propinato veneno sublatus est anno nongentesimo octogesimo quinto. Antipapa verò *Bonifacius* VII. qui denuo Sedem Apostolicam invasit, repentine morte eodem anno è vivis raptus est.

140. *Joannes XV.* mense Decembri anni nongentesimi octogesimi quinti ordinatus est Pontifex Maximus, & obiit anno nongentesimo nonagesimo sexto, cùm undecimum Pontificatus annum inchoasset.

141. *Gregorius* V. successit *Joanni* XV. Sedem tamen Apostolicam invasit *Joannes* Placentinus, creatus Antipapa à *Crescentio*, qui Romæ tyrannidem exercebat. Sed *Gregorius* V. verum Pontificem strenuè defendit *Otto* Imperator, qui Romam cum exercitu veniens, *Joannem* Placentinum, Antipapam, in ordinem redegit, & *Crescentium* tyrannum ultimo affecit supplicio. Sedit *Gregorius* V. usque ad annum nongentesimum nonum, quo mortuus est xii. Kalendas Martii seu die xviii. mensis Februarii.

142. *Silvester* II. successit *Gregorio* V. die 2. mensis Aprilis, & Ecclesiam Romanam rexit annis quatuor, mense uno, diebus novem, & obiit die xi. mensis Maji anni millesimi tertii.

143. *Joannes* volgò dictus XVII. quamvis inter veros & legitimos Pontifices Romanos, qui hoc *Joannis* nomine donati sunt, reverà sit tantùm ordine *XVI.* successit *Silvestro* II. Papæ, & ordinatus est Pontifex Romanus die xiii. mensis Maji anni millesimi tertii. Sedit menses dumtaxat quinque, & diee viginti quinque, obiitque die vi. mensis Decembris ejusdem anni millesimi tertii.

144. *Joannes* XVIII. ordinatus est Pontifex Maximus die xxvi. mensis Decemb. an. millesimi tertii. Sedit annos quinque & aliquot menses, & mortuus est anno millesimo nono, die & mense incertis.

145. *Sergius* IV. successit *Joanni* XVIII. ac Sedem tenuit usque ad annum millesimum duodecimum, quo naturæ debitum solvit.

146. *Benedictus* VIII. successit *Sergio* IV. sed è Sede sua ab Antipapa dicto *Gregorio* dejectus, in eam ab Imperatore *S. Henrico* restitutus est. Sedit annos undecim, menses undecim, dies viginti unum, & obiit anno millesimo vigesimo quarto.

147. *Joannes* XIX. germanus frater *Benedicti* VIII. Papæ, ei in Pontificatu successit. Sedit annos novem & dies novem, obiitque anno millesimo trigesimo tertio.

148. *Benedictus* IX. in locum *Joannis* XIX. suffectus est, & sedit usque ad annum millesimum quadragesimum quartum, quo à Romanæ è Sede sua deturbatus est, & in ejus locum intrusus Antipapa *Silvester* III.

149. *Gregorius* VI eodem anno millesimo quadragesimo quarto, persuasit tam *Benedicto* IX. quàm *Silvestro* III. ut numerata pecuniæ Pontificatu cederent, & hoc pacto electus est Pontifex Romanus, quem, licèt Simoniacè electum, Ecclesia tamen, ad vitandum Schisma, tamquam verum & legitimum Pontificem agnovit, donec tandem ipse in Sutrina Synodo, habita anno millesimo quadragesimo sexto, Simoniæ criminis ab ea expostulatus, sponte sese Pontificia dignitate abdicaverit.

150. *Clemens* II eodem anno millesimo quadragesimo sexto, quo *Gregorius* VI. spontè loco cessit, electus est Pontifex Romanus, seditque usque ad annum millesimum quadragesimum septimum. Eo mortuo, *Benedictus* IX. qui, ob sibi numeratam pecuniam, Pontificatu cesserat, Sedem Romanam iterùm invasit, eamque tenuit per octo menses & dies decem.

151. *Damasus* II. die xvii. mensis Julii anni MXLVIII. electus est Pontifex Romanus, seditque tantùm per dies viginti tres, & obiit eodem anno millesimo quadragesimo octavo.

152. *S. Leo* IX. maximo Cleri, Populique Romani consensu electus est Pontifex Romanus die secunda mensis Februarii anni millesimi quadragesimi noni. Sedit annis V. mensibus duobus, & diebus septem, & mortuus est anno millesimo quinquagesimo quarto.

153. *Victor* II. post unius anni ab obitu *Leonis* IX. Interpontificium, consecratus est Pontifex Romanus die xiii. mensis Aprilis anni millesimi quinquagesimi quinti. Et obiit anno millesimo quinquagesimo septimo.

154. *Stephanus* X. electus est Pontifex Maximus die secunda mensis Augusti anni millesimi quinquagesimi septimi, & Ecclesiam Romanam rexit usque ad diem vigesimam nonam mensis Martii anni millesimi quinquagesimi octavi, quia migravit è vita.

155. *Nicolaus* II. die xviii. mensis Decemb. anni millesimi quinquagesimi octavi electus est Pontifex Maximus. Tentavit quidem Antipapa dictus *Benedictus X* Sedem Pontificiam invadere, sed, eo expulso, pacificè *Nicolaus* II. sedit annos duos, menses sex, dies viginti quinque, & obiit anno millesimo sexagesimo primo.

156. *Alexander* II. post triumfermè mensium ab obitu *Nicolai* II. Interpontificium, electus est Pontifex Maximus. Sibi infestum habuit Antipapam, dictum *Cadalum*, quem turbas in Ecclesia excitantem coërcuit, seditque per annos decem, menses sex, dies viginti unum, & ad meliorem vitam translatus est die xxi. mensis Aprilis anni millesimi septuagesimi tertii.

157. *Gregorius* VII. die xxi. ejusdem mensis, Aprilis anni millesimi septuagesimi tertii electus fuit Summus Pontifex, & Romanam Ecclesiam gubernavit usque ad annum millesimum octogesimum quintum, quo Spiritum Deo reddidit die xxv. Mensis Maji, A Germaniæ *Guibertum* Antipapam dictum

dictum *Clementem* III. tuentibus, vexatus est Sanctissimus ille Pontifex.

158. *Victor* III. anno millesimo octogesimo sexto electus Pontifex Maximus, sedit usque ad annum millesimum octogesimum septimum, quo mortuus est die xvi. mensis Septembris.

159. *Urbanus* II. anno millesimo octogesimo octavo *Victoris* III. Papæ successit, sedit annos undecim, menses quatuor, dies octodecim, obiitque anno MXCIX.

160. *Paschalis* II. in locum demortui Papæ *Urbani* II. suffectus est eodem anno millesimo nonagesimo nono. Sedit per annos octodecim, menses quinque, dies septem, & obiit xii. Kal. Februarii anni millesimi centesimi decimi octavi.

161. *Gelasius* II. die xxv. mensis Januarii anni millesimi centesimi decimi octavi in Romanum Pontificem fuit electus. Obiit die xxix. mensis Januarii anni millesimi centesimi decimi noni.

162. *Callistus* II. electus est Pontifex Maximus Kalendis Februarii, anni millesimi centesimi decimi noni. *Burdinum* Antipapam, dictum *Gregorium* VIII. repressit. Sedit annos quinque, menses decem, dies duodecim, obiitque die xiii. mensis Decembris anni millesimi centesimi vigesimi quarti. Convocavit Concilium Generale Lateranense I. anno MCXXIII.

163. *Honorius* II. consecratus est Pontifex Romanus die xxi. mensis Decembris anni millesimi centesimi vigesimi quarti, & obiit die xiv. mensis Februarii anni millesimi centesimi trigesimi.

164. *Innocentius* II. electus est Pontifex Maximus die xv. mensis Februarii, anni millesimi centesimi trigesimi. Multa à *Petro Leonis* Anti-Papa, dicto *Anacleto* II. passus est Sanctus ille Pontifex, seditque annos tredecim, menses septem, dies novem, & ad superos translatus est die xxiv. mensis Septembris anni millesimi centesimi quadragesimi tertii. Celebravit Concilium Generale Lateranense secundum anno millesimo centesimo trigesimo nono.

165. *Cœlestinus* II. die xxvi. mensis Septembris anni millesimi centesimi quadragesimi tertii electus est Pontifex Maximus. Romanam Ecclesiam rexit menses quinque, ac dies tredecim, obiitque die ix. mensis Martii anni millesimi centesimi quadragesimi quinti.

166. *Lucius* II. post triduum ab obitu *Cœlestini* II. Papæ, electus est Romanus Pontifex obiitque die xxv. mensis Februarii anni millesimi centesimi quadragesimi quinti.

167. *Eugenius* III. electus est Pontifex Maximus die xxvii. mensis Februarii anni millesimi centesimi quadragesimi quinti. Sedit annos octo, menses quatuor, dies decem, atque ad cœlestem vitam migravit die vii. mensis Julii, anni millesimi centesimi quinquagesimi tertii.

168. *Anastasius* IV. post biduum ab obitu *Eugenii* III. creatus est Pontifex Maximus, seditque uno dumtaxat anno, mensibus quatuor, diebus viginti quatuor, & obiit die secunda mensis Decembris anni centesimi quinquagesimi quarti.

169. *Hadrianus* IV. successit *Anastasio* IV. Sedit annos quatuor, menses octo, dies viginti novem, & migravit è vita Kal. mensis Septembris anni millesimi centesimi quinquagesimi noni.

170. *Alexander* III. mortuo *Hadriano* IV. electus est Pontifex Romanus. Diu exagitatus est à *Friderico* Imperatore, dicto *Oenobarbo*, & quatuor Antipapis, quorum primus dictus est *Victor* IV. Alter, *Paschalis* III. Tertius, *Callistus III.* Quartus, *Innocentius III.* Sedit *Alexander III.* legitimus Pontifex, à die consecrationis suæ, seu à die xx. mensis Septembris anni millesimi centesimi quinquagesimi noni, per annos viginti unum, menses undecim, dies decem, & hominem exuit die trigesima mensis Augusti anni millesimi centesimi octogesimi primi. Indixit Concilium Generale Lateranense tertium anno millesimo centesimo septuagesimo nono.

171. *Lucius III.* die sexta mensis Septembris anni millesimi centesimi octogesimi primi consecratus est Pontifex Romanus, seditque annos quatuor, menses duos, dies octodecim, & mortuus est dia xxiv. mensis Novembris anni millesimi centesimi octogesimi quinti.

172. *Urbanus III.* die xxv. mensis Novembris anni millesimi centesimi octogesimi quinti creatus est Pontifex Romanus, sedit annum unum, menses decem, dies viginti quinque, obiitque die xix. mensis Octobris anni millesimi centesimi octogesimi septimi.

173. *Gregorius VIII.* electus est Pontifex Maximus die xxi. mensis Octobris anni millesimi centesimi octogesimi septimi. Sedit mense uno, diebus viginti septem, & ad vitam immortalem transiit die xvii. mensis Decembris anni millesimi centesimi octogesimi septimi.

174. *Clemens* III. electus fuit Pontifex Romanus die xix. mensis Decembris anni millesimi centesimi octogesimi septimi, & è vivis excessit die xxviii. mensis Martii anni millesimi centesimi nonagesimi primi.

175. *Cœlestinus* III. creatus est Pontifex Romanus die xxx. mensis Martii anni millesimi centesimi nonagesimi primi. Sedit annos sex, menses novem, dies novem, & ad meliorem vitam translatus est die viii. mensis Januarii anni millesimi centesimi nonagesimi octavi.

176. *Innocentius* III. ad Summum Pontificatum die viii. mensis Januarii anni millesimi centesimi nonagesimi octavi provectus est, seditque per annos octodecim, menses sex, dies novem, & obiit die xvi. mensis Julii anni millesimi ducentesimi decimi sexti. Celebravit Concilium Generale Lateranense quartum anno millesimo ducentesimo decimo quinto.

177. *Honorius* III. postquàm Sedes Pontificia vacasset una tantùm die ab obitu *Innocentii* III. electus est Pontifex Maximus. Sedit annos decem menses octo, & obiit xv. Kal. Aprilis anni MCCXXVII.

Gre-

178. *Gregorius* IX. succeſſit *Honorio III.* Eccleſiam rexit annis quatuordecim, menſibus quinque, & ſuptemom diem obiit anno MCCXLI.

179. *Cœleſtinus* IV. poſt triginta dierum ab obitu *Gregoris* IX. Interpontificium, electus eſt Pontifex Maximus, quem die decimo ſeptimo eb inito Pontificatu præmatura mors rapuit.

180. *Innocentius* IV. poſtquàm ab obitu *Cœleſtini Quarti* vecaſſet Sedes Pontificia per annum onum, menſes octo, & dies qoindecim, electus eſt Pootifex Maximus. Sedit annos nuvem, menſes quinque, & dies quatuordecim, obiitque die VII. vel XIII. menſis Decembris anni milleſimi ducenteſimi quinquageſimi quarti. Convocavit Concilium Generale Lugdunenſe primum anno milleſimo ducenteſimo qoadrageſimo quinto.

181. *Alexander* IV. paocis poſt mortem *Innocentii* IV. diebus Pontifex Romanos fuit electus. Sedit ennos ſex, menſes qninqoe, & dies totidem, & mortuus eſt VIII. Kal. menſis Jonii anni milleſimi ducenteſimi ſexageſimi primi.

182. *Urbanus* IV. poſtquàm ab obito *Alexandri* IV. Sedes Apoſtolica vecaſſet per duoe menſes & totidèm hebdomadas, ioeoguratus eſt Pontifex Meximus die XV. menſis Septembris enni milleſimi ducenteſimi ſexageſimi primi. Sedit annos tres, menſem unom, dies quatuor, & obiit ſexto Nonas menſis Octobris anni milleſimi ducenteſimi ſexageſimi querti.

183. *Clemens* IV. poſt qoinque menſium eb obitu *Urbani* IV. Interpontificium, electus eſt Pontifex Maximus. Rexit Eccleſiam tribus ennis, menſibus novem, diebus viginti quinque, & obiit die XXIX. meoſis Novembris enoi milleſimi ducenteſimi ſexageſimi octavi.

184. *Gregorius* X. poſtquàm ab obitu *Clementis* IV. vacaſſet Sedes per ennos duos, menſes novem, & dies duos, electus eſt Pontifex Maximus. Sedit annos quatuor, & dies decem, obiitqoe die decima menſis Januarii anni milleſimi ducenteſimi ſeptuegeſimi ſexti. Celebravit Concilium Generale Lugdonenſe ſecundum anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quarto.

185. *Innocentius* V. ſucceſſit *Gregorio* X. ſed menſe ſexto ſui Pootificatus, per onom alterumque diem inchoatu, è vivis ſublatus eſt die XXII. menſis Junii anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſimi ſexti.

186. *Hadrianus* V. ſucceſſit *Innocentio* V. ejuſque Pontificatus breviſſimus fuit. Altero quippè menſe ab electione ſua necdum expleto, obiit die XVIII. menſis Auguſti anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſimi ſexti.

187. *Joannes* XX. quem alii appellant XXI, ſucceſſit *Hadriano V.* ac brevem geſſit Pootificatum, quippè qui mortuus eſt menſe Majo anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſimi ſeptimi.

188. *Nicolaus* III. poſt ſex menſium ab obitu *Joannis* XX. Interpontificium, in Sede S. *Petri* fuit collocatus, rexitque Eccleſiam annis duobus, menſibus nuvem, minùs duobus diebus, & obiit die XXII. menſis Augoſti anni milleſimi ducenteſimi octogeſimi.

189. *Martinus* II. dictos IV. poſtquàm à morte *Nicolai III*, Sedes per ſex menſee vacaſſet, electus eſt Pootifex Maximus, & obiit XXIX. menſis Martii anni ducenteſimi octogeſimi qointi.

190. *Honorius IV.* die ſecooda menſis Aprilis an. milleſimi docenteſimi octogeſimi quinti electus eſt Pontifex Maximus, ſeditque duobus annis, & uno die, atque è vita migravit die tertia menſis Aprilis anni milleſimi ducenteſimi octogeſimi ſeptimi.

191. *Nicolaus IV.* poſtquàm Sedes Romeoa ab obitu *Honorii* IV. per menſee decem, & dies octodecim vecaſſet, electus eſt Romanus Pootifex die XXII. menſis Februarii enni milleſimi ducenteſimi octogeſimi octavi, & obiit die quarta Aprilis enni milleſimi ducenteſimi nonageſimi ſecundi, annum agens ſui Pootificatus quiotum.

192. *S. Cœleſtinus V.* poſtqoàm Sedes Romana à morte *Nicolai* IV. annis duobus, menſibus tribus & die une vacaſſet, electus eſt Pontifex Maximus, qui tamen, poſt qoinque menſes & dies octo Pontificatus, ornamenta Pootificis exuit, oneri & honori ceſſit die decima tertia menſis Decembris anni milleſimi ducenteſimi nonageſimi qoarti. Obiit anno milleſimo docenteſimo nonageſimo ſextu.

193. *Bonifacius* VIII. poſt ſpontaneam *Cœleſtini* V. abdicationem, electus eſt Pontifex Romanus in pervigilio Natalis Chriſti Domini anni milleſimi dneenteſimi nonageſimi quarti. Sedit annis octo, menſibus nuvem & diebus octodecim, & migrevit ex hac vita anno milleſimo treceteſimn tertio.

194. *Benedictus*, volgò dictus XI. quamvis, juxta ordinem iſtius nominis Pontificum, dicendus eſſet X. mortuo *Bonifacio* VIII. ſubſtitutus eſt, ſeditque menſes dumtaxàt octo & dies ſeptemdecim, & obiit die quarta menſis Julii anni milleſimi treceoteſimi quarti.

195. *Clemens* V. poſtqoàm Sedes Romana eb obitu *Benedicti* XI. vacaſſet per menſes undecim, electus eſt Pontifex Maximos die V. menſis Junii anni milleſimi treceteſimi quinti. Sedit an. octo, menſibus decem, dies quiodecim, & obiit die XX. menſis Aprilis anni milleſimi treceteſimi decimi quarti. Pontificiem Sedem Avenionem tranſtulit, & coovocavit Coocilium Generale Viennenſe anno milleſimo treceteſimo undecimo.

196. *Joannes*, vulgò dictus XXII. ſed juxta ordinem iſtius nomiois Pootificum diceodus XXI. poſtquàm ſedes Pontificie eb obitu *Clementis* V. vacaſſet per annus duos, menſes tres, dies ſeptemdecim, electus eſt Romanus Pontifex. Multa paſſos eſt eb Imperatore *Ludovico Bavaro*, qui Schiſma conflavit, & *Petrum Corbarium*, Franciſcanom Antipapam, dictum *Nicolaum* V. introſit. Sedit *Joannes* XXI. vel, ut vulgò dicitur, XXII. per aonos novemdecim, & obiit die quarta menſis Decembris anni milleſimi treceteſimi trigeſimi quarti.

197. *Benedictus*, vulgò dictus *Duodecimus*, sed juxta ordinem istius nominis Pontificum, dicendus *Undecimus*, electus est Pontifex Romanus die xx. mensis Decembris anni millesimi trecentesimi trigesimi quarti. Rexit Ecclesiam annis septem, mensibus quatuor, & diebus sex, obiitque die xxv. mensis Aprilis anni millesimi trecentesimi quadragesimi secundi.

198. *Clemens* VI. die septima mensis Maji anni millesimi trecentesimi quadragesimi secundi creatus est Pontifex Maximus. Sedit annos circiter undecim, & obiit die quarta mensis Decembr. anni millesimi trecentesimi quinquagesimi secundi.

199. *Innocentius* IV. die XVIII. mensis Decembris anni millesimi trecentesimi quinquagesimi secundi electus est Pontifex Maximus. Sedit annos decem, & obiit die XII. mensis Septembris anni millesimi trecentesimi sexagesimi secundi.

200. *Urbanus* V. die XXVIII. mensis Septemb. anni millesimi trecentesimi sexagesimi secundi electus est Pontifex Maximus. Sedit annos novem, & obiit die 12. mensis Decembris anni millesimi trecentesimi septuagesimi.

201. *Gregorius* XI. die V. mensis Januarii anni millesimi trecentesimi septuagesimi primi consecratus est Pontifex Maximus. Sedem Pontificiam, quam *Clemens* V. Avenionem in Gallias transtulerat, ubi plures Summi Pontifices, natione Galli, videlicet *Clemens* V. *Joannes* XXI. vulgò dictus XXII *Benedictus* XI. vulgò dictus XII. *Clemens* VI. *Innocentius* VI. *Urbanus* V. Pontificatum gesseruot, Romam revocavit *Gregorius* XI. natione itidem Gallus, obiitque die XVII. mensis Martii anni millesimi trecentesimi septuagesimi octavi.

202. *Urbanus* VI. die octava mensis Aprilis anni millesimi trecentesimi septuagesimi octavi electus est Summus Pontifex. Habuit Pontificatus æmulum *Clementem* VI. quem Cardinales ab obedientia *Urbani* VI. recedentes, Pontificem elegerunt, indèque luctuosum in Ecclesia exortum Schisma, cùm duo Pontifices, quorum unus, seu *Urbanus* VI. Romæ, alter, seu *Clemens* VII. & post ipsum *Petrus de Luna*, dictus vulgò *Benedictus* XIII. Avenione sedebat, eodem tempore *Petri* Sedem sibi vindicarent. Duravit funestum illud Schisma per annos ferè quinquaginta, ac tandem sublatum est in Concilio Generali Constantiensi anno millesimo quadringentesimo decimo quarto celebrato, in quo electus est Pontifex Maximus *Martinus* V. & alii tres abdicati, qui de Pontificatu pertinaciter contendebant, seu *Gregorius* XII. *Joannes* XXII, vel, ut alii dicunt, XXIII. & *Petrus de Luna*, vulgò dictus *Benedictus* XIII. Sedit Romæ *Urbanus* VI. per annos XI. menses sex, dies septem, obiitque die XV. mensis Octobris anni millesimi trecentesimi octogesimi noni.

203. *Bonifacius* IX. successit *Urbano* VI. die secunda mensis Novembris anni millesimi trecentesimi octogesimi noni. Seditque annis XIV. mensibus XI. & obiit anno millesimo quadringentesimo quarto.

204. *Innocentius* VII. postquàm Sedes Pontificia vacasset dies quindecim ab obitu *Bonifacii* IX. electus est Pontifex Maximus die XVII. mensis Octobris anni millesimi quadringentesimi quarti, & obiit die VI. mensis Novembris anni millesimi quadringentesimi sexti.

205. *Gregorius* XII. successit *Innocentio* VII. sed cùm ad retinendum Pontificatum, contra solemne præstitum ab ipso juramentum, data opera uteretur tergiversationibus & collusionibus cum suo Pontificatus æmulo, *Petro de Luna*, dicto *Benedicto* XIII. Cardinales in Concilio Generali Pisano anno millesimo quingentesimo nono congregati tam ipsum *Gregorium* XII, quàm ejus æmulum *Benedictum* XIII. exauctorarunt, eosque Schismatis fautores, ac pertinaces declararunt, eis inhibentes, ne quis eorum pro eorum Summo Pontifice se gereret.

206. *Alexander* V. post exauctorationem *Greg.* XII. electus est à Cardinalibus in Concilio Generali Pisano Pontifex Maximus. Ad abolendum Schisma, quod Pseudo-Pontifices *Gregorius* XII. & *Benedictus* XIII. de industria fovebant, strenuam navit operam, illud tamen extinguere non potuit, utpote inopinata morte è vivis sublatus die quarta mensis Maji anni millesimi quadringentesimi decimi.

207. *Joannes*, vulgò dictus XXIII. qui tamen juxta seriem Romanorum Pontificum, qui *Joannis* nomine donati sunt, dicendus esset XXII. suffectus est in locum *Alexandri* V. Sed ad extirpandum Schisma, quod novum in dies suscipiebat incrementum, Pontificatu abdicatus est, ipso consentiente, anno millesimo quadringentesimo decimo septimo, in Concilio Generali Constantiensi, quod habitum est anno MCCCCXIV.

208. *Martinus*, vulgò dictus V. (qui tamen juxta seriem Romanorum Pontificum, qui *Martini* nomine fuerunt insigniti, dicendus est *Martinus* III.) electus in Concilio Generali Constantiensi Pontifex Maximus die XI. mensis Novembris anni millesimi quadringentesimi decimi septimi. Sub ipso tandem extinctum est diuturnum Schisma, quod inceperat anno millesimo trecentesimo septuagesimo octavo, & duravit usque ad annum millesimum quadringentesimum vigesimum nonum, quo Pseudo-Pontifex, dictus *Clemens* VIII. se *Martino* V. legitimo Pontifici subjecit. Sedit *Martinus* V. annos tredecim, menses tres ac dies duodecim, & obiit Romæ die XXI. mensis Februarii anni millesimi quadringentesimi primi.

209. *Eugenius* IV. inauguratus fuit Pontifex Maximus die XII. mensis Martii anni millesimi quadringentesimi trigesimi primi. Concilium Generale Basiliense transtulit Ferrariam, deinde Florentiam, ubi tandem utriusque Ecclesiæ, Græcæ ac Latinæ, unio feliciter peracta est. Sedit annos sexdecim, minus diebus octo, & obiit die XXIII. mensis Februarii anni millesimi quadringentesimi quadragesimi septimi.

210. Ni-

210. *Nicolaus* V. successit *Eugenio* IV. restituit Ecclesiæ pacem, quam haud parùm turbeverant Schismatici, creando Antipapam, dictum *Felicem V.* qui tandem suum umbratilem Pontificatum, quem per novem annos, post injustam *Eugenii* IV. Papæ depositionem, gesserat, ad pedes *Nicolai V.* abjectus ultro abdicavit anno millesimo quadringentesimo quadragesimo nono. Sedit *Nicolaus* V. annos octo & dies aliquot, obiitque die XXIV. mensis Martii anni millesimi quadringentesimi quinquagesimi quinti.

211. *Callistus* III. die VIII. Aprilis anni millesimi quadringentesimi quinquagesimi quinti electus fuit Pontifex Maximus. Sedit annis tribus & mensibus quatuor, & obiit die VIII. mensis Augusti anni millesimi quadringentesimi quinquagesimi octavi.

212. *Pius II.* coronatus est Pontifex Maximus die XIX. mensis Augusti anni millesimi quadringentesimi quinquagesimi octavi. Sedit annis sex, minus quinque diebus, & è vivis excessit die XIV. mensis Augusti anni millesimi quadringentesimi sexagesimi quarti.

213. *Paulus II.* successit *Pio* II. seditque annis septem, obiitque die XVI. mensis Julii anni millesimi quadringentesimi septuagesimi primi.

214. *Sixtus* IV. in locum *Pauli II.* suffectus est, & Ecclesiam rexit usque ad annum millesimum quadringentesimum octogesimum quartum quo è vita migravit, postquàm sedisset annis tredecim.

215. *Innocentius VIII.* successit *Sixto* IV. Sedit annos septem, menses decem, dies viginti septem, & mortuus est die XXV. mensis Julii anni millesimi quadringentesimi nonagesimi secundi.

216. *Alexander* VI. creatus est Pontifex Maximus die XI. mensis Augusti anni millesimi quadringentesimi nonagesimi secundi, & Ecclesiam rexit usque ad annum millesimum quingentesimum tertium, quo è vivis sublatus est XV. Kalendas Septembris, seu die XVIII. mensis Augusti.

217. *Pius III* successit *Alexandro* VI. decimo Kal. Octob. seu die XXII. mensis Sept. anni millesimi quingentesimi tertii, & migravit è vita decimo quinto Kal. mensis Novemb. seu die XVIII mensis Octobris ejusdem anni millesimi quingentesimi tertii.

218. *Julius* II. successit *Pio* III. seditque usque ad diem XXI. mensis Februarii anni millesimi quingentesimi decimi tertii, quo vita functus est.

219. *Leo* X ad Summum Pontificatum provectus est die XV. mensis Martii anni millesimi quingentesimi decimi tertii. Nascentem *Lutheri* Hæresim profligavit. Sedit annis novem, & obiit die prima mensis Decembris anni millesimi quingentesimi primi.

220. *Hadrianus* VI. creatus est Romanus Pontifex die IX. mensis Januarii anni millesimi quingentesimi vigesimi secundi. Sedit annum unum, menses octo, dies sex, obiitque die decima quarta mensis Septembris anni millesimi quingentesimi vigesimi tertii.

221. *Clemens* VII. suffectus est *Hadriano* VI. & sedit usque ad annum millesimum quingentesimum trigesimum quartum, quo mortuus est die vigesima quinta mensis Septembris.

222. *Paulus* III. electus est Pontifex Maximus die XIII. mensis Octobris anni millesimi quingentesimi trigesimi quarti. Sedit annos quindecim, & obiit die decima mensis Novembris anni millesimi quingentesimi quadragesimi noni. Convocavit Concilium Generale Tridentinum, quod inceptum est anno millesimo quingentesimo quadragesimo quinto.

223. *Julius* III. die VIII. mensis Februarii anni millesimi quingentesimi quinquagesimi electus est Pontifex Maximus. Sedit annos quinque, & dies quadraginta sex, obiitque die 23. mensis Martii anni millesimi quingentesimi quinti.

224. *Marcellus* II. electus est Romanus Pontifex die nona mensis Aprilis anni millesimi quingentesimi quinquagesimi quinti. Obiit die trigesima mensis Aprilis ejusdem anni millesimi quingentesimi quinquagesimi quinti, Pontificatus sui die vigesimo secundo

225. *Paulus* IV. electus est Pontifex Maximus die XXIII. mensis Maji anni millesimi quingentesimi quinquagesimi quinti. Sedit annos quatuor, & obiit die XVIII. mensis Augusti anni millesimi quingentesimi quinquagesimi noni.

226. *Pius* IV. postquam Sedes Pontificia ab obitu *Pauli* VI. per quatuor menses & sex dies vacasset, electus est Pontifex Maximus die XXIII. mensis Decembris anni millesimi quingentesimi quinquagesimi noni. Sedit annos quinque, menses undecim, & dies quindecim, & obiit die nona mensis Decembris anni millesimi quingentesimi sexagesimi quinti. Sub hoc Pontifice Synodus Generalis Tridentina finem accepit anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio.

227. *S. Pius* V. die septima mensis Januarii anni millesimi quingentesimi sexagesimi sexti electus est Pontifex Romanus. Sanctè Ecclesiam rexit usque ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum secundum quo ad vitam immortalem transiit Kalend. mensis Maji.

228. *Gregorius* XIII. die decima tertia mensis Maji anni millesimi quingentesimi septuagesimi secundi electus fuit Pontifex Maximus. Sedit annos duodecim, & obiit die X. mensis Aprilis anni millesimi quingentesimi octogesimi quinti.

229. *Sixtus V.* die XXIV. mensis Aprilis anni millesimi quingentesimi octogesimi quinti electus fuit Pontifex Maximus, & obiit die XXVII. mensis Augusti anni millesimi quingentesimi nonagesimi, Pontificatus verò sui anno sexto per quatuor menses & tres dies inchoato.

230. *Urbanus* VII. successit *Sixto* V. die decima quinta mensis Septembris anni millesimi quingentesimi nonagesimi, Brevissimus

fuit ejūs Pontificatus, quippè qui ſedit per dies dumtaxat duodecim, & ad Deum migravit die xxvII. menſis Septembris anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi.

231. *Gregorius* XIV. ſuffectus eſt in locum *Urbani* VII. Sedit menſes dumtaxat decem & dies decem, & vita functus eſt die decima quinta menſis Octobris anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi primi.

232. *Innocentius* IX. mortuo *Gregorio* XIV. electus fuit Rom. Pont. Sedit duos tantummodò menſes, & mortuus eſt die trigeſima menſis Decembris anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi primi.

233 *Clemens* VIII. die trigeſima menſis Januarii anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi ſecundi ad Cathedram Pontificiam ſublimatus eſt. Sedit annos tredecim, & triginta tribus diebus, & abiit è vivis die tertia menſis Martii anni milleſimi ſexcenteſimi quinti.

234. *Leo* XI. electus eſt in Pontificem Maximum die prima menſis Aprilis anni milleſimi ſexcenteſimi quinti. Sedit per viginti ſeptem dies, & mortuus eſt die vigeſima ſeptima ejusdem menſis & anni.

235. *Paulus V.* ex illuſtriſſima Burgheſiorum familia originem ducens, electus fuit Summus Pontifex die xvII. menſis Maji anni milleſimi ſexcenteſimi quinti. Sedit annis quindecim, menſibus octo, diebus duodecim, & ad immortalem vitam tranſiit die xxvIII. menſis Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi primi.

236. *Gregorius* XV. excepit in Pontificatu *Paulum V.* die xx. menſis Februarii anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi primi. Sedit annos duos, menſes quinque, & obiit die vIII. menſis Julii anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi tertii.

327. *Urbanus* VIII. creatus fuit Pontifex die vI. menſis Auguſti anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi tertii. Sedit annis viginti, menſibus undecim, diebus viginti duobus, & diſceſſit è vivis die xxix. menſis Julii anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi quarti.

238. *Innocentius X.* poſtquàm ab obitu *Urbani* VIII. vacaſſet Sedes menſe uno & diebus octodecim, electus eſt Pontifex Maximus die xv. menſis Septemb. anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi quarti. Sedit annis decem, menſibus tribus, & diebus duobus ſupra viginti, & mortuus eſt die vII. menſis Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quinti.

239. *Alexander* VII. poſt Interpontificium trium menſium ab obitu *Innocentii* X. electus eſt Pontifex Maximus die vII. menſis April. an. milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quinti. Sedit annis duodecim, menſe uno, diebus quindecim, & obiit die XXII. menſis Maji anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi ſeptimi.

240. *Clemens IX.* poſtquàm ab obitu *Alexandri VII.* Sedes Pontificia vacaſſet diebus viginti octo, electus eſt Romanus Pontifex die XX. menſis Junii anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi ſeptimi. Sedit annis duobus, menſibus quinque, diebus viginti, & mortuus eſt die nona menſis Decembris anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi noni.

241. *Clemens X.* poſt interpontificium menſium quatuor & dierum viginti à morte *Clementis IX.* electus eſt Pontifex Maximus die XXIX. menſis Aprilis anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi. Sedit annis ſex, menſibus duobus, & diebus viginti duobus, & obiit die xxII. menſis Julii anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi ſexti.

242. *Innocentius XI.* poſtquàm ab obitu *Clementis X.* vacaſſet Sedes duobus menſibus, electus eſt Pontifex Maximus die xxx. menſis Septembris anni milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi ſexti. Sedit annis XII. menſibus X. diebus IX. & in vivis eſſe deſiit die xxxI. menſis Julii anni milleſimi ſexcenteſimi octogeſimi noni.

243. *Alexander VIII.* die vI. menſis Octobris anni milleſimi ſexcenteſimi octogeſimi noni electus eſt Pontifex Maximus, Sedit anno uno, menſibus tribus, diebus viginti quatuor, & obiit Kal. menſis Februarii anni milleſimi ſexcenteſimi nonageſimi primi.

244. *Innocentius XII.* poſtquàm ab obitu *Alexandri VII.* Sedes vacaſſet per menſes quinque & dies duodecim, electus fuit Pontifex Romanus die xII. menſis Julii anni milleſimi ſexcenteſimi nonageſimi primi. Sedit annis novem, menſibus duobus, diebus quindecim, obiitque die xxvII. menſis Septembris anni milleſimi ſeptingenteſimi.

245. *Clemens XI.* poſtquàm ab obitu *Innocentii* XII. Sedes vacaſſet menſe uno & diebus viginti ſeptem, electus eſt Pontifex Maximus die xxIII. menſis Novembris anni milleſimi ſeptingenteſimi. Sedit annis viginti, menſibus tribus, diebus viginti quatuor, & migravit è vita die decima nona menſis Martii anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi primi.

246. *Innocentius* XIII. poſtquàm ab obitu *Clementis* XI. vacaſſet Sedes menſe uno, & diebus novemdecim, ſummo omnium Cardinalium conſenſo, totaque plaudente Eccleſia Catholica, electus eſt die vIII. menſis Maji anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi primi Pontifex Maximus, quem utinam Deus Eccleſiæ Sponſæ ſuæ diu ſoſpitem & incolumem ſervet!

ALTE-

ALTERA TABULA CHRONOLOGICA,

In qua deſcribitur Series Patriarcharum Eccleſiæ Alexandrinæ.

Nominx Patriercherum Eccleſiæ Alexandrinæ.	Initium illorum Pontificatus.	Anni illorum Pontificatus.
S. Marcus Evengeliſtx & primue Eccl. Alexendrinæ Epiſcopns,	en. Chriſti 43.	19.
Anianus	an. Chriſti 62.	22.
Abilius	an. Chriſti 84.	13.
Cerdo	an. Chriſti 97.	21.
Primus	an. Chriſti 109.	12.
Juſtus	an. Chriſti 119.	x1.
Eumenius, vel *Hymenaus*	an. Chriſti 130.	13.
Marcus, vel *Marcianus*	xn. Chriſti 143.	10.
Celadion	an. Chriſti 153.	x4.
Agrippinus	xn. Chriſti 167.	12.
Julianus	an. Chriſti 179.	10.
Demetrius	an. Chriſti 189.	43.
Heraclas	an. Chriſti 232.	16.
Dionyſius	an. Chriſti x48.	x7.
Maximus	an. Chriſti x65.	18.
Theonas	an. Chriſti x82.	19.
Petrus I.	an. Chriſti 300.	11.
Achillas	en. Chriſti 312.	menſes 5.
Alexander	an. Chriſti 313.	13.
Athanaſius	an. Chriſti 326.	46.
Petrus II.	an. Chriſti 373.	8.
Timotheus	an. Chriſti 380.	5.
Theophilus	en. Chriſti 385.	x7.
Cyrillus	en. Chriſti 412.	32.
Dioſcorus	en. Chriſti 444.	7.
Proterius	an. Chriſti 451.	6.
Timotheus Ælurus	an. Chriſti 457.	3.
Timotheus Solophaciolus	an. Chriſti 460.	26.

Timotheus Ælurus, qui Sede Alexandrina dejectus fuerat, denuò hanc Sedem invaſit, *Timotheum Solophaciolum*, legitimum Patriarcham Alexandrinum, expulit anno 476. ſed enno ſequenti *Timotheus Solophaciolus* in Sedem Alexandrinxm reſtitutus eſt. Eodem ennu 476. murtuo *Timotheo Æluro*, in ejus locum Hæretici Alexandrini ſubrogarunt *Petrum Moggum*, ſeu *Mongum*, Hæreticum, ſed eo, juſſu Imperxtoris *Zenonis*, pulſo, *Timotheus Solophaciolus* Eccleſiam Alexandrinam rexit usque ad annum 482. quo anno mortuus eſt, eique in Sede Alexandrina ſucceſſit *Joannes Talaja*, quem è Patriarchali Solio confeſtim deturbavit *Petrus Moggus*, ſeu *Mongus*, Hæreticus Eutychianus, iterumque Sedem Alexandrinam invaſit.

Nomina Petriarcharum Eccleſiæ Alexendrinæ.	Initum illorum Pontificatus.	Anni illorum Pontificatus.
Petrus Mongus, invaſor Sedis Alexendrinæ,	en. Chriſti 482.	8.
Athanaſius, Hæreticus Eutychianus,	en. Chriſti 490.	7.
Joannes Mela, ſeu *Hemula*, Hæreticus Eutychienus,	an. Chriſti 497.	9.
Joannes Niceota, Hæreticus Eutychianus,	en. Chriſti 506.	11.
Dioſcorus Junior, Hæreticus Eutychianus,	an. Chriſti 516.	x.
Timotheus, Hæreticus Eutychianus,	an. Chriſti 519.	17.

Poſt mortem *Timothei*, Patriarchæ Alexandrini, *Theodoſius*, & *Gajanus*, Hæretici Eutychiani, de Sede Alexandrinx anno 537. altercati ſunt. Sed *Gajanus* per unum dumtexat ennum Sedem tenuit, & *Theodoſius* poſt annum & quatuor menſes, Sedê Alexandrinx ab Imperatore *Juſtiniano* dejectus, & in exilium ablegatus eſt anno 538.

Paulus Succeſſor Theodoſii,	an. Chriſti 538.	3.
Zoilus	an. Chriſti 541.	10.
S. Apollinario	xn. Chriſti 551.	19.
Joannes	an. Chriſti 569.	11.
S. Eulogius	an. Chriſti 580.	x7.
Theodorus Scribo	xn. Chriſti 607.	2.
S. Joannes Eleemoſynarius	en. Chriſti 609.	6.
Georgius	an. Chriſti 616.	15.

Uno eut altero anno poſt *Georgii* Patriarchæ Alexandrini mortem, quæ contigit anno ſexcenteſimotrigeſimo, Hæretici Monothelitæ Sedem Alexendrinam occuparunt. *Cyrus*, Hæreticus Monothelite, invaſit Sedem Alexandrinam circa annum ſexcenteſimum trigeſimum primum, eamque tenuit usque ad annom ſexcenteſimum quedrxgeſimum tertium. *Cyro* in Sede Alexandrina ſucceſſit *Petrus* ejusdem farinæ, ſeu SectæMonotheliticæ homo, eamque occupavit usque ed annum ſexcenteſimum quinquageſimum. Poſt *Petri* Hæretici Monothelitæ, Patriarchæ Álexandrini, obitum, cæteri, qui deincepe ed hæc uique tempora Sedem Alexandrinam tenuerunt, & quorum Catalogum & Hiſtoriam deſcriptem habemos, fuerunt Hæretici Jecobitæ; non quòd Catholici Alexandrini deſierint habere per hæc tempore, orthodoxoe Patriarchas Alexandrinos, ſed quia Catalogi, quos nunc hebemus, Patriarcharum Alexandrinorum, deſcripti ſunt à Scriptoribue Arabibus, qui Sectæ Jecobiterum cùm eſſent eddicti, conſultò in Petriarcherum Alexandrinorum ſerie, quam texuerunt, meminerunt dumtaxat Orthodoxorum Patriarcharum Alexandrinorum, qui è *S. Marco* Evan-

Evangelista usque ad *S.Cyrillum*, hoc est, usque ad annumChristi quadringentesimum quadragesimum quartum Ecclesiam Alexandrinam rexerunt, & post mortem *S.Cyrilli*, Scriptores illiArabes in Catalogo, quem concinnarunt, Patriarcharum Alexandrinorum, descripserunt tantummodo nomina illorum Patriarcharum Alexandrinorum, qui Jacobitarum Sectam professi sunt, prætermissis omninò Orthodoxis Patriarchis Alexandrinis, sicut videre est in sequenti Catalogo Patriarcharum Alexandrinorum, quem exhibent *Eusebius Renaudotius*, in sua *Historia Patriarcharum Alexandrinorum*, & Bollandiani Operis Continuatores in sua *Dissertatione Historica Patriarcharum Alexandrinorum*, quam ad Tomum V. mensis Junii *De Actis Sanctorum* præmiserunt.

CATALOGUS

Patriarcharum Alexandrinorum,

Quem à Scriptoribus Arabibus, Jacobitarum Sectæ addictis, descriptum exhibent Eusebius Renaudotius, *&* *Operis Bollandiani Continuatores*,

1. *S. Marcus*, Evangelista.
2. *Anianus*.
3. *Milianus*, seu *Abilius*.
4. *Cerdo*.
5. *Primus*.
6. *Justus*.
7. *Eumenius*.
8. *Marcianus*.
9. *Celadion*.
10 *Agrippinus*.
11. *Julianus*.
12. *Demetrius*.
13. *Heraclas*.
14. *Dionysius*.
15. *Maximus*.
16. *Theonas*.
17. *Petrus*, Martyr.
18. *Achillas*.
19. *Alexander*.
20. *Athanasius*.
21. *Petrus II*.
22. *Timotheus*.
23. *Theophilus*.
24. *Cyrillus*.
25. *Dioscorus*.
26. *Timotheus II*.
27. *Petrus* III.
28. *Athanasius* II.
29. *Joannes I*.
30. *Joannes* II. dictus *Reclusus*.
31. *Dioscorus Junior*.
32. *Timotheus* III.
33. *Theodosius*.
34. *Petrus IV*.
35. *Damianus*.
36. *Anastasius*.
37. *Andronicus*.
38 *Benjamin*.
39. *Agatho*.
40. *Joannes III*. dictus *Semnudaus*.
41. *Isaac*.
42. *Simon*.
43. *Alexander II*.
44. *Cosmas I*.
45. *Theodorus*.
46. *Chail*.
47. *Mennas*.
48. *Joannes IV*.
49. *Marcus II*.
50. *Jacobus*.
51. *Simon II*.
52. *Jucab*.
53. *Chail II*.
54. *Cosmas II*.
55. *Sanutius*.
56. *Chail III*.
57. *Gabriel I*.
58 *Cosmas III*.
59 *Macarius*.
60. *Theophanius*.
61. *Mennas II*.
62. *Ephram*.
63. *Philotheus*.
64. *Zacharias*.
65. *Sanutius II*.
66. *Christodolus*.
67. *Cyrillus II*.
68. *Michaël I*.
69. *Macarius II*.
70. *Gabriel II*.
71. *Michael II*.
72. *Joannes V*.
73. *Matthaus I*.
74. *Joannes VI*.
75 *Cyrillus III*.
76. *Athanasius III*.
77 *Gabriel III*.
78 *Joannes VII*.
79 *Theodosius II*.
80. *Joannes VIII*.
81 *Joannes IX*.
82 *Benjamin II*.
83. *Petrus IV*.
84. *Marcus III*.
85. *Joannes X*.
86 *Gabriel IV*.
87 *Matthaus II*.
88. *Gabriel V*.
89. *Joannes XI*.
90. *Matthaus III*.
91. *Gabriel VI*.
92. *Michaël III*.
93. *Joannes XII*.
94. *Joannes XIII*.
95. *Gabriel VII*.
96. *Joannes XIV*.
97. *Gabriel VIII*. qui ad *Clementem VIII*. litteras direxit, & Romani Pontificis agnovit Primatum.
98. *Marcus IV*.
99. *Joannes XV*.
100. *Matthaus IV*.
101. *Marcus IV*.
102. *Matthaus V*.
103. *Joannes XVI*. qui sicut referunt Operis Bollandiani Continuatores, Sac. Chrisma magno apparatu consecravit anno MDCCIII.

Ex hac Patriarcharum Alexandrinorum serie pronum est intelligere, quàm funestus ac deploratus fuerit in quinto Ecclesiæ Sæculo, & deinceps ad hæc usque nostra tempora Ecclesiæ Alexandrinæ status. Mortuo siquidem *S.Cyrillo*, Orthodoxo Patriarcha Alexandrino, anno quadringentesimo quadragesimo quarto, Hæretici Eutychiani Sedem Alexandrinam invaserunt, adeò ut, post obitum *S. Cyrilli* Patriarchæ Alexandrini, pauci admodùm numerentur Patriarchæ Orthodoxi, qui Ecclesiam Alexandrinam rexerint usque ad annum sexcentesimum decimum quintum, quo Alexandria à Saracenis subacta ac miserè devastata, Hæretici Monothelitæ, sed præsertim Jacobitæ, Eutychiana Hæresi infecti, Sedem Alexandrinam occuparunt. Quo factum est, ut nunc Patriarcharum dumtaxat Alexandrinorum Sectæ Jacobitarum seriem & Historiam habeamus descriptam ab Orientalibus Scriptoribus, qui eidem Jacobitarum Sectæ mordicus adhærebant. Porrò, Patriarchæ Alexandrini, qui Jacobitarum Sectæ addicti fuerunt, nullam cum Ecclesia Romana communionem habuerunt usque ad Legationem, cujus mox mentionem fecimus, & quam *Gabriel* VIII. Patriarcha Alexandrinus, Jacobitarum Sectæ, ad *Clementem* VIII. Pontificem Maximum misit, ejusque Primatum in universa Ecclesia agnovit. Sed diuturna non fuit hæc Jacobitarum cum Ecclesia Romana unio, nec majorem fructum habuit, quàm tot uniones, quæ cum Græcis in Conciliis Generalibus Lugdunensi & Florentino initæ fuerunt.

TERTIA TABULA CHRONOLOGICA,

In qua texitur Catalogus Patriarcharum Græcorum Ecclesiæ Antiochenæ.

QUamvis Patriarcharum Antiochenorum series tam densis tenebris obsita sit, ut eas discutere proclive non sit, conabor tamen ex *Eusebio*, *Nicephoro*, *Onuphrio*, *Baronio*, & *Pagio* Patriarcharum Antiochenorum exordium & suc-

& annos Pontificatûs majori, que fieri poterit, claritate ac diligentiâ, in hac Tabule Chronologica indicare.

1. *S. Petrus*, Apostolorum Princeps, anno Christi trigesimo septimo, venit Antiochiam, ibique fundavit Ecclesiem, quam septem annis rexit.

2. *Evodius* à *S. Petro* discedente consecratus est Antiochiæ Episcopus an. Christi XLIII. sedit an. XXIII. & in tumulto adversùs Judæos otto interfectus est an. Christi LXVIII.

3. *Ignatius* Martyr Antiochenum Pontificatum iniit, juxta *Eusebium* in Chronico, anno Christi LXVIII. sedit ao. XLI. & Romæ an. Christi CIX. Imperii verò *Trajani* XII. anno, Martyrii palmam adeptus est, non verò anno Christi CXIII. Imperii autem *Trajani* decimo nono, sicut, post Clarissimum *Antonium Pagium* asserunt nonnulli Chronographi.

4. *Hero* Pontificatum iniit anno Christi centesimo decimo, sedit annis viginti, & obiit anno centesimo trigesimo.

5. *Cornelius* Pontificatum iniit anno Christi CXXX. sedit annos duodecim, & obiit enno CXLII.

6. *Heros* Pontificatum iniit enno centesimo quadragesimo tertio, sedit annos viginti septem, & obiit anno centesimo sexagesimo nono.

7. *Theophilus* iniit Pontificatum an centesimo septuagesimo, sedit annos undecim, & obiit anno centesimo octogesimo primo.

8. *Maximinus* cœpit Pontificatum an. centesimo octogesimo secundo, sedit annis novem, & obiit an. centesimo nonagesimo.

9. *Serapio* cœpit Pontificatum an. centesimo nonagesimo primo, sedit annis viginti duobus, & obiit an. ducentesimo duodecimo.

10. *Asclepiades* iniit Pontificatum an. ducentesimo tertio, sedit annos quinque, & obiit anno ducentesimo decimo septimo.

11. *Philetus* iniit Pontificatum anno ducentesimo decimo octavo, sedit annis decem, & obiit an. ducentesimo vigesimo septimo.

12. *Zebinus*, seu *Zebennus*, Pontificatum auspicatus est an. ducentesimo vigesimo octavo, sedit annos novem, & obiit anno ducentesimo trigemo septimo.

13. *Babylas* iniit Pontificatum anno ducentesimo trigesimo octavo, sedit annos tredecim, & in persecutione Deciana Martyrio fuit coronatus an. ducentesimo quinquagesimo.

14. *Fabius* cœpit Pontificatum an. ducentesimo quinquagesimo primo, sedit tribus annis, & obiit an. CCLIII.

15. *Demetrianus* iniit Pontificatum an. ducentesimo quinquagesimo quarto, sedit annis sex, & obiit anno ducentesimo quinquagesimo nono.

16. *Paulus Samosatenus* cœpit Pontificatum anno ducentesimo sexagesimo, sed ob Hæresim, quam disseminabat; Episcopatu Antiocheno fuit abdicatus anno ducentesimo septuagesimo secundo.

17. *Domnus* in locum *Pauli Samosateni* suffectus est, iniitque Pontificatum anno ducentesimo septuagesimo secundo, sedit annis quinque, & obiit anno ducentesimo septuagesimo sexto.

18. *Timæus* iniit Pontificatum anno ducentesimo septuagesimo septimo, sedit annos quinque, & obiit anno ducentesimo octogesimo primo.

19. *Cyrillus* in locum *Timæi* subrogatus est, & sedit usque ad annum trecentesimum secundum, quo migravit è vita.

20. *Tyrannius* successit *Cyrillo*, & Ecclesiam Antiochenam gubernavit usque ad annum trecentesimum decimum tertium.

21. *Vitalis* successit *Tyrannio*, præfuit Conciliis Antiocheno & Neo-Cæsariensi, & obiit anno trecentesimo decimo octavo.

22. *Philogonius* in Sede Antiochena excepit *Vitalem*, & mortuus est anno trecentesimo vigesimo primo. In Martyrologio, & in Meneis Græcorum colitur die vigesimâ mensis Decembris.

23. *Paulinus* successit *Philogonio*, sed, ob turpes mores, dignitate motus est anno trecentesimo vigesimo quinto.

24. *Eustathius* in Sede Antiochena successit *Paulino* an. trecentesimo vigesimo quinto, sed post triennium Hæretici Ariani egregium illum Fidei Catholicæ defensorem, falsis impositis criminibus, Sede deposuerunt in Concilio Antiocheno indicto anno CCCXXVII. eumque in exilium misit Imperator *Constantinus*.

25. *Paulinus*, Sectâ Arianus, ex Episcopatu Tyri ad Sedem Antiochenam translatus est, sed post sextum Antiocheni Episcopatûs mensem, è vivis sublatus est anno trecentesimo vigesimo octavo.

26. *Eulalius*, Sectâ itidem Arianus, in Throno Antiocheno ab Hæreticis Arianis collocatus est, sed exiguo admodùm tempore sedit.

27. *Euphronius* in locum *Eulalii* substitutus est, qui anno uno, mensibus paucis post ordinationem suam superstes vixit.

28. *Placillus*, seu *Flacillus*, Sectâ Arianus, Sedem Antiochenam occupavit anno trecentesimo trigesimo, eamque tenuit annis XII. & obiit an. CCCXLII.

29. *Stephanus*, Sectâ pariter Arianus, successit in Sede Antiochena *Placillo*, seu *Flacillo*, sed Episcopali dignitate exutus est enno CCCXLIX.

30. *Leontius*, Eunuchus, & Sectâ Arianâ infectus, in locum *Stephani* subrogatus est, seditque annis novem, & obiit anno trecentesimo quinquagesimo octavo.

31. *Eudoxius*, purus putusque Arianus, ad Sedem Antiochenam provectus est, sed paulò post, seu die XXVIII. mensis Januarii anni CCCLX translatus est ad Episcopatum Constantinopolitanum.

32. *Meletius*, translato à Sede Antiochenâ ad Constantinopolitanam *Eudoxio*, communi Catholicorum, & Arianorum consensu creatus est Episcopus Antiochenus anno trecentesimo sexagesimo. Sed cùm viderent Ariani, *Meletium* post Ordinationem suam Catholicæ de Trinitate Fidei apertè patrocinari; eum in exilium ablegârunt.

33. *Euzojus*, à capite ad talos Arianus, expulso è Sede Antiochena *Meletio*, ordinatus est Episcopus Antiochenus, eodemque ferè tempore, seu ao. CCCLXII. gravæ ac diuturnum inter Catholicos Antiochenos exortum est Schisma. Alii quippè hujus Urbis Orthodoxi, qui dicebantur *Eustathiani*, à Communione *Meletii*, Episcopi Antiocheni, erant omnino separati, eò quòd *Meletius* fuisset ab Arianis ordinatus Episcopus Antiochenus; alii verò ejusdem Urbis Catholici à partibus *Meletii* stabant, quòd probè scirent, illum ab Arianorum Hæresi penitùs alienum, & eâ de causâ ab Arianis in exilium missum fuisse. Hoc enatum inter Catholicos Antiochenos Schisma volens sopire *Lucifer*, Episcopus Calaritanus, imprudenter creavit *Paulinum* Episcopum Antiochenum. Quò factum est, ut duas in partes distracti fuerint Catholici Antiocheni, aliis nimirùm *Paulino*, aliis *Meletio* adhærentibus. Mortuo *Meletio* an. CCCLXXXI. suffectus est *Flavianus*, sicque continuatum est Schisma, quod nec extinctum est in morte *Paulini*, quæ contigit an. CCCLXXXIX. quia *Paulinus*, priusquàm moreretur, sibi in Sede Antiochena Successorem delegit *Evagrium*. Sed mortuo *Evagrio* anno CCCXCIII. *Flavianus*, qui solus remanserat Episcopus Antiochenus, impedivit, ne in locum *Evagrii* alius substitueretur Episcopus Antiochenus.

34. *Flavianus* ab obitu *Meletii*, Episcopi Antiocheni, hoc est, ab anno trecentesimo octogesimo primo rexit Ecclesiam Antiochenam usque ad annum quadringentesimum quartum, quo in vivis esse desiit.

35. *Porphyrius* successit *Flaviano*, & Episcopatum Antiochenum tenuit ad annum usque quadringentesimum decimum tertium, quo vita functus est.

36. *Alexander* successit *Porphyrio*, seditque usque an annum CCCCXX.

37. *Theodorus* suffectus est *Alexandro*, rexitque Ecclesiam Antiochenam ad annum usque CCCCXXIX.

38. *Joannes* successit *Theodoro*, sedit annos tredecim, & obiit anno quadringentesimo quadragesimo secundo. Impensius quidem, quàm par fuisset, favit personæ *Nestorii*, ejus tamen Hæresi nunquàm suffragatus est.

39. *Domnus* in locum *Joannis* fuit subrogatus, & Ecclesiam Antiochenam gubernavit octo annis, Sedeque Antiochenâ dejectus est anno CCCCXLIX.

40. *Maximus* post depositionem *Domni*, consecratus est Episcopus Antiochenus, seditque ad annum quadringentesimum quinquagesimum sextum, quo vitâ functus est.

41. *Basilius* in Sede Antiochena successit *Maximo*, sedit annos duos, & obiit anno quadringentesimo quinquagesimo octavo.

42. *Martyrius* excepit in Sede Antiochena *Basilium*, sed vexatus à *Petro Fullone*, Hæretico Eutychiano, Episcopatui nuncium remisit anno quadringentesimo septuagesimo primo.

43. *Petrus Fullo*, Hæreticus Eutychianus, anno quadringentesimo septuagesimo primo Sedem Antiochenam invasit, sed eodem anno tanquàm Hæreticus damnatus, & è Sede Antiochena pulsus est.

44. *Julianus*, Sede Antiochena justè deposito *Petro Fulloni* substitutus est, rexit Ecclesiam Antiochenam sex annis; hoc est, ab anno quadringentesimo septuagesimo primo usque ad annum quadringentesimum septuagesimum sextum, quo anno *Petrus Fullo*, Hæreticus Eutychianus, à *Basilisco* Tyranno fuit ab exilio revocatus, & in Sedem Antiochenam restitutus. Sed Imperator *Zeno*, cæso *Basilisco* Tyranno & recoperato Imperio, anno quadringentesimo septuagesimo septimo rursus *Petrum Fullonem* Antiochiâ expulit.

45. *Joannes*, post expulsum Antiochiâ *Petrum Fullonem*, ordinatus est Episcopus Antiochenus, sedit tantùm tribus mensibus, & è Sede Antiochena fuit itidem dejectus.

46. *Stephanus Senior*, deturbato è Sede Antiochena *Joanne*, ordinatus est Episcopus Antiochenus, sedit annis tribus, & obiit anno quadringentesimo octogesimo primo.

47. *Stephanus Junior* successit in Sede Antiochena *Stephano Seniori*, sed ab Hæreticis Eutychianis in Baptisterio Sancti Martyris *Barlaam* acutis calamis perfossus, & occisus, in Orontem fluvium projectus est anno quadringentesimo octogesimo secundo.

48. *Calendio*, post mortem *Stephani Junioris*, consecratus est Episcopus Antiochenus ab *Acacio*, Episcopo Constantinopolitano, seditque quatuor annis, hoc est, ab anno quadringentesimo octogesimo secundo, usque ad annum quadringentesimum octogesimum quintum, quo anno *Calendio*, Episcopus Antiochenus, ab Imperatore *Zenone* in exilium ablegatus est, & *Petrus Fullo*, Hæreticus Eutychianus, denuò in Sedem Antiochenam restitutus est & in ea permansit usque ad annum quadringentesimum octogesimum octavum, quo scelestus ille Hæreticus & Sedis Antiochenæ invasor, extinctus est.

49. *Palladius*, mortuo *Petro Fullone*, Hæretico & Sedis Antiochenæ invasore, consecratus est Episcopus Antiochenus, sedit annos decem, & è vita migravit anno quadringentesimo nonagesimo octavo.

50. *Flavianus* successit *Palladio*, & rexit Ecclesiam Antiochenam usque ad annum DXII. quo ab Imperatore *Anastasio* in exilium missus est, ubi intrepidus Fidei Catholicæ defensor obdormivit in Domino.

51. *Severus*, Hæreticus Eutychianus, *Flaviano*, Orthodoxo Episcopo ab Imperatore *Anastasio* Sede Antiochenâ dejecto, hanc Sedem occupavit annis quinque ac mensibus decem, eamque deserere coactus est anno quingentesimo decimo octavo, utpotè damnatus ac depositus in Synodo Constantinopolitanâ eodem anno celebratâ.

52. *Paulus*, abdicato *Severo*, ad Sedem Antiochenam provectus, sedit tribus annis incompletis, & Episcopatu Antiocheno cessit anno quingentesimo vigesimo primo.

53. *Eu-*

53. *Euphrasius* successit *Paulo*, & rexit Ecclesiam Antiochenam annis quinque, obiitque an. DXXVI.

54. *Euphremius* ordinatus est Episcopus Antiochenus anno quingentesimo vigesimo septimo, & præfuit Ecclesiæ Antiochenæ annis septemdecim, hoc est usque ad an. DXLV.

55. *Domnus*, seu *Domninus*, successit in Sede Antiochena *Euphremio*, seditque quatuordecim annis, & mortuus est an. DLIX.

56. *Anastasius I.* mortuo *Domno*, consecratus est Episcopus Antiochenus, & hanc Ecclesiam rexit annis undecim, hoc est, usque ad an. DLXX. quô anno à *Justino Juniore*, Imperatore, è Sede Antiochena dejectus est. Hunc *Anastasium*, Patriarcham Antiochenum, perperam Cardinalis *Baronius* confudit cum *Anastasio Sinaita*.

57. *Gregorius*, Monachus, abdicato *Anastasio I.* ordinatus est, Episcopus Antiochenus sed, postquàm sedisset annis viginti tribus, & è vivis excessisset an. DXCIII. rursùm *Anastasius I.* in Sedem Antiochenam à *Mauricio* Imperatore restitutus est die xxv. mensis Martii anni nonagesimi tertii, seditque post restitutionem suam sex annis incompletis, id est, ad finem, usque an. DXCVIII. quô anno migravit è vita.

58. *Anastasius II.* post mortem *Anastasii I.* inauguratus est Episcopus Antiochenus, & ineunte anno sui Episcopatûs duodecimo à Judæis per summam immanitatem excarnificatus est anno DCIX., sub *Phoca* Imperatore.

In hoc *Anastasio II.* Episcopo Antiocheno, *Nicephorus* claudit Catalogum Patriarcharum Ecclesiæ Antiochenæ, tum quia oppressâ semel à Barbaris septimo Ecclesiæ Sæculo Antiochia, tam crassa Græcos Antiochenos invasit ignorantia, ut nullus de texenda accurata Patriarcharum Antiochenorum serie cogitârit; tum quia etiam ex eo tempore, quo Antiochia sub jugo Barbarorum gemere cœpit, Episcopi plerumque Hæretici Sedem Antiochenam invaserunt, quorum nulla ad nos notitia pervenit. Quo fit, ut Successio Patriarcharum Ecclesiæ Antiochenæ à septimo Sæculo ex certis Monumentis nullâ ratione texi possit, ne Græcorum quidem, cùm hiulci sint multis in locis Catalogi. Sed nullus dubito, quin densas ejusmodi tenebras, Patriarcharum Antiochenorum successioni offusas, dissipaturus sit clarissimus noster *Michaël le Quien*, Linguarum Orientalium peritissimus, qui propediem Parisiis egregium Opus editurus est, duobus Tomis in Folio comprehensum, cui titulus: *Oriens Christianus*, in quo Patriarcharum Constantinopolitanorum, Alexandrinorum, Antiochenorum, Hierosolymitanorum, nec non præcipuarum Orientis Ecclesiarum Successiones Episcoporum, ex Historiis Ecclesiasticis, ex probatæ Fidei Authoribus, & indubitatis Monumentis describet, & in præclaro ordine, atque optimo lumine collocabit. Missis itaque Patriarchis Græcis, qui à septimo Ecclesiæ Sæculo ad nostra usque tempora Sedem Antiochenam tenuerunt, & quorum nomina, propter locorum distantiam, nobis prorsùs ignota sunt, seriem hîc dumtaxàt inseremus Latinorum Patriarcharum, qui exeunte Sæculo undecimo, seu anno millesimo nonagesimo octavo (quo Latini in suam potestatem Antiochiam redegerunt) expulsis Patriarchis Græcis, Sedem Antiochenam occupârunt.

SERIES

Patriarcharum Latinorum,

Qui anno millesimo nonagesimo octavo, quo à Latinis capta est Antiochia, Sedem Antiochenam occupârunt.

QUamvis Antiochia à Latinorum exercitu, cui præerat *Boamundus*, Roberti Guiscardi Apuliæ & Calabriæ Ducis filius, capta fuerit anno millesimo nonagesimo octavo, nihilosecius *Joannes*, Græcus Patriarcha Antiochenus, per biennium adhùc post captam Antiochiam, Sedem Antiochenam tenuit, hoc est, usque ad annum millesimum centesimum, quo *Joannes*, Græcus Patriarcha Antiochenus videns, non utiliter præesse Latinis, sese ultrò abdicavit.

1. Primus Patriarcha Antiochenus, Latinus (vacante eâ Sede per liberam cessionem *Joannis* Patriarchæ Græci) *Bernardus*, natione Gallus, electus est à Latinis, suæque Ecclesiæ jura acerrimè defendit contra Latinum Patriarcham Hierosolymitanum, qui jurisdictionis suæ fines latiùs protendere nitebatur. Sedit *Bernardus*, Latinorum primus Patriarcha Antiochenus, annos triginta sex, & obiit anno millesimo centesimo trigesimo sexto.

2. *Radulphus*, seu *Radulphus*, cognomine *Mamistranus*, natione Gallus, post mortem *Bernardi*, Sedem Antiochenam occupavit, qui tamen ab *Alberico*, Legato in Oriente Summi Pontificis *Innocentii II.* damnatus ac depositus est, sed Romam profectus, & gratiam Sedis Apostolicæ assecutus, dum ad Sedem suam revertitur, ex hac vita veneno sublatus est anno millesimo centesimo quadragesimo.

3. *Aimericus*, seu *Haimericus*, in locum demortui *Rodulphi* suffectus est. Sub hoc Patriarcha Latino Antiocheno Maronitæ suos ejurârunt errores, & ad Ecclesiæ Latinæ gremium redierunt. Sedit *Aimericus* annos quadraginta septem, hoc est, usque ad annum millesimum centesimum octogesimum septimum, quo in vivis esse desiit.

4. *Radulphus* hujus nominis *II.* successit *Aimerico* in Sede Antiochena, & hanc Ecclesiam rexit annos triginta tres, id est, usque ad annum millesimum ducentesimum vigesimum.

5. *Rainerius* in Sede Antiochene excepit *Rodulphum II.* seditque annis viginti, & obiit MCCXL.

6. *Elias Robertus* successit *Rainerio*, ac Sedem Antiochenem tenuit per annos octo,&obiit è vivis anno millesimo ducentesimo quadragesimo septimo. Quis verò post hunc *Eliam Robertum* ex Latinis Patriarcha Antiochenus fuerit ; adhùc plenè incompertum est. Sed propediem, ut speramus, mox citatus clerissimus noster *Michaël Le Quien* Patriarcharum Latinorum Ecclesiæ Antiochenæ, qui *Eliæ Roberto* successerunt, nomina, seriem ac gesta describet in suo eruditissimo Opere, quod est jam prælo maturum, cuique titulus est : *Christianus Oriens.*

Advertere tamen debes, quòd, licèt Latini, dum Sæculo Ecclesiæ XII. summè rerum inOriente potiti sunt,Patriarchas dumtaxàt Latinos Ecclesiæ Antiochenæ præfecerint, non defierunt tamen Græci suos in Ecclesia Antiochena eligere, instituereec consecrareGræcos Patriarchas, eorumque seriem continuere. Verùm, bi Patriarchæ Græci Antiocheni, quamdiu supremum Latini Sæc. XII. in Oriente dominium obtinuerunt, fuerunt dumtaxat Patriarchæ nomine tenùs, omnique jurisdictione priveti, sicut petet exemplo *Theodori Balsamonis*, qui à Græcorum Imperatore ad Patriarchatum Antiochenum designatus, nunquàm tamen illum occupare potuit, quia tum temporis *Aimericus*,Latinus Patriarcha Antiochenus, Ecclesiam Antiochenam regebet,& ad hanc Patriarchalem Sedem *Theodoro Balsamoni*, Patriarchæ Græco, omnem præclusit aditum. Cæterùm, cùm nomine eorum,quos Græci Antiocheni Sæc. XII. dum Latini in Oriente dominabantur,elegerunt ac ordinârunt Patriarchas Græcos Antiochenos,nobis prorsùs ignota sint, consultius est, ut ipse, qui oberrete,& sine ullo laboris effectu per illas inextricabiles tenebras vagari nolo, hanc seriem Patriarcharum Græcorum Ecclesiæ Antiochenæ in præsentie prætermittam, maximè, cùm hanc duram provinciam susceperit sæpè jem laudatus *Michaël Le Quien*, qui in suo Opere, quod inscribitur: *Christianus Oriens*, plenam & accuratam Patriarcharum Ecclesiæ Antiochenæ, cùm Græcorum, tum Latinorum, notitiam traditurus est.

QUARTA TABULA CHRONOLOGICA.

Patriarcharum Græcorum Ecclesiæ Hierosolymitanæ.

1. JAcobus Alphai, cognomento *Justus*, & Christi Domini frater dictus, prima ab Apostolis ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus, hancque Ecclesiam rexit usque ad annum Christi sexagesimum, quo à Judæis lapidibus oppressus Martyrium passus est.

2. *Simeon* in Sede Hierosolymitane, successit *Jacobo Alphai* annoChristi sexagesimo, eamque tenuit usque ad annum Christi centesimum septimum, quo, annos natus centum viginti, Martyrium consecutus est tempore *Trajani* Imperatoris, hoc est, anno decimo ejus Imperii.

3. *Justus* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus an. Christi centesimo septimo,& sedit ad an. usque centesimum undecimum.

4. *Zacchæus*, seu *Zacharias*, suffectus est in locum *Justi*, & sedit unum dumtaxat annum, obiitque anno CXII.

5. *Tobias* ad Sedem Hierosolymitanam provectus est anno centesimo duodecimo, sedit annis quinque.

6. *Benjamin* Pontificatum iniit anno centesimo decimo septimo,seditque annis duobus.

7. *Joannes* cœpit Pontificatum anno centesimo decimo nono, seditque annis duobus.

8. *Matthias* cœpit Pontificatum anno centesimo vigesimo primo,& sedit annum unum.

9. *Philippus* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno centesimo vigesimo secundo, & sedit annis quinque.

10. *Seneca* successit *Philippo* anno centesimo vigesimo sexto, sedit annum unum.

11. *Justus*, hujus nominis *II*, iniit Pontificatum anno centesimo vigesimo septimo, seditque annum unum.

12. *Levi* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno centesimo vigesimo octavo,& sedit annum unum.

13. *Ephras*, seu *Ephraim*, successit *Levi* anno CXXIX. & sedit annos duos.

14. *Joses*, seu *Josephus*, creatus est Episcopus Hierosolymitanus anno centesimo trigesimo primo, & sedit annum unum.

15. *Judas* Sedem Hierosolymitanam tenere cœpit anno centesimo trigesimo secundo, & sedit annos duos, hoc est, ad eorum usque centesimum trigesimum quartum.

Hi omnes Episcopi Hierosolymitani, quos hactenùs enumeravi,fuerunt, teste *Eusebio* in Chronico, ex Circumcisione, seu Judæi ad Christianam Religionem conversi, qui Ecclesiam Hierosolymitanam rexerunt usque ad an. centesimum trigesimum quartum, quo anno, *Hadrianus*, Imperii sui decimo octavo, tumultuantes Judæos è Hierosolymorum Urbe expulit, & sicut ait *Zonaras* in Vita *Hadriani* Imperatoris, *Urbem in Palæstina, pro eversis Hierosolymis conditam, Æliam Capitolinam nominavit; & quo in loco Dei templum olim fuerat, eo in loco post Jovis lucum condidit.* Cessantibus igitur in Ecclesia Hierosolymitana Episcopis, qui erant ex Circumcisione, seu Judæi, Christianæ Fidei lumine collustrati, cæteri, quos hic subjiciam, Episcopi Hierosolymitani, fuerunt ex Gentibus, seu ex his, qui orti erant ex Ethnicis ad Fidem Christianam adducti.

16. *Marcus*, exclusis Judæis, primus ex gentibus ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno CXXXIV. & hanc Ecclesiam gubernavit usque ad annum CXLVI.

17. *Cassianus* successit *Marco* anno centesimo quadragesimo sexto, & sedit annis octo.

18. *Publius* subrogatus est in locum *Cassiani* anno centesimo quinquagesimo quarto, & sedit annis quinque.

19. *Maxi-*

19. *Maximus* cœpit Pontificatum anno centesimo quinquagesimo nono, & sedit annis quatuor.

20. *Julianus* consecratus est Pontifex Hierosolymitanus anno centesimo sexagesimo tertio, & sedit annis duobus.

21. *Gajanus* iucessit *Juliano* anno centesimo sexagesimo quinto, & sedit annis tribus.

22. *Symmachus* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno centesimo sexagesimo octavo, & sedit annis duobus.

23. *Gajus* Ecclesiæ Hierosolymitanæ clavum gubernare cœpit anno centesimo septuagesimo, & sedit annis tribus.

24. *Julianus* hujus nominis *II.* inauguratus est Episcopus Hierosolymitanus anno CLXXIII. & sedit annis quinque.

25. *Capito* in Sede Hierosolymitana *Julianum* excepit anno centesimo septuagesimo octavo, & sedit annis quatuor.

26. *Maximus* Ecclesiæ Hierosolymitanæ præfectus est anno centesimo octuagesimo secundo, & sedit annis quatuor.

27. *Antonius* in Sede Hierosolymitana successit *Maximo* anno centesimo octuagesimo sexto, & sedit annis quinque.

28. *Valens* iniit Pontificatum Hierosolymitanum anno centesimo nonagesimo primo, & sedit annis tribus.

29. *Dolichianus* consecratus est Episcopus Hierosolymitanus anno centesimo nonagesimo quarto, & sedit annis duobus.

30. *Narcissus* ad Sedem Hierosolymitanam provectus est anno CXCVI. Fuit Vir, teste *Eusebio*, eximiâ pietate, & miraculorum dono insignis, qui tamen, postquàm sedisset annis quatuor, Sede suâ privatus est, & in solitudinem secessit.

31. *Dius*, post abdicationem *Narcissi* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno centesimo nonagesimo nono, & sedit annis octo.

32. *Germanius* successit *Dio* anno ducentesimo septimo, & sedit annis quatuor.

33. *Gordius* Sedem Hierosolymitanam obtinuit anno ducentesimo undecimo, & sedit annis quinque. Post mortem *Gordii*, Sedi Hierosolymitanæ *Narcissus*, qui injustè abdicatus fuerat, restitutus est anno ducentesimo decimo sexto, sedit adhuc annis viginti, & Martyr coronatus est anno ducentesimo trigesimo septimo.

34. *Alexander* successit *Narcisso* anno ducentesimo trigesimo septimo, sedit annos quatuordecim, & in Deciana persecutione Martyrii palmam consecutus est anno ducentesimo quinquagesimo primo.

35. *Mazabanus* Sede Hierosolymitana suffectus est *Alexandro* anno ducentesimo quinquagesimo primo. Interfuit duobus Conciliis Antiochenis, quæ contra *Paulum Samosatenum* fuerunt celebrata annis 264. & 270. seditque annis viginti quatuor.

36. *Hymenæus* successit *Mazabano* anno CCLXXVI. seditque annis viginti duobus.

37. *Zabdas*, seu *Labdas* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno ducentesimo nonagesimo octavo, & sedit annis duobus.

38. *Hermon* anno trecentesimo subléctus fuit Episcopus Hierosolymitanus, & decem circiter annis hanc Ecclesiam gubernavit.

39. *Macarius* successit *Hermoni*. Interfuit Concilio Nicæno contra Hæresiarcham *Arium* celebrato, & sedit usque ad annum trecentesimum trigesimum quintum, quo excessit è vivis.

40. *Maximus* substitutus est in locum *Macarii*. Fuit insignis, tempore persecutionis *Maximini* Imperatoris, Fidei Catholicæ contra Hæreticos Arianos defensor, & eâ de causâ *Acacius*, Cæsareæ Episcopus Arianus, & totius Palæstinæ Metropolitanus, illum è Sede Hierosolymitana dejecit anno trecentesimo quinquagesimo.

41. *Cyrillus* eodem anno, quo *Maximus* ab Arianis è Seda sua pulsus est, creatus est, vivente adhuc *Maximo*, Episcopus Hierosolymitanus, sed *Acacius*, Cæsareæ Episcopus Arianus, in Concilio à se convocato anno trecentesimo quinquagesimo octavo, illum Sede Hierosolymorum deposuit.

42. *Herennius*, Arianus, amoto ab *Acacio* è Hierosolymorum Sede *Cyrillo*, Episcopo Orthodoxo, & *Maximi* Successore, ordinatus est ab Arianis Hierosol. Episcop. seditque usque ab an. trecentesimum sexagesimum primum, quo anno, cùm *Constantius*, Imperator Arianus, è vivis excessisset, ad suam Hierosolymorum Sedem redit *Cyrillus*, injustè ab Arianis depositus, eamque tenuit per tres annos, hoc est, usque ad annum trecentesimum sexagesimum quartum, quo anno à *Valente*, Imperatore Orientis Ariano, iterùm in exilium ablegatus est.

43. *Hilarius*, itidem Arianus, pulso in exilium *Cyrillo* anno trecentesimo sexagesimo quarto, intrusus est ab Arianis in Sedem Hierosolymitanam, eamque occupavit per quindecim annos, id est, usque ad annum trecentesimum septuagesimum nonum, quo anno *Cyrillus*, jam è Sede sua Hierosolymitana semel ac iterùm ab Arianis dejectus, restitutus est, & Ecclesiam Hierosolymitanam rexit usque ad annum trecentesimum octogesimum sextum, quo ad Deum migravit.

44. *Joannes*, hujus nominis *II.* mortuo *S. Cyrillo* anno trecentesimo octuagesimo sexto, creatus est Hierosolymorum Episcopus. Sedit annos triginta, & ex hac vita discessit anno quadringentesimo decimo sexto. Hic in Concilio Hierosolymitano an. CCCCXV. convocato nimiùm Hæresiarchæ *Pelagio* favit.

45. *Praylius* in Sede Hierosolymitana successit *Joanni II.* anno quadringentesimo decimo sexto, & banc Ecclesiam rexit usque ad annum quadringentesimum vigesimum quartum, quo mortuus est.

46. *Juvenalis* suffectus est *Praylio*. Interfuit Concilio Generali Ephesino, & postquàm sedisset annis triginta quatuor, obiit anno quadringentesimo quinquagesimo octavo.

47. *Anastasius* Hierosolymorum Sedem iniit anno quadringentesimo quinquagesimo octavo. Sedit annos viginti, & in vivis esse desiit anno CCCCLXXVIII.

48. *Martyrius* in locum demortui *Anastasii* consecratus est Hierosolymorum Episcopus an. quadringentesimo septuagesimo octavo, sedit annis octo, & mortuus est ao. quadringentesimo octuagesimo sexto.

49. *Salustius* successit *Martyrio* anno quadringentesimo octogesimo sexto, Ecclesiam Hierosolymitanam octo annis gubernavit, & è vivis abiit anno quadringentesimo oonagesimo quarto.

50. *Elias* Hierosolymorum Episcopus consecratus est anno quadringentesimo nonagesimo quarto, & Sedem Hierosolymitanam tenuit usque ad annum Christi quingentesimum decimum tertium, quo anno, instigante *Severo*, Antiocheno Episcopo Hæretico, jussu Imperatoris *Anastasii*, Sede Hierosolymitanâ dejectus est.

51. *Joannes*, hujus nominis *III.* in locum *Eliæ*, Sede Hierosolymitanâ ab Hæreticis Eutychiania dejecti, subrogatus est anno quingentesimo decimo tertio. Sedit annis undecim, & supremum diem obiit anno DXXIV.

52. *Petrus Eleutheropolita* successit in Sede Hierosolymitanâ *Joanni III.* an. DXXIV. sedit annos viginti, ac subinde mortuus est an. DXLIV.

53. *Macarius*, hujus nominis *II.* successit *Petro Eleutheropolitæ* anno quingentesimo quadragesimo quarto, qui tamen anno quingentesimo quinquagesimo secundo accusatus tanquam errorum Origenis assertor ac defensor, Sede Hierosolymitanâ privatus est.

54. *Eustochius* in locum abdicati *Macarii II.* substitutus est anno quingentesimo quinquagesimo secundo, præfuit Ecclesiæ Hierosolymitanæ, superstita adhuc *Macario II.* per annos XI. Sed anno quingentesimo sexagesimo tertio, *Eustochio* à Sede Hierosolymitana pulso, iterum *Macarius*, hujus nominis *II.* postquàm *Origenem*, *Didymum*, atque *Evagrium* damnaliet, & Fidei Catholicæ professionem edidisset, in pristinam Hierosolymitanam Sade m restitutus est, eamque tenuit usque ad anoum DLXXII.

55. *Joannes* hujus nominis *IV.* successit in Sede Hierosolymitana *Macario II.* defuncto anno quingentesimo septuagesimo secundo. Sedit anoos viginti duos, & ex hac vita migravit anno quingentesimo nonagesimo quarto.

56. *Amos* in Sede Hierosolymitana excepit *Joannem IV.* Ecclesiam Hierosolymitanam gubernavit annis octo, & excessit è vivis an. DCI.

57. *Isichius*, vel, ut alii dicunt, *Isaacius*, in Sede Hierosolymitana successit *Amos* an. sexcentesimo primo, sedit annis octo, & mortuus est an. DCIX.

58. *Zacharias* suffectus est in locum *Isichii*, seu *Isaacii*, an. sexcentesimo nono, sed capta à Persis Hierosolymorum Urbe, anno sexcentesimo decimo quarto, *Zacharias*, Patriarcha Hierosolymitanus, captivus ductus est, eoque in captivitatem abducto, *Modestus*, Presbyter, Ecclesiam Hierosolymitanam, tanquam Vicarius Patriarchæ *Zachariæ* rexit usque ad annum DCXXIX. quo anno Patriarcha *Zacharias*, è captivitate redux, Sedi suæ Hierosolymitanæ restitutus est, & hanc Ecclesiam gubernavit usque ad annum sexcentesimum trigesimum primum, quo mortuus est.

59. *Modestus* damortuo *Zachariæ* Patriarchæ Hierosolymitano successit anno sexcentesimo trigesimo primo, Sedemque tenuit usque ad annum sexcentesimum trigesimum tertium, quo in vivis esse desiit.

60. *Sophronius* ordinatus est Episcopus Hierosolymitanus anno sexcentesimo trigesimo tertio. Monothelitarum Hæresis fuit acerrimus insectator, seditque usque ad annum sexcentesimum trigesimum septimum, quo a Saracenis Hierosolymorum Urbs capta est. Hinc *Nicephorus* in suo Chronico Catalogum Patriarcharum Ecclesiæ Hierosolymitanæ clausit in *Sophronio*, ita ut modò seriem Patriarcharum Hierosolymitanorum, qui hanc Sedem tenuerunt usque ad Latinorum, Duce *Godefrido Bullionio*, in Terram Sanctam Sæc. XI. adventum, ignotam penè habeamus. Id autem accidit, quia gementibus sub duro & barbarico Saracenorum jugo Ecclesiis Syriæ & Ægypti, atque cumprimis Ecclesiâ Hierosolymitanâ, quæ, ut mox diximus, an. DCXXXVII. capta est, nemo fuit, qui seriem Patriarcharum Hierosolymitanorum investigârit, nisi postquàm Sæc. XI. victricibus Latinorum armis Hierosolymorum Urbs à tyrannide Saracenorum liberata est, cultusque Christianorum, tandiu hic intermissus, reflorescere cœpit. Legendus tamen est *Tractatus Preliminaris*, quem *Papebrochius* præmisit ad Tomum ternum de *Actis Sanctorum* mensis Maji, in quo Catalogum texuit Patriarcharum Hierosolymitanorum à *S. Jacobo*, cognomento *Justo*, fratre Christi Domini, usque ad *Dositheum*, Græcum Patriarcham Hierosolymitanum, qui anno MDCLXXII. Synodum Hierosolymis celebravit pro asserendis contra Hæreticos Lutheranos & Calvinistâs, qui illum consuluerant, dogmatibus de Transubstantiatione & reali præsentia Corporis & Sanguinis Christi in augustissimo Eucharistiæ Sacramento. Cæterùm, quamvis *Papebrochius* seriem Patriarcharum Ecclesiæ Hierosolymitanæ Tractatu, mox à me laudato, haud parùm illustraverit, gravissimæ tamen adhùc supersunt difficultates, in quibus explanandis, & excutiendis tenebris, quibus obsita est Patriarcharum Hierosolymitanorum Successio, magno rei Litterariæ emolumento insudat doctissimus noster *Michaël Le Quien*, qui, sicut anteà præmonui, Opus à se concinnatum, duobus Tomis in Folio comprehensum, & cui titulus est: *Christianus Oriens &c.* propediem publicam in lucem Parisiis editurus est, atque Episcoporum non solùm Hierosolymitanorum, sed etiam Antiochenorum, Alexandrinorum, & Constantinopolitanorum, aliarumque præcipuarum Ecclesiarum Orientis Episcoporum seriem ac suc-

ac successiones accuratissimâ diligentiâ describer. Prætermissâ itaque serie Græcorum Patriarcharum, qui Ecclesiam Hierosolymitanam post *Sophronium*, hoc est, post captam à Saracenis anno sexcentesimo trigesimo septimo Hierosolymorum Urbem, rexerunt Ecclesiam Hierosolymitanam usquè ad Latinorum in Orientem sub finem Sæc. XI. adventum, contexam hic dumtaxat Catalogum Patriarcharum Hierosolymitanorum Latinorum, qui Sedem Hierosolymitanam tenuerunt, postquàm sub finem Sæc. XI. Latini, Duce *Godefrido Bullienie*, victricibus armis Palæstinam occupârunt, Saracenos expulerunt, & Regnum Hierosolymitanum instituerunt.

CATALOGUS
Patriarcharum Latinorum,

Qui Ecclesiæ Hierosolymitanæ præfuerunt, postquam Latini sub finem Sæculi Undecimi in Orientem appulsi, Saracenis expulsis, Regnum Hierosolymitanum instituerunt.

GAlli sub finem Sæc. XI. Duce *Godefrido Bullienio*, in Orientem ad recuperandam Terram Sanctam, à Saracenis occupatam, cum numeroso exercitu venerunt, Saracenos expugnarunt, Hierosolymorum Urbem anno MXCIX. liberârunt, Regnum Hierosolymitanum instituerunt, atque Ecclesiæ Hierosolymitanæ Patriarchas Latinos præfecerunt, quorum nomina, initium & annos illorum Pontificatûs breviter hic indicabo.

1. *Daibertus*, seu *Daymbertus*, Pisanus Episcopus, & Sedis Apostolicæ in Latinorum Expeditione Hierosolymitana Legatus, electus fuit primus Patriarcha Hierosolymitanus eodem anno, quo Latini Hierosolymorum Urbem cœperunt, hoc est, anno millesimo nonagesimo nono. Ab hoc primo inter Latinos Patriarchâ Hierosolymitanô *Godefridus Bullionius*, Hierosolymorum Rex à Latinis proclamatus, Regni Hierosolymitani Investituram accepit. Sed mortuo *Godefrido Bullienie* anno millesimo centesimo, *Balduinus*, frater *Godefridi*, ejusque in Regno Hierosolymitano Successor, è Sede Hierosolymitana *Daymbertum* anno millesimo centesimo tertio dejecit.
2. *Ebremarus*, post *Dayberti* depositionem, in Sedem Hierosolymitanam à *Balduino*, Rege Hierosolymitano, intrusus est anno MCIII. seditque annis quatuor, id est, usque ad annum MCVII. quo à *Gebeline*, seu *Gibelino*, Arelatensi Archiepiscopo, qui tunc in Oriente erat Sedis Apostolicæ Legatus, è Sede Hierosolymorum pulsus est, eò quòd hanc Sedem, vivente adhùc *Daymberto* Patriarcha Hierosolymitano, qui à *Balduino* Rege suâ Sede depositus ad Summum Pontificem *Paschalem II.* provocaverat, Romamque, ut suam causam peroraret, accesserat, invasisset.
3. *Gebelinus*, seu *Gibelinus*, Archiepiscopus Arelatensis, & Sedis Apostolicæ in Oriente Legatus, post depositionem *Ebremari*, electus est Patriarcha Hierosolymitanus anno millesimo centesimo septimo, sedemque tenuit usque ad annum millesimum centesimum duodecimum, quo abiit è vivis.
4. *Arnulphus* in Sede Hierosolymitana successit *Gobeline*, seu *Gibelino*, anno millesimo centesimo duodecimo. Fuit quidem eâ Sede depositus in Concilio Hierosolymis anno millesimo centesimo decimo quinto celebrato, eam tamen tenuit usque ad annum millesimum centesimum decimum octavum, quo vitâ functus est.
5. *Germundus*, mortuo *Arnulpho*, Hierosolymorum Patriarcha electus est an. millesimo centesimo decimo octavo. Sedit annis decem, & obiit anno millesimo centesimo vigesimo octavo.
6. *Stephanus* in Sede Hierosolymitana *Germundum* excepit an. MCXXVIII. Sedit annis duobus, & mortuus est anno MCXXX.
7. *Willelmus*, Prior Ecclesiæ Dominici Sepulchri, ad Sedem Hierosolymitanam provectus est anno millesimo centesimo trigesimo, eamque tenuit annis XV. hoc est, ad annum usque millesimum centesimum quadragesimum quintum, quo vitâ functus est.
8. *Fulcherius* suffectus est in locum *Willelmi* anno MCXLV. Ecclesiam Hierosolymitanam rexit annis XII & obiit an. MCLVII.
9. *Almaricus*, Ecclesiæ Dominici Sepulchri Prior, electus est Patriarcha Hierosolymitanus anno millesimo centesimo quinquagesimo septimo. Sedit annis viginti tribus, & viam universæ carnis ingressus est anno millesimo centesimo octuagesimo.
10. *Heraclius* in Sede Hierosolymitana successit *Almarico* anno millesimo centesimo octuagesimo, seditque usque ad annum millesimum centesimum octuagesimum septimum, quo anno Hierosolymorum Urbs à Turcis capta est, & *Heraclius*, Patriarcha Hierosol. omnesque Latini, absque ullo ætatis vel sexûs discrimine, ab ea Urbe expulsi sunt. Mortuus est *Heraclius*, Patriarcha Hierosolymitanus, post captam à Turcis Hierosolymorum Urbem, in obsidione Acræ, hoc est anno millesimo centesimo nonagesimo primo.
11. *Albertus*, Eremita, à Latinis, qui, amissis Hierosolymis, aliquam adhùc Palæstinæ partem retinebant, electus est Patriarcha Hierosolymitanus anno millesimo centesimo nonagesimo primo, seditque usque ad annum millesimum centesimum nonagesimum quartum, quo anno, cùm *Albertus* in vivis esse desisset, electus est Patriarcha Hierosolymitanus *Michael*, Decanus Parisiensis, sed, antequàm illùc iter arriperet, factus est in Galliis Archiepiscopus Senonensis.
12. *Menachus*, in Diœcesi Florentina natus, electus est Patriarcha Hierosolymitanus, eodem anno millesimo centesimo nonagesimo quarto, seditque usque ad annum millesimum ducentesimum quartum, quo ex hac vita migravit.

13. *Albertus*, hujus nominis *II.* ante Epiſcopus Vercellenſis, electus eſt Petriarche Hieroſolymitanus anno milleſimo ducenteſimo quarto, qui tamen in Orientam dumtaxat pervenit anno millaſimo ducenteſimo ſexto, & Patriecchatum tenuit usque ad annum milleſimum ducentaſimum decimum quertum, quo in ſolemni ſupplicatione à Saracenis occiſus eſt.

14. *Rodulphus*, mortuo *Alberto*, hujus nominis *II*, electus eſt Patriarche Hieroſolymitanus anno milleſimo duceoteſimo decimo quarto. Sedit annis tredecim, & obiit anno milleſimo duecenteſimo vigeſimo ſeptimo.

15. *Lotharius*, poſt mortem *Rodulphi*, creatus eſt Patriarcha Hieroſolymitanus, anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo ſeptimo, & ſadit tribus annis, ſeu usque ad annum MCCXXX.

16. *Gerondus* ſucceſſit *Lothario* anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo,& Patriatchatum tenuit usque ad annum milleſimum ducanteſimum trigeſimum quintum.

17. *Jacobus de Vitriaca* ſuffectus eſt in locum *Gerondi*, & poſteà creatus à *Gregorio IX.* Summo Pontifice, S. R. E. Cardinalis & Epiſcopus Tuſculanus, obiitque Romæ anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quetto.

18. *Robertus*, anteà in Galliis Epiſcopus Nannetenſis, mortuo *Jacobo de Vitriaco*, Patriatchâ Hieroſolymitano, ordinatus eſt Patriarcha Hieroſolymitanus an. milleſimo ducanteſimo quadrageſimo quarto, eumque Patriarchatum tenuit usque ad anoum MCCLV.

19. *Jacobus Pantales*, natione Gallus, patriâ Trecanſis, craatus aſt ab *Alexandr IV.* Pontifice Maximo, Patriarcha Hieroſolymitanus anno milleſimo ducenteſimo quinquagaſimo quinto, ſed anno ſexto à creatione ſua alectus anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ptimo Romanus Pontifex, dictus *Urbanus IV.*

20. *Guillelmus*, natione Gallus, Epiſcopus Aginnenſis in Aquitania, Patriarchatum Hieroſolymitanum anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo primo obtinuit eb *Urbano IV.* Pontifice Maximo, qui etiam ei curam commiſit Eccleſiæ Acconenſis, tunc pariter Paſtore viduatæ per translationem *Florentii* in Sedem Arelatenſem. Obiit *Guillelmus* Patriarcha Hieroſolymitanus anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio.

21. *Thomas*, Meſſanenſis Eccleſiæ Adminiſtrator, ad Patriatchetum Hieroſolymitanum promotus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tettio, migravitque è vita anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo.

22. *Thomas de Lentius*, Ordinis Prædicatorum, & Archiepiſcopus Conſentinus, ad Patriarchatum Hieroſolymitanum aſſumptus aſt anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, eumque tenuit usque ad ennum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum ſextum.

23. *Joannes Vercellenſis*, ſextus, poſt S. *Dominicam*, Ordinis Prædicatorum Generalis Magiſter, à *Nicolao III.* deſignatus eſt Patriarcha Hieroſolymitanus anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octavo. Sed hunc Patriarchatum Hieroſolymitanum ſibi oblatum *Joannes Vercellenſis*, uni ſoli curæ ſui Ordinis vacare volens, modeſtè recuſevit.

24. *Elias* Patriarchatum Hieroſolymitanum, quem *Joannes Vercellenſis* pertinaci modeſtiâ ſuſcipere detrectaverat, adeptus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octevo, eumque tenuit usque ad annum milleſimum ducenteſimum octuageſimum primum.

25. *Nicolaus de Anapiis*, Ordinis Prædicatorum, ad Patriarchatum Hieroſolymitanum à *Nicolao IV.* Pontifice Maximo provectus eſt anno milleſimo ducenteſimo octuageſimo ſaptimo, & obiit anno milleſimo ducanteſimo nonageſimo primo, quo anno Urbs Acconenſis, quæ eſt in Phœnicia, & totius Orientis opulentiſſima, à Turcis capta eſt, omnesque Chriſtiani non ſolùm ex hac Civitate, ſed à tota Terra Sanctâ pulſi ac exterminati ſunt.

26. *Rodulphus de Grandivilla*, Ordinis Prædicatorum, poſt captam a Turcis Urbem Acconenſem anno millaſimo ducenteſimo nonageſimo primo, juſſu *Cæleſtini V.* Summi Pontificis, conſecratus eſt Patriarcha Hieroſolymitanus, ſed Pontificali illa dignitate à *Bonifacio VIII.* Succeſſore *Cæleſtini V.* exutus eſt.

27. *Antonius*, Dunelmenſis Epiſcopus, à *Clemente V.* Summo Pontifice creatus eſt anno milleſimo trecenteſimo quinto Patriarcha Hieroſolymitanus, & in vivis eſſe deſiit anno milleſimo trecenteſimo decimo quarto.

28. *Petrus*, Ruthenſis Epiſcopus, ab eodem Pontifice *Clemente V.* inſtitutus eſt Patriarcha Hieroſolymitanus anno milleſimo trecanteſimo decimo quarto, & è vivis ereptus eſt anno MCCCXXIV.

29. *Raymundus*, Ordinis Prædicatorum, Patriarchatu Hieroſolymitano à *Joanne XXII.* Summo Pontifice fuit exornatus anno milleſimo treceoteſimo vigeſimo quarto, eumque tenuit usque ad annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum nonum, quo ex hac vita diſceſſit.

30. *Petrus de Palude*, Ordinis Prædicatorum, ab eodem Summo Pontifice *Joanne XXII.* ordinatus eſt Patriarcha Hieroſolymitanus anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono, & confeſtim in Syriam profectus, ibi per biennium manſit, indèque Pariſios reverſus anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo primo, vixit usque ad annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum ſecundum, quo anno Pariſiis mortuus eſt, & in Majori Conventu ac Collegio FF. Prædicatorum ſepultus.

Demortuo *Petro de Palude* anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo, alios Latinos in Patriarchatu Hieroſolymitano ſucceſſiſſe, in dubium revocari non

poteſt,

potest, sed cùm isti Successores, quos in Patriarchatu Hierosolymitano habuit *Petrus de Palude*, sint Viris eruditis omninò ignoti, supervacaneum omninò esset in illorum studiosiùs perquirere nomina, quibus nudus tantùm Patriarchæ Hierosolymitani titulus, absque ulla recuperandæ possessionis spe, datus est à Summis Pontificibus, qui, à tempore, quo Latini Orientem amiserunt, jus hactenùs retinuerunt providendi Ecclesiis tam Patriarchalibus, quàm Archiepiscopalibus in Oriente constitutis, & titulum alicujus Ecclesiæ, quæ est in partibus Infidelium, Legatis Apostolicis, & nonnullis ordinatis Episcopis conferendi. Missis itaque aliis Patriarchis, qui, post *Petrum de Palude*, Ordinis Prædicatorum, titulo dumtaxat tenùs Patriarchæ Hierosolymitani fuerunt, paucas hic subjiciam Observationes, quæ ad habendam Ecclesiæ Hierosolymitanæ, ejusque Patriarcharum pleniorem notitiam, haud parùm conducere possunt.

Primò, observare debes, Ecclesiam Hierosolymitanam, licèt fuerit origine omnium Ecclesiarum mater (quippè quæ Christi Domini prædicatione, miraculis, morte & resurrectione decorata, Spiritûs Sancti in Discipulos illapsu commendata, & *S. Jacobi* Apostoli, qui primus in ea Sedem Episcopalem fixit, proprio martyrio consecrata atque illustrata) alias tamen Ecclesias dignitate, loco & ordine non præcessisse, sed antiquitùs Ecclesiæ Cæsareæ Metropoli subjectam ac suffraga eam fuisse, adeò ut Metropolites Cæsareæ in Palæstina in Synodis Provincialibus Palæstinæ supra Hierosolymorum Episcopum præsideret, primusque subscriberet, quamvis tamen Episcopus Hierosolymitanus, juxta privilegium ei à Concilio Generali Nicæno I. concessum, in Conciliis Generalibus præcederet omnes Metropolitas, ac subindè Metropolitem Cæsariensem.

Secundò, observare debes, à tempore Concilii Generalis Chalcedonensis, quod Actione octavâ universam Palæstinam in tres Provincias distributam Hierosolymitanæ Ecclesiæ subdidit, cœpisse Episcopos Hierosolymitanos pleno jure Patriarchatûs potiri. *Juvenalis* siquidem, Hierosolymorum Episcopus, qui interfuit Concilio Oecumenico Chalcedonensi, anno 451. habito, universæ Palæstinæ Synodum, paulò post Chalcedonensis Concilii celebrationem, indixit, eique, tanquam Patriarcha, præfuit, quamvis in præcedentibus Provincialibus Palæstinæ Synodis præesset, primusque subscriberet Metropolitanus Cæsariensis. Eadem Hierosolymorum Ecclesiæ Jura Patriarchica confirmavit, asseruit ac vindicavit Synodus quinta Generalis, quæ anno quingentesimo quinquagesimo tertio fuit celebrata.

Tertiò, observare debes, post captam à Saracenis anno sexcentesimo trigesimo septimo Hierosolymorum urbem, non destitisse Ecclesiam Hierosolymitanam suos habere Patriarchas Græcos, usque ad adventum Latinorum in Palæstinam sub finem undecimi Sæculi, eorum tamen seriem adeò esse obscuram, ut ex his paucorum admodùm vix nomina nota habeamus; quò fit, ut Viri eruditi summo applausu excepturi sint istud sæpe laudatum Opus, cui titulus: *Christianus Oriens*, quod propediem in lucem Parisiis editurus est doctissimus noster *Michaël Le Quien*, qui seriem Patriarcharum Græcorum Ecclesiæ Hierosolymitanæ, nec non Patriarcharum Græcorum Alexandrinorum, Antiochenorum, Constantinopolitanorum, & aliarum præcipuarum Orientis Ecclesiarum Episcoporum Catalogum ex probatis Authoribus, & indubitatis monumentis concinnabit, eorumque nomina, gesta, initium, annosque Pontificatûs accurato ordine percensebit. Quam certè duram, fastidii ac molestiæ plenam provinciam nemo ante clarissimum illum Scriptorem hactenùs susceperat, si tamen excipias doctissimum *Eusebium Renaudotium*, in Orientalium linguarum notitia versatissimum, qui Seriem, & Historiam Patriarcharum Alexandrinorum à *S. Marco* Evangelista usque ad finem Sæculi decimi tertii ex Scriptoribus Arabibus, Sectæ Jacobitarum addictis, contextam paucis abhinc annis publicavit Parisiis in libro, cui titulus est: *Historia Patriarcharum Alexandrinorum.*

Denique, observare debes, Ecclesiam Hierosolymitanam, post adventum Latinorum in Orientem sub finem Sæculi undecimi suos quidem habuisse Patriarchas Latinos, quos superiùs in medium produximus, sed nihilosecius Græcos Hierosolymitanos non destitisse suos in Ecclesia Hierosolymitana habere Patriarchas Græcos, quorum nomina, res gestas, initium & annos Pontificatûs (quæ omnia hactenùs Viris eruditis planè ignota fuerunt) in apertam lucem proferet jam sæpe citatus Vir clarissimus *Michaël Le Quien*, qui in digerendis ac rectè ordinandis Patriarcharum, cùm Græcorum, tum Latinorum, & præcipuarum Orientis Ecclesiarum Episcoporum successionibus, herculeo & indefesso labore nunc Parisiis insudat. Digitum ad fontem intendisse sufficiat, neque certè is ego sum, qui tam densas tenebras, Patriarcharum, & Ecclesiarum Orientis Episcoporum successionibus offusas, discutere velim, aut possim.

QVINTA TABULA CHRONOLOGICA,

In qua exhibetur Succeſſio Epiſcoporum ſeu Patriarcharum Græcorum Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ ſub Conſtantino Magno ***Imperatore, uſque ad captam à Turcis Conſtantinopolim anno*** MCCCCLIII.

CONſtantinopolitana Civitas, quæ olim *Byzantium* dicebatur, poſteà Sæculo Eccleſiæ quarto ab Imperatore *Conſtantino Magno* quàmplurimis decorata ornamentis appellari cœpit *Conſtantinopolis*, hoc videlicèt nomen ab ipſomet Imperatore *Conſtantino* mutuata. Sedes ac Solium Imperatorum Orientis conſtituta eſt, ejuſque. Epiſcopi ampliori honore atque Juriſdictione fuerunt donati. At enim, Epiſcopi hujus urbis, quandiù dicta eſt *Byzantium*, hoc eſt, uſque ad tempora *Conſtantini Magni*, Imperatoris, erant dumtaxat Suffraganei, ſubjecti Juriſdictioni Metropolitani Heracleæ in Thracia, poſtquàm verò Imperator *Conſtantinus* ſuum huic Urbi indidit nomen, & in ea Imperii Sedem ac Solium fixit, celebriores evaſerunt Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui freti auctoritate Imperatorum Orientalium, obtinuerunt à Patribus Concilii Generalis Conſtantinopolitani primi anno CCCLXXXI. celebrati, ut deinceps *Epiſcopus Conſtantinopolitanus haberet priores honoris partes poſt Romanum Epiſcopum, eò quòd Conſtantinopolis ſit nova Roma.* Ita ſtatuerunt Græci Canone tertio iſtius Concilii. Eumdem Canonem, qui tamen apertè Decreto Concilii Generalis Nicæni primi adverſabatur, renovârunt ambitioſi Græci in Concilio Generali Chalcedonenſi, quod anno CCCCLI. habitum eſt. In eo quippè Græci non ſolùm Primatum honoris, poſt Romanum Pontificem, conceſſerunt Epiſcopo Conſtantinopolitano, ſed etiam juriſdictionem, ſeu Jura Patriarchica in Provincias Aſiæ, Ponti, & Thraciæ ei adjudicârunt. Huic novæ authoritati ac juriſdictioni Epiſcopo Conſtantinopolitano à Græcis aſſertæ interceſſerunt Romani Pontificis Legati, qui præerant Concilio Generali Chalcedonenſi, &, quibus abſentibus, Patres Græci in Actione decimâ quintâ ejuſdem Concilii novam hanc authoritatem & juriſdictionem Epiſcopo Conſtantinopolitano conceſſerant, ſeu potiùs confirmaverant; Legati, inquam, Summi Pontificis in Actione XVI. & ultima Concilii Chalcedonenſis poſtulârunt, ut relegeretur Canon de Sede Conſtantinopolitana, qui, ipſis abſentibus, conditus fuerat. Eo recitato cum omnium fermè Patrum ſubſcriptionibus, *Lucentius*, Sedis Apoſtolicæ Legatus, Judices interpellans, ait: *Primò Gloria veſtra perpendite, qua circumventione cum Sanctis Epiſcopis geſtum ſit, ut non conſcriptis Canonibus, quorum mentionem fecerunt, ſubſcribere ſint coacti.* Conclamârunt omnes: *Nemo coactus eſt.* Tunc *Aetius*, Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ Archidiaconus, Legatorum Summi Pontificis oppoſitiones eludere conatus, ipſos convenit, eoſque rogavit, ut Synodo exponerent, an id accepiſſent in mandatis, quod obtinere tam acriter pertendebant. Legit *Bonifacius*, alter Summi Pontificis Legatus, hæc verba ex Diplomate Legationis: *Sanctorum quoque Patrum Conſtitutionem prolatam nulla patiamini temeritate violari vel imminui, ſervantes omnibus modis perſonæ noſtræ in Vobis, quos vice noſtrâ transmiſimus, dignitatem; ac ſi qui fortè civitatum ſuarum ſplendore confiſi, aliquid ſibi tentaverint uſurpare, hoc, qua dignum eſt conſtantia, retundatis.* His lectis, juſſerunt Patres Græci, ut Canones ab utraque parte proferrentur, quod cùm factum fuiſſet, hunc Canonem de Sede Conſtantinopolitana iterùm recenſitum ſuâ authoritate firmaverunt, Patribus Græcis acclamantibus: *Hæc juſta ſententia. Hæc omnes dicimus, &c.* Sed reclamavit *Lucentius*, Sedis Apoſtolicæ Legatus, & poſteà eumdem de Sede Conſtantinopolitana Canonem improbarunt Summi Pontifices *Leo Magnus*, *Gregorius Magnus* & *Leo IX.* Progreſſu tamen temporis ſic invaluit Epiſcoporum Conſtantinopolitanorum authoritas ac jurisdictio, ut tandem Summus Pontifex *Innocentius III.* in Concilio quarto Generali Lateranenſi, quod anno millesimo ducenteſimo decimo quinto habitum eſt, indulſerit Epiſcopo Conſtantinopolitano primum, poſt Romanum Pontificem, locum, quo Orientis Patriarchas, Alexandrinum, Antiochenum, & Hieroſolymitanum ordine præcederet. Hanc Epiſcoporum Conſtantinopolitanorum jurisdictionem haud parùm, poſt Imperatorem *Conſtantinum*, & Concilia Conſtantinopolitanum primum ac Concilium Chalcedonenſe, auxit ſeptimo ſæculo *Heraclius* Imperator. Refert ſiquidem *Juſtellus* Tomo 2. Veteris Juris Canonici pag. 1361. Novellam Imperatoris *Heraclii*, cujus hæc ſubſcriptio: *Dat. xii. Kalend. Aprilis Imperii Heraclii piiſſimi anno xix. & Heraclii Novi Conſtantini anno xvii.* ſeu anno Chriſti ſexcenteſimo vigeſimo nono. Inſcripta eſt hæc Novella *Sergio*, Epiſcopo Conſtantinopolitano, quâ *Heraclius* Imperator ſancit, ut qui recenſentur inter Clericos Urbis Auguſtæ, ſeu Conſtantinopolis, quique ſolitariam in ea vitam amplexi ſunt, ac qui peregrè veniunt in eam Præſides, Clerici, nec non Monachi Civitatum, quarum Diœceſes Sedi Conſtantinopolitanæ ſubjacent; cùm civiliter conveniuntur, apud *Sergium*, Epiſcopum Conſtantinopolitanum, & ad hoc ab illo deputatos Judices cauſas dicant, & ſi appellatio ſequatur, ad eum recurrant, prohibetque iis, quos ſibi putant obnoxios, ad civile vel militare tribunal ipſos trahere. Si verò quidam alterius Diœceſis Sanctiſſimi Præſides, Clerici, aut vitæ ſolitariæ ſectatores ad urbem Auguſtam, ſeu Conſtantinopolim, profecti, à quovis civiliter conveniantur, decernit Imperator *Heraclius*, ut hi quoque, *ſi quidem ita velint*, apud ſolum Epiſcopum Conſtantinopolitanum conſimili modo reſpondeant, nec amplius apud Præfectos Orientalibus Prætoriis inviti cauſas agant. His honoribus, privilegiis & ampliſſimâ juriſdictione aucti Epiſcopi Conſtantinopolitani inſuperbire cœperunt, ſeque ſopra cæteros Orientis Patriarchas, ne excepto quidem in Occidente Romano Pontifice, intolerabili ambitione extollere præſumpſerunt. Quo tandem factum eſt, ut Conſtantinopolitana Sedes ob Græ-

ob Græcorum ambitionem & in Catholica Fide inconstantiam, sæpe sæpiùs ab Episcopis Arianis, Macedonianis, Nestorianis, Eutychianis, Monothelitis, & Iconoclastis occupata, ac postremò diro Schismate fuerit ab Ecclesia Latina, seu à Romanæ Ecclesiæ communione separata. Huic funesto Schismati initium nono Ecclesiæ Sæculo dedit *Photius*, qui, anno octingentesimo quinquagesimo septimo, è Sede Constantinopolitana pulso *S. Ignatio* legitimo Episcopo, hanc Sedem Patriarchalem invasit,& quandiù vixit, Ecclesiæ Latinæ hostis infensissimus fuit. At, mortuo *Photio*, Patriarcha Constantinopolitano, anno octingentesimo nonagesimo primo, sopitum est Schisma, & coaluit pax & utriusque Ecclesiæ, Græcæ & Latinæ, concordia usque ad *Michaëlem Cerularium*, Patriarcham Constantinopolitanum, qui undecimo Ecclesiæ Sæculo Schisma Photianum innovavit, ac denuò Ecclesiam Græcam à Latinæ communione divulsit. Testantur enim *Manuel Calecas*, Scriptor Græcus Ordinis FF. Prædicat. libro quarto adversùs Græcos, & Author Anonymus libelli MS. *de Translationibus Episcoporum* apud *Leonem Allatium* lib. 2. *De perpetua consensione Ecclesiæ Occidentalis & Orientalis*, testantur, inquam, duo isti Scriptores, septemdecim Sedis Constantinopol. Episcopos, seu Patriarchas, qui *Photio*, Schismatis Authori, in ea Sede successerunt usque ad *Michaëlem Cerularium*, Patriarcham Constatinopolitanum, qui, ut mox diximus, Schisma Photianum Sæcule Ecclesiæ undecimo redintegravit, pacem & communionem cum Ecclesia Latina habuisse, quod quidem argumento est, mortuo *Photio* Schisma, quod conflaverat, fuisse sopitum, nec illud, nisi undecimo Sæculo, fuisse instauratum à *Michaële Cerulario*, qui Romani Pontificis nomen è Sacris Diptychis expunxit, & Ecclesiam Græcam à Latina penitus separavit. Advertere tamen debes, quosdam Patriarchas Constantinopolitanos, qui *Photio* in ea Sede ante *Michaelem Cerularium*, hoc est, ante undecimum Sæculum, successerunt, pro virili tentâsse Schisma *Photii* restaurare, sed ad nihilum recidisse evanidos illorum conatus. *Sisinnius* quippe hujus nominis *II.* qui anno nongentesimo nonagesimo sexto inauguratus est Patriarcha Constantinopolitanus, acerrimo quidem odio Ecclesiam Latinam prosecutus est, misitque suo nomine Epistolam Encyclicam *Photii* ad Patriarchas Orientis adversùs Latinorum de Spiritûs Sancti à Patre Filioque processione doctrinam, sed tamen oleum & operam perdidit, nec illud Schisma, cujus instaurationem in Ecclesia Græca meditabatur, suscitare potuit, nec utriusque Ecclesiæ, Græcæ & Latinæ, abrumpere concordiam, quæ sarta tecta permansit. Similiter *Sergius*, qui *Sisinnio II.* in Sede Constantinopolitana anno noogentesimo nonagesimo nono successit, cùm esset ejusdem generis ac *Photius*, nihil intentatum reliquit, ut Ecclesiam Latinam infamaret, easdem in eam à *Photio* jactatas calumnias refricando, & coactâ Synodo confirmando; non potuit attamen negotium separationis Ecclesiæ Græcæ à Latina, sicut vehementer optabat, ad exitum perducere, nec unquam nomen Romani Pontificis è Sacris Diptychis erasit; idque certissimè constat ex testimonio *Petri*, Patriarchæ Antiocheni, qui circà annum millesimum quinquagesimum quartum scribens ad *Michaëlem Cerularium* testatur, se ante annos quadraginta quinque Constantinopolim appulisse, sedente *Sergio*, Patriarcha Constantinopolitano, ibique audivisse, inter Sacra Missarum solemnia *Joannem*, Romanum Pontificem, unà cum aliis Patriarchis in Sacris Diptychis commemorari, seque planè ignorare, quomodò posteà ejus commemoratio, & quam ob causam erasa sit. Hanc *Petri*, Patriarchæ Græci Antiocheni, ad *Michaëlem Cerularium*, Patriarcham Constantinopolitanum, Epistolam refert *Leo Allatius* cap. 1. l. 2. *De perpetua utriusque Ecclesiæ Occidentalis & Orientalis consensione*. Præterquàm quòd tantùm abest, ut *Sergius*, Patriarcha Constantinopolitanus, Photianum Schisma restaurârit, ut potiùs sub *Eustathio*, qui, post *Sergium*, ad Patriarchatum Constantinopolitanum ab Imperatore *Basilio Bulgaricida* provectus est, pax & concordia inter utramque Ecclesiam Græcam & Latinam adhùc vigeret. Refert enim *Leo Allatius* ex *Glabro Rodulpho*, Monacho Cluniacensi, qui hâc ipsâ ætate florebat, *Eustathium*, Patriarcham Constantinopolitanum, & *Sergii* successorem, aliosque Græcos Romam missos esse, & à Summo Pontifice *Joanne XIX.* postulâsse, ut liceret Constantinopolitanam Ecclesiam in suo Orbe, velut Ecclesiam Romanam in toto, quà latè patet, Orbe, appellari *Universalem*, idque ne id Græcis concederet, deterritum & prohibitum fuisse *Joannem XIX.* Pontificem Maximum gravissimis literis *Willelmi*, Abbatis Monasterii *S. Benigni* Divionensis. Ex quibus momentis manifestò, ni mea me fallat mens, patet, Schisma Photii, post ejus mortem fuisse sopitum, & à septemdecim Episcopis, qui in Sede Constantinopolitana ei successerunt, non fuisse innovatum, usque ad *Michaëlem Cerularium*, ejusdem Sedis Constantinopolitanæ Patriarcham, quem undecimo Sæculo Photiani Schismatis instauratorem ac propagatorem fuisse in confesso est apud omnes. Porrò, in hoc Schismate *Michaelis Cerularii*, Græci permanserunt à Sæculo undecimo usque ad Sæculum decimum tertium, id est, usque ad annum MCCLXI. quo Græcorum Imperator *Michaël Palaologus*, postquàm urbem Regiam Constantinopolim, quam Latini, expulsis Græcis ab anno millesimo ducentesimo quarto occupabant, recepisset, Orientaleque Imperium à Latinis ad Græcos reduxisset, ingruentem sibi cum exercitu *Carolum*, Siciliæ Regem, extimescens, Romanum Pontificem sibi conciliandum duxit, adeòque utriusque Ecclesiæ, Græcæ & Latinæ, unionem promovendam decrevit. Quamobrem, cùm *Gregorius X.* anno millesimo ducentesimo septuagesimo quarto Generale Concilium Lugdunense II. convocâsset, Oratores suos illùc destinavit, quorum præcipui erant *Germanus*, quondam Patriarcha Constantinopolitanus, *Theophanes*, Metropolita Nicænus, *Joannes*, Imperatoris frater, & *Georgius Acropolita*. In hoc secundo Concilio Lugdunensi inita est concordia Ecclesiæ Græcæ cum Latina, cui *Josephus*, hujus nominis *Primus*, tum temporis Patriarcha Constantinopolitanus, cùm denegâsset præbere consensum, in ordinem à *Michaële Palaologo*, Imperatore, actutum redactus est, & in ejus locum *Joannes Beccus*, seu *Veccus*, eximiæ Vir integritatis

gritatis & eruditionis subrogatus, qui coactâ frequenti Græcorum Episcoporum Synodo, quæ in Concilio Lugdunensi Generali II. gesta ac definita fuerant, confirmavit, & complures Græcorum, qui hanc reconciliationem admittere obstinatiùs detrectabant, carceribus, plagis & exiliis, ac tandem in altera Synodo communionis privatione multati sunt. Horumce omnium notitiam necessariò præmittendam esse duxi, antequàm exhiberem Tabulam Chronologicam Episcoporum seu Patriarcharum, qui à tempore *Constantini Magni*, Imperatoris, Ecclesiam Constantinopolitanam rexerunt usque ad an. millesimum quadringentesimum quinquagesimum tertium, quo, à Turcis extincto Græcorum Imperio, captâque urbe Constantinopoli, Græci in Schisma relapsi, & ab Ecclesiæ Romanæ communione divulsi, Episcopos, seu Patriarchas Constantinopolitanos Schismaticos ad hæc usque nostra tempora habuerunt, de quibus (cùm illorum series ac nomina mihi planè ignota ac incomperta sint) nihil omninò dicam, sicut nec de illis, qui in eadem Urbe Constantinopoli, quandiu ante *Constantinum Magnum*, Imperatorem, dicta est *Byzantium*, Episcopalem dignitatem obtinuerunt, tum quia illi Episcopi Urbis Constantinopolis, quandiù, ante *Constantinum* Imperatorem, dicta est *Byzantium*, jurisdictionem valdè limitatam habebant, nec Patriarchali erant dignitate exornati, sed erant dumtaxat, ut superiùs observavimus, Episcopi Suffraganei, subjecti jurisdictioni Metropolitani Heracleæ in Thracia; tum quia etiam illi Episcopi Urbis Constantinopolis, quandiu, ante *Constantinum* Imperatorem, dicta est *Byzantium*, minùs noti sunt, eorumque successio multùm obscura.

1. *Metrophanes* ad Thronum Constantinopolitanum evectus est anno trecentesimo decimo septimo. Sedit annis X. & obiit anno trecentesimo vigesimo septimo.
2. *Alexander* in locum demortui *Metrophanis* substitutus est anno trecentesimo vigesimo septimo. Sedit annis XIII. & è vivis excessit anno trecentesimo quadragesimo.
3. *Paulus*, egregius Fidei Catholicæ contra Hæreticos Arianos defensor, ordinatus est Episcopus Constantinopolitanus anno trecentesimo quadragesimo, sed statim à *Constantio*, Imperatore Ariano, Episcopali Sede dejectus est.
4. *Eusebius*, Episcopus Nicomediensis Arianus, eodem anno trecentesimo quadragesimo, quo *Paulus*, Episcopus Constantinopolitanus, depositus est, Sedem Constantinopolitanam invasit, eamque tenuit usque ad an. trecentesimum quadragesimum secundum, quo mortuus est.
5. *Macedonius* ab Arianis in locum *Eusebii* subrogatus est, seditque usque ad annum CCCLX. quo exauctoratus est. Hic ille est Hæresiarcha *Macedonius*, qui negavit divinitatem Spiritûs Sancti, & cujus error proscriptus est in Concilio Oecumenico Constantinopolitano primo, quod an. CCCLXXXI. coactum est.
6. *Eudoxius*, Arianus, exauctorato *Macedonio* suffectus est anno trecentesimo sexagesimo, seditque annos decem, & obiit an. trecentesimo septuagesimo.
7. *Evagrius* anno trecentesimo septuagesimo electus est à Catholicis Episcopus Constantinopolitanus. Ariani tamen sibi eodem anno Episcopum Constantinopolitanum præfecerunt *Demophilum* Arianum. Sedit *Evagrius*, Episcopus Catholicus Constantinopolitanus, annis octo, & mortuus est anno trecentesimo septuagesimo octavo.
8. *S. Gregorius Naz.* anno trecentesimo septuagesimo octavo Constantinopolim se contulit, ubi per triennium Episcopale munus obivit, & anno trecentesimo octuagesimo primo Sedi Constantinopolitanæ nuncium remisit.
9. *Nectarius* anno trecentesimo octuagesimo primo consecratus est Episcopus Constantinopolitanus, seditque usque ad annum trecentesimum nonagesimum octavum, quo è vita ereptus est.
10. *S. Joannes Chrysostomus* anno trecentesimo nonagesimo octavo in locum *Nectarii* ordinatus est Episcopus Constantinopolitanus, & hanc Ecclesiam rexit usque ad annum quadringentesimum quartum, quo anno in exilium ab Imperatore *Arcadio* missus est, ubi ad Deum migravit die XIV. mensis Septembris anni quadringentesimi septimi.
11. *Arsacius*, deposito *S. Joanne Chrysostomo* & in exilium ablegato anno quadringentesimo quarto, consecratus est Episcopus Constantinopolitanus die XXV. mensis Junii ejusdem anni quadringentesimi quarti. Sedit uno anno, mensibus quatuor, & diebus septemdecim, & migravit è vita die XI. mensis Novembris anni quadringentesimi quinti.
12. *Atticus* in Sede Constantinopolitana successit *Arsacio*, sedit annos viginti, & mortuus est anno quadringentesimo vigesimo quinto.
13. *Sisinnius*, post mortem *Attici* ordinatus est Episcopus Constantinopolitanus, sedit duobus annis, & mortalitatem exuit anno quadringentesimo vigesimo septimo.
14. *Nestorius*, post obitum *Sisinnii*, ordinatus est Episcopus Constantinopolitanus, sed cùm Hæresim suam de duabus in Christo personis disseminaret, ac graves in Ecclesia turbas excitaret, Sede sua fuit depositus in Concilio Generali Ephesino, quod anno quadringentesimo trigesimo primo convocatum est.
15. *Maximianus*, abdicato *Nestorio*, nefando Hæresiarcha, Episcopus Constantinopolitanus consecratus est die vigesimâ quintâ mensis Octobris anni quadringentesimi trigesimi primi. Sedit annos tres, & obiit die XII. mensis Aprilis anni quadringentesimi trigesimi quarti, quâ die colitur à Græcis.
16. *Proclus* in Sede Constantinopolitana *Maximiano* successit, sedit annis tredecim & aliquot menses, & ad Dominum migravit die XXVIII. mensis Octobris anni quadringente-

gentesimi quadragesimi septimi, quâ die colitur à Græcis.

17. *Flavianus* in locum demortui *Procli* subrogatus est. Fuit acerrimus Eutychianæ Hæresis insectator. Sedit annum unum & menses decem, atque à *Dioscoro*, Episcopo Alexandrino, Hæretico Eutychiano, ac Pseudo-Concilii, dicti *Latrocinii Ephesini*, Præside, Sede Constantinopolitanâ dejectus est anno CCCCXLIX. & eodem anno in tutanda contra Hæreticos Eutychianos Catholica Fide Martyr occubuit.

18. *Anatolius* trucidato ab Hæreticis Eutychianis *Flaviano* substitutus est in Sedem Constantinopolitanam, & ab Episcopis ejusdem Sectæ Eutychianæ ordinatus. Nihilosecius ab Eutychiana Hæresi semper abhorruit, Fideinque Catholicam constanter professus, Constantinopolitanam rexit Ecclesiam ab anno quadringentesimo quadragesimo nono usque ad annum quadringentesimum quinquagesimum octavum, quo mortuus est.

19. *Gennadius* successit *Anatolio*, anno quadringentesimo quinquagesimo octavo, & præfuit Ecclesiæ Constantinopolitanæ tredecim annis, migravitque ex hac vita anno CCCCLXXI.

20. *Acacius* in Sede Constantinopolitana *Gennadium* excepit. Multas in Ecclesia Orientali tragœdias excitavit. Hæreticis Eutychianis *Petro Mongo*, Episcopo Alexandrino, & *Petro Fulloni*, Episcopo Antiocheno, adhæsit, authorque fuit *Zenoni* Imperatori, ut conderet ac promulgaret in gratiam Eutychianorum Edictum suum, dictum *Henoticon*, quod diù Catholicam afflixit Ecclesiam. Sedit *Acacius*, Patriarcha Constantinopolitanus, ab anno quadringentesimo septuagesimo primo usque ad annum quadringentesimum octuagesimum octavum, quo mortuus est, damnatus & à Summis Pontificibus anathemate perculsus.

21. *Flavianus*, sive ut alii dicunt, *Flavita*, vel *Phrayita*, aut *Phraita*, post mortem *Acacii* ad Sedem Constantinopolitanam sublimatus est, eumque tenuit dumtaxat per tres menses & aliquot dies, obiitque anno quadringentesimo octuagesimo nono.

22. *Euphemius* eodem anno quadringentesimo octuagesimo nono Ecclesiam Constantinopolitanam regere cœpit, sed anno quadringentesimo nonagesimo sexto ab Imperatore *Anastasio*, qui Hæreticis Eutychianis impensissimè favebat, Sede Constantinopolitana dejectus est, & in exilium ablegatus. Hunc Patriarcham Constantinopolitanum nonnulli inter Schismaticos & Hæreticos recensent, sed perperàm; cùm ejus Orthodoxiam doctissimi Historiæ Ecclesiasticæ Scriptores multis invictis momentis asserant ac vindicent.

23. *Macedonius* hujus nominis *II.* misso in exilium *Euphemio*, Sede Constantinopolitana potitus est anno quadringentesimo nonagesimo sexto, & Ecclesiam Constantinopolitanam rexit annos quindecim, id est, usque ad annum quingentesimum undecimum, quo anno ab Imperatore *Anastasio*, intùs & in cute Hæretico Eutychiano, Sede Constantinopolitana expulsus, in exilium missus est, ubi multis calamitatibus pro Fidei Catholicæ defensione ab Eutychianis Hæreticis oppressus, animam Deo reddidit. Græci Sacrum cultum ei exhibent, ex quo facilè colligitur, eos à vero abludere, qui *Macedonium* hujus nominis *II.* Patriarcham Constantinopolitanum, Schismaticorum, aut Hæreticorum Eutychianorum numero accensent.

24. *Timotheus*, Hæreticus Eutychianus, dejecto & in exilium misso *Macedonio*, Sedem Constantinopolitanam occupavit per sex annos, id est, à fine anni DXI. quo depositus & in exilium pulsus est *Macedonius*, usque ad annum DXVII.

25. *Joannes* hujus nominis *II.* Cappadox, post mortem *Timothei*, Hæretici Eutychiani, ordinatus est Episcopus Constantinopolitanus. Ab Eutychiana Hæresi alienum se præbuit, sed inter Episcopos Constantinopolitanos primus fuit; qui Patriarchæ *Oecumenici*, seu *Universalis* nomen usurpaverit. Sedem Constantinopolitanam tenuit *Joannes* annum unum, menses decem, & aliquot dies, obiitque die trigesimâ mensis Februarii anni quingentesimi vigesimi.

26. *Epiphanius* in Sede Constantinopolitana successit *Joanni*, seditque annos quindecim, & menses tres, ac mortuus est die v. mensis Junii anni quingentesimi trigesimi quinti.

27. *Anthimus*, Episcopus Trapezuntinus, Hæreticus Eutychianus, defuncto *Epiphanio*, ad Sedem Constantinopolitanam, agente *Theodora* Augusta, Eutychianorum partibus vehementer addictâ, translatus est. Sed *Anthimum*, postquam hanc Sedem mensibus decem incompletis occupâsset, *Agapetus*, Summus Pontifex, qui tum temporis Constantinopoli degebat, tanquàm Hæreticum, & injustum illius Sedis invasorem, exauctoravit.

28. *Mennas*, abdicato *Anthimo*, ordinatus est ab eodem Summo Pontifice *Agapeto*, Patriarcha Constantinopolitanus die XIII. mensis Martii anni quingentesimi trigesimi sexti, sedit annos sexdecim, menses sex, & mortuus est ineunte mense Augusto anni quingentesimi quinquagesimi secundi. Colitur *Mennas* tam in Martyrologio Romano, quàm in Menologio Græcorum, die xxv. mensis Augusti.

29. *Eutychius*, mortuo *Menna*, electus est Episcopus Constantinopolitanus anno quingentesimo quinquagesimo secundo. Rexit Ecclesiam Constantinopolitanam per annos duodecim & menses circiter quinque, hoc est, usque ad annum quingentesimum sexagesimum quintum, quo anno ab Imperatore *Justiniano* à Sede Constantinopolitana amotus, & in exilium pulsus est.

30. *Joannes* hujus nominis *III.* dictus *Scholasticus*, amoto à Sede Constantinopolitana *Eutychio*, ordinatus est Episcopus Constantinopolitanus die XXI. mensis Aprilis anni quingentesimi sexagesimi quinti. Præfuit Ecclesiæ Constantinopolitanæ annos duodecim, & menses quinque, obiitque anno quingentesimo septuagesimo septimo. Eodem anno *Eutychius*, qui ab Imperatore *Justiniano* anno quingentesimo sexagesimo quinto e Sede Constantinopolitana amotus fuerat, & in exilium missus, post annos duodecim exilii ab Imperatore *Tiberio* revocatus est, & in Sedem Constantinopolitanam die tertiâ mensis Octobris anni quingentesimi septuagesimi septimi restitutus, quam tenuit usque ad annum quingentesimum octuagesimum tertium, quo vitâ functus est die septimâ mensis Aprilis.

31. *Joannes* hujus nominis *IV.* dictus *Jejunator*, consecratus est Episcopus Constantinopolitanus die duodecimâ mensis Aprilis anni quingentesimi octuagesimi tertii. Fuit justè reprehensus à *S. Gregorio Magno*, Pontifice Maximo, quod *Oecumenici*, seu *Universalis* Patriarchæ titulum usurparet. Sedit annos undecim, menses quinque, & obiit anno DXCV.

32. *Cyriacus* in Sede Constantinopolitana successit *Joanne Jejunatori* anno quingentesimo nonagesimo quinto, rexitque Ecclesiam Constantinopolitanam annis undecim, & mortuus est anno sexcentesimo sexto.

33. *Thomas* hujus nominis *I.* in locum demortui *Cyriaci* subrogatus est anno sexcentesimo sexto. Præfuit Ecclesiæ Constantinopolitanæ annis duobus, & excessit è vivis anno sexcentesimo octavo.

34. *Sergius*, Hæreticus Monothelita, thronum Apostolicum conscendit an. sexcentesimo octavo. Graves in Ecclesia excitavit tragœdias occasione illius quam proprio Marte condidit, sed nomine *Heraclii*, Imperatoris Monothelitæ, vulgandam curavit, Fidei Formulæ, quæ *Ecthesis* dicitur, quæque Monothelitarum de una tantùm in Christo voluntate virulentum dogma complectitur. Per triginta annos pessimè administravit Ecclesiam Constantinopolitanam, & pervicax in Hæresi mortuus est anno sexcentesimo trigesimo octavo.

35. *Pyrrhus*, Hæreticus pariter Monothelita, post Interpontificium unius circiter anni à morte *Sergii*, in Sedem Constantinopolitanam intrusus est, sed anno centesimo quadragesimo primo è Sede dejectus est.

36. *Paulus* hujus nominis *II.* Hæreticus etiam Monothelita, abdicato *Pyrrho*, Sedem Constantinopolitanam invasit ac tenuit per annos tredecim & menses aliquot, vitaque functus est anno sexcentesimo quinquagesimo quinto. Eodem anno Imperator *Constans*, Hæreticus Monothelita, *Pyrrhum* in Sedem Constantinopolitanam restituit, quem tamen mors eodem anno sexcentesimo quinquagesimo quinto è vivis rapuit.

37. *Petrus*, Hæreticus itidem Monothelita, anno sexcentesimo quinquagesimo quinto Sedem Constantinopolitanam occupavit, eamque tenuit undecim annis, hoc est, usque ad annum sexcentesimum sexagesimum sextum, quo mortuus est.

38. *Thomas* hujus nominis *II.* Catholicus, Patriarchatum Constantinopolitanum obtinuit anno sexcentesimo sexagesimo sexto, seditque annis duobus, & obiit anno sexcentesimo sexagesimo octavo.

39. *Joannes* hujus nominis *V.* Catholicus, successit in Sede Constantinopolitana *Thomæ* anno sexcentesimo sexagesimo octavo, seditque annos quinque, menses novem, & obiit anno sexcentesimo septuagesimo quarto.

40. *Constantinus*, Catholicus, Sedem Constantinopolitanam iniit anno sexcentesimo septuagesimo quarto, eamque tenuit uno dumtaxat anno, mensibus octo, diebus septem, & in vivis esse desiit anno sexcentesimo septuagesimo sexto.

41. *Theodorus*, pessimus Hæreticus Monothelita, in Sedem Constantinopolitanam anno sexcentesimo septuagesimo sexto intrusus est, sed post duos annos, hoc est, anno sexcentesimo septuagesimo octavo, ab Imperatore *Constantino Pogonato*, è Sede Constantinopolitana dejectus est.

42. *Georgius* in locum depositi *Theodori* subrogatus est, & Ecclesiæ Constantinopolitanæ præfuit annis quinque, id est, ad annum usque sexcentesimum octuagesimum tertium, quo mortuus est, eodemque anno *Theodorus* Patriarcha Hæreticus Monothelita, qui antehàc depositus fuerat, in Sedem Constantinopolitanam restitutus est, seditque post suam restitutionem annos tres, & pervenit usque ad annum sexcentesimum octuagesimum sextum, quo è vita discessit.

43. *Paulus* hujus nominis *II.* Ecclesiæ Constantinopolitanæ præfectus est anno sexcentesimo octuagesimo sexto, eam rexit septem annis, & obiit anno sexcentesimo nonagesimo tertio.

44. *Callinicus* Clavum Ecclesiæ Constantinopolitanæ regere cœpit anno sexcentesimo nonagesimo tertio. Sedit annis duodecim, hoc est, ab anno sexcentesimo nonagesimo tertio usque ad annum septingentesimum quintum, quo anno *Callinicus*, Patriarcha Constantinopolitanus, à *Justiniano* in Imperium restituto, oculis privatus est, Romamque in exilium missus, eò quòd adhæsisset *Leontio*, qui *Justinianum* Imperatorem è Solio dejecerat.

45. *Cyrus*, Sedem Constantinopolitanam, amoto *Callinico*, obtinuit anno septingentesimo quinto, seditque annis sex, id est, ab anno septingentesimo quinto usque ad annum septingentesimum undecimum, quo anno ab Imperatore *Philippico* è Patriarchatu Constantinopolitano dejectus, ad suum Monasterium redire compulsus est.

46. *Joannes* hujus nominis *IV.* quem alii Hæreticum Monothelitam asserunt, alii à

Mono-

Monothelitarum Hæresi vindicant, depulso *Cyro*, ad thronum Constantinopolitanum evectus est, seditque annis tribus, & mortuus est anno septingentesimo decimo quinto.

47. *S. Germanus*, Cyzici anteà Episcopus, ad Sedem Constantinopolitanam translatus est anno septingentesimo decimo quinto. Hæreticorum Monothelitarum, & Iconoclastarum fuit acerrimus insectator, eáque de causa, à *Leone Isauro*, Imperatore Hæretico Iconoclasta, è Sede Constantinopolitana ejectus & in exilium amandatus est anno septingentesimo trigesimo, postquàm Ecclesiam Constantinopolitanam rexisset annis quatuordecim, mensibus quinque, diebus septem.

48. *Anastasius*, Hæreticus Iconoclasta, anno ineunte septingentesimo trigesimo à *Leone Isauro*, Imperatore Hæretico Iconoclastâ, in Sedem Constantinopolitanam fuit intrusus, seditque annos viginti quatuor, hoc est, ab ineunte anno septingentesimo trigesimo usque ad annum septingentesimum quinquagesimum tertium.

49. *Constantinus*, hujus nominis *II*, successit *Anastasio* anno septingentesimo quinquagesimo tertio, & sedit annis tredecim, hoc est, usque ad annum septingentesimum sexagesimum sextum, quo diem supremum obiit.

50. *Nicetas* in Sede Constantinopolitana Patriarcham *Constantinum* excepit, seditque annis quatuordecim, seu ab anno septingentesimo sexagesimo sexto usque ad an. septingentesimum octuagesimum.

51. *Paulus* hujus nominis *III*, natione Cyprius, egregius Fidei Catholicæ Confessor, Ecclesiæ Constantinopolitanæ præfectus est an. DCCLXXX. eamque rexit quatuor annis, id est, ad annum usque septingentesimum octuagesimum quartum.

52. *Tharasius*, Vir Sanctissimus, & cultus Sacrarum Imaginum contra Hæreticos Iconoclastas invictus propugnator, ad thronum Constantinopolitanum sublimatus est an. septingentesimo octuagesimo quarto, seditque annos viginti duos, ac subindè Ecclesiam Constantinopolitanam rexit ab anno septingentesimo octuagesimo quarto usque ad annum octingentesimum sextum.

53. *Nicephorus* Patriarcha Constantinopolitanus inauguratus est die XII. mensis Aprilis an. octingentesimi sexti. Novem annos Constantinopolitanam rexit Ecclesiam, cùmque cultus Sacrarum Imaginum esset egregius Assertor ac Vindex, à *Leone Armeno* Imperatore, qui in omnes Sacrarum Imaginum cultores immaniter sæviebat, missus est in exilium anno octingentesimo decimo quinto, ubi cùm annos quatuordecim transegisset, migravit ad Dominum anno octingentesimo vigesimo octavo.

54. *Theodorus* hujus nominis *II*. dictus *Cassitera*, Iconomachorum Hæresi infectus, deportato in exilium *Nicephoro*, anno octingentesimo decimo quinto, intrusus est in Sedem Constantinopolitanam à *Leone Armeno* Imperatore, qui eamdem Hæresim impensissimè fovebat. Pessimè per sex annos Patriarchatum Constantinopolitanum gessit *Theodorus Cassitera*, obiitque anno octingentesimo vigesimo primo.

55. *Antonius*, cognominatus *Cassimatas*, Hæreticus Iconoclasta, in locum demortui *Theodori Cassiteræ* ab Hæreticis Iconoclastis subrogatus est anno octingentesimo vigesimo primo, & in Sedem Constantinopolitanam intrusus, quam per duodecim annos occupavit, atque è vivis sublatus est anno octingentesimo trigesimo secundo.

56. *Joannes* hujus nominis *VII*. Hæreticus Iconoclasta nequissimus, mortuo *Antonio Cassimata*, Sedem Constantinopolitanam invasit, quam per integros novem annos cùm tenuisset, à *Michaële* Imperatore, ejusque Matre *Theodora*, religiosissimâ fœminâ, è Sede Constantinopolitana dejectus ac in exilium relegatus est anno octingentesimo quadragesimo secundo.

57. *S. Methodius*, invictus Catholicæ Fidei, & Sacrarum Imaginum cultûs defensor, abdicato & in exilium pulso Pseudo-Patriarcha *Joanne*, consecratus est Episcopus Constantinopolitanus anno octingentesimo quadragesimo secundo, Ecclesiam Constantinopolitanam per quadriennium sanctissimè rexit, & ad Deum, sempiternâ potiturus pace, migravit an. octingentesimo quadragesimo sexto.

58. *S. Ignatius* in Sede Constantinopolitana, defuncto Sancto *Methodio*, suffectus est anno octingentesimo quadragesimo sexto. Sedit annis undecim, hoc est, usque ad annum octingentesimum quinquagesimum septimum, quo anno Sanctissimus ille Patriarcha ab Imperatore *Michaële* Sede Patriarchali dejectus, in Insulam *Terebintham* missus est in exilium.

59. *Photius*, pulso *S. Ignatio*, Sedem Constantinopolitanam invasit. Ecclesiæ Latinæ, quæ *S. Ignatii*, legitimi Patriarchæ Constantinopolitani, defensionem susceperat, hostis fuit acerrimus, & Schisma conflavit, quo Græcam Ecclesiam à Latina separavit. Sedem Constantinopolitanam occupavit per decem annos, hoc est, ab anno octingentesimo quinquagesimo septimo usque ad an. octingentesimum sexagesimum septimum, quo anno *Basilius* Imperator *Photium*, Sedis Constantinopolitanæ violentum invasorem, è Patriarchali Throno deturbavit, & Sedi Constantinopolitanæ restituit *S. Ignatium*, qui adhuc Constantinopolitanam Ecclesiam sanctissimè rexit usque ad annum octingentesimum septuagesimum septimum, quo meritis plenus, ad cœlestem patriam evolavit. Mortuo *S. Ignatio*, Imperator *Basilius*, annuente *Joanne VIII*. Romano Pontifice, in Patriarchatum Constantinopolitanum restituit *Photium*, qui eo Patriarchatu potitus est usque ad mortem *Basilii* Imperatoris, quæ incidit in an. octingentesimum octuagesimum sextum. Sed mortuo *Basilio* Imperatore iterum *Photius* ab Imperatore *Leone*, qui *Sapiens* dicebatur, Sede Constantinopolitanâ dejectus est, & in exilium missus; in

sus; in quo secundo exilio *Photius* variam, dum viveret, fortunam expertus, diem ultimum clausit anno octingentesimo nonagesimo primo.

60. *Stephanus*, frater Imperatoris *Leonis*, qui cognominabatur *Sapiens*, amoto & in exilium abducto *Photio* anno octingentesimo octuagesimo sexto, Ecclesiæ Constantinopol. præfectus est, eamque magnâ cum laude & Sanctitatis famâ, rexit per sex annos, menses quinque, & ad Deum migravit anno octingentesimo nonagesimo tertio.

61. *Antonius* hujus nominis *II.* cognomento *Caulea*, Vir Sanctitate insignis, successit *Stephano* in Sede Constantinopolitana anno octingentesimo nonagesimo tertio. Sedit annis duobus, & ad immortalem vitam transiit anno octingentesimo nonagesimo quinto.

62. *Nicolaus*, dictus *Mysticus*, consecratus est Patriarcha Constantinopolitanus anno octingentesimo nonagesimo quinto. Sedit annos undecim, ac subindè Ecclesiam Constantinopolitanam gubernavit ab anno octingentesimo nonagesimo quinto usque ad annum nongentesimum sextum, quo anno à *Leone* Imperatore, dicto *Sapiente*, in exilium ablegatus est.

63. *Enthymius*, dejecto atque in exilium misso *Nicolao Mystico*, ab Imperatore *Leone*, dicto *Sapiente*, ad Sedem Constantinopolitanam evectus est anno nongentesimo sexto, sed mortuo illo Imperatore anno nongentesimo undecimo, *Enthymius* è Sede Constantinopolitana dejectus est, & in Patriarchatum Constantinopolitanum restitutus *Nicolaus Mysticus*, quem, post restitutionem suam, per annos quatuordecim optimè gessit, & abiit è vivis anno nongentesimo vigesimo quinto.

64. *Stephanus*, anteà Amaseæ Metropolita, mortuo *Nicolao Mystico*, Patriarchatu Constantinopolitano potitus est anno nongentesimo vigesimo quinto, eumque per duos annos & menses undecim tenuit, atque migravit è vita anno nongentesimo vigesimo octavo.

65. *Trypho*, Monachus religiosis moribus, vitæque sanctimoniâ probatus, ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus anno nongentesimo vigesimo octavo, seditque annos tres, hoc est, usque ad annum nongentesimum trigesimum primum, quo anno *Trypho* è solio Patriarchali à *Romano Lacapeno* Imperatore exturbatus est.

66. *Theophylactus*, filius *Romani Lacapeni* Imperatoris, abdicato *Tryphone*, ad Patriarchatum Constantinopolitanum promotus est anno nongentesimo trigesimo primo. Pessimus fuit Patriarcha, mollitiei & luxuriæ penitùs deditus. Sedit annis viginti tribus, & diebus viginti quinque, obiitque anno nongentesimo quinquagesimo quinto.

67. *Polyeuctus*, Monachus doctrinâ & pietate conspicuus, successit in Sede Constantinopolitana *Theophylacto* anno nongentesimo quinquagesimo quinto, eamque tenuit usque ad annum nongentesimum septuagesimum, quo mortuus est, ejusque nomen in Græcorum Menæis adscriptum est ad diem quintam mensis Februarii.

68. *Basilius*, omni virtutum genere exornatus, post obitum *Polyeucti*, thronum Constantinopolitanum conscendit anno nongentesimo septuagesimo, qui tamen an. LXXIV. invidiâ Episcoporum apud *Joannem Tzemiscem* Imperatorem calumniam passus, ab eo Sede Constantinopolitana privatus, in exilium missus est.

69. *Antonius* hujus nominis *III. Studita*, Monachus præclaris virtutibus cumulatissimè instructus, post abdicationem *Basilii*, ad Patriarchatum Constantinopolitanum anno nongentesimo septuagesimo quarto sublimatus est, sed anno nongentesimo septuagesimo nono huic dignitati nuncium ultrò remisit, & Ecclesia Constantinopolitana, post illius abdicationem, mansit per annos quatuor & dimidium viduata Pastore.

70. *Nicolaus* hujus nominis *II.* dictus *Chrysoberges*, postquàm Ecclesia Constantinopolitana per annos quatuor & dimidium, ab *Antonii Studitæ* abdicatione, Pastore viduata mansisset, constitutus est Patriarcha Constantinopolitanus paulò post medium anni nongentesimi octogesimi tertii, & per annos duodecim ac menses octo Patriarchatum Constantinopolitanum tenuit, vitâque functus est anno nongentesimo nonagesimo sexto.

71. *Sisinnius II.* Ecclesiæ Latinæ valdè infensus, demortuo *Nicolao Chrysobergi* successit in Sede Constantinopolitana an. nongentesimo nonagesimo sexto. Præfuit Ecclesiæ Constantinopolitanæ annis tribus, & obiit anno nongentesimo nonagesimo nono.

72. *Sergius*, acerrimus itidem Ecclesiæ Latinæ adversarius, post mortem *Sisinnii*, throno Constantinopolitano potitus est anno nongentesimo nonagesimo nono, & postquàm Ecclesiam Constantinopolitanam rexisset per viginti annos, abiit è vivis anno millesimo decimo nono.

73. *Eustathius*, post mortem *Sergii*, consecratus est Patriarcha Constantinopolitanus anno MXIX. seditque usque ad annum MXXV. quo mortuus est.

74. *Alexius*, Studiani Collegii Magister, in Solio Patriarchali Constantinopolitano ab Imperatore *Basilio* collocatus est anno millesimo vigesimo quinto, gubernavitque Ecclesiam Constantinopolitanam usque ad annum millesimum quadragesimum tertium, quo è rebus humanis ereptus est.

75. *Michaël Cerularius* in locum demortui *Alexii* suffectus est anno millesimo quadragesimo tertio. Schisma, jam à *Photio* Patriarcha Constantinopolitano conflatum, innovavit ac firmavit, pacisque vinculum, Ecclesiam Græcam inter & Latinam penitùs abrupit, Ecclesiam Constantinopolitanam per annos sexdecim & menses circiter tres administravit, hoc est, ab anno millesimo quadragesimo tertio usque ad an. millesimum quinquagesimum nonum,

quo

quo anno *Michaël Cerularius* Patriarchatu Constantinopolitano ab *Alexio Comneno* Imperatore dejectus & in exilium fuit relegatus.

76. *Constantinus Lichudes*, post amotum *Michaëlem Cerularium*, Patriarchatum Constantinopolitanum adeptus est anno millesimo quinquagesimo nono, illumque tenuit usque ad annum millesimum sexagesimum quartum, quo obiit, postquam Ecclesiæ Constantinopolitanæ præfuisset annis quatuor & mensibus sex.

77. *Joannes* bujus nominis VIII. dictus *Xiphilinus*, Vir omni doctrinæ genere eruditus, post obitum *Constantini Lichudis*, consecratus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo sexagesimo quarto. Rexit Ecclesiam Constantinopolitanam annis undecim, & mortuus est die secunda mensis Augusti anni MLXXV.

78. *Cosmas*, Monachus pietate insignis, *Joannem Xiphilinum* in Patriarchatu Constantinopolitano excepit anno millesimo septuagesimo quinto, seditque annis quinque, & mensibus novem, h. e. usque ad annum millesimum octogesimum primum, quo Patriarchalem dignitatem ultrò abdicavit, & in Monasterium secessit.

79. *Eustratius Garida* anno millesimo octogesimo primo, quo *Cosmas* Patriarchalem Ecclesiæ Constantinopolitanæ dignitatem abdicavit, invasit Patriarchatum Constantinopolitanum, quem per tres annos occupavit, eoque dejectus est anno millesimo octogesimo quarto.

80. *Nicolaus* hujus nominis III. Monachus, cognomento *Grammaticus*, in locum dejecti è Sede Constantinopolitana *Eustratii* subrogatus est anno millesimo octogesimo quarto. Ecclesiam Constantinopolitanam rexit per annos viginti septem, & è vivis sublatus est anno millesimo centesimo undecimo.

81. *Joannes* hujus nominis IX. dictus *Hieromnemon*, cognomento *Chalcedonius*, eò quod anteà Ecclesiæ Chalcedonensi præfuisset, ad Patriarchatum Constantinopolitanum, post obitum *Nicolai III.* patrui sui, ab *Alexio Comneno* Imperatore provectus est anno millesimo centesimo undecimo, rexitque Ecclesiam Constantinopolitanam per annos viginti tres, hoc est, usque ad annum millesimum centesimum trigesimum quartum.

82. *Leo Styopita* inauguratus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo centesimo trigesimo quarto, & præfuit Ecclesiæ Constantinopolitanæ annis octo & mensibus octo, obiitque anno millesimo centesimo quadragesimo tertio.

83. *Michaël* hujus nominis Secundus, cognomento *Oxita*, eò quod alumnus esset Monasterii, quod in Insula *Oxia* situm erat, post obitum *Leonis Styopitæ* consecratus est Patriarcha Constantinopolitanus, sed, postquam sedisset annos duos & menses octo, suæ solitudinis repetendæ desiderio flagrans, oneri & honori cessit, & ad suum Monasterium, quod erat in Insula *Oxia*, sese recepit anno millesimo centesimo quadragesimo sexto.

84. *Cosmas Atticus*, post liberam abdicationem *Michaëlis Oxitæ*, ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus, & Patriarchatum cùm per menses decem tenuisset, Sede pulsus est anno millesimo centesimo quadragesimo septimo.

85. *Nicolaus* bujus nominis IV. Monachus, *Muzalo* dictus, vacante Sede Constantinopolitanâ per dispositionem *Cosmæ Attici*, ad illam Sedem provectus est, quam tamen reliquit, & ad vitam rursùs privatam rediit anno millesimo centesimo quinquagesimo primo.

86. *Theodotus*, Monachus, post abdicationem *Nicolai Muzalonis*, Patriarcha Constantinopolitanus renunciatus est anno millesimo centesimo quinquagesimo primo, seditque usque ad annum millesimum centesimum quinquagesimum tertium, quo ex hac vita migravit.

87. *Neophytus Inclusus* successit *Theodoto*, & Ecclesiam Constantinopolitanam rexit uno anno, obiitque anno millesimo centesimo quinquagesimo quarto.

88. *Constantinus Chliarenus* suffectus est in locum *Neophyti Inclusi* anno millesimo centesimo quinquagesimo quarto, & uno tantùm anno præfuit Ecclesiæ Constantinopolitanæ, hoc est, usque ad annum millesimum centesimum quinquagesimum quintum.

89. *Lucas Chrysoberges* Ecclesiam Constantinopolitanam regere cœpit anno millesimo centesimo quinquagesimo quinto, seditque duodecim annis, hoc est, usque ad annum millesimum centesimum sexagesimum septimum.

90. *Michaël* hujus nominis III. Patriarchatum Constantinopolitanum suscepit anno millesimo centesimo sexagesimo septimo, sedit annis novem, & obiit anno millesimo centesimo septuagesimo sexto.

91. *Chariton* in Sede Constantinopolitana *Michaëli* successit. Sedit uno dumtaxat anno & duobus mensibus, diemque ultimum clausit anno millesimo centesimo septuagesimo septimo.

92. *Theodosius*, Monachus, ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo centesimo septuagesimo septimo, præfuitque Ecclesiæ Constantinopolitanæ usque ad annum millesimum centesimum octogesimum tertium, quo anno Patriarchatu Constantinopolitano sese abdicavit.

93. *Basilius Camaterus*, post abdicationem *Theodosii*, fuit ab *Andronico*, Græcorum Imperatore, ad thronum Constantinopolitanum provectus, anno millesimo centesimo octogesimo tertio. Sedit annis tribus & mensibus sex, ac tandem anno millesimo centesimo octogesimo sexto, Sede Constantinopolitanâ dejectus est ab *Isaacio*, Græcorum Imperatore.

94. *Nicetas Muntanes* seu *Mundanus*, in locum dejecti *Basilii Cameteri* subrogatus est anno

anno millesimo centesimo octuagesimo sexto. Sedit per annos sex & menses sex, & anno millesimo centesimo nonagesimo secundo è Sede Constantinopolitana pulsus est.

95. *Leontius*, Monachus, thronum Constantinopolitanum conscendit anno millesimo centesimo nonagesimo secundo, sed anno sequenti, seu millesimo centesimo nonagesimo tertio, ab *Isaacio Angelo*, Græcorum Imperatore, abdicatus est, Sedeque Constantinopolitana dejectus.

96. *Dositheus*, è Sede Hierosolymitana ad Constantinopolitanam ab Imperatore Græcorum *Isaacio Angelo* translatus est anno millesimo centesimo nonagesimo tertio, sed anno sequenti, seu millesimo centesimo nonagesimo quarto, tanquàm alienæ Ecclesiæ, contra Sacros Canones, invasor, ejectus est.

97. *Georgius Xiphilinus*, amoto *Dositheo*, ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo centesimo nonagesimo quarto, rexitque Ecclesiam Constantinopolitanam usque ad annum millesimum ducentesimum.

98. *Joannes*, hujus nominis IX. dictus *Camaterus*, successit in Sede Constantinopolitana *Georgio Xiphilino* anno millesimo ducentesimo, & Ecclesiam Constantinopolitanam gubernavit annis quinque, hoc est, usque ad annum millesimum ducentesimum quintum, quo anno è vivis sublatus est in Didymothilo, Civitate Thraciæ.

99. *Michaël*, hujus nominis IV. dictus *Autorianus*, postquam ab obitu *Joannis Camateri* Sedes Constantinopolitana apud Græcos vacasset per annum unum & menses decem, designatus est à *Theodoro Lascari*, Græcorum Imperatore, Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo ducentesimo septimo, sed, quia Galli cum Venetis fœderati anno millesimo ducentesimo quarto Urbem Constantinopolim armis cepissent, eaque potirentur, Sedem suam Nicææ in Asia minori fixit *Michaël Autorianus*, Patriarcha Græcorum Constantinopolitanus, ibique vita functus est, anno millesimo ducentesimo decimo tertio, postquam sedisset annos quinque & menses sex.

100. *Theodorus*, hujus nominis III. successit *Michaeli Autoriano* anno millesimo ducentesimo decimo tertio, sedit duobus annis, & è vivis excessit anno millesimo ducentesimo decimo quinto.

101. *Maximus*, Monachus, post obitum *Theodori*, à Græcis ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus, qui tantum septem mensibus sedit, & obiit anno millesimo ducentesimo decimo sexto.

102. *Manuel Charitopulus*, Monachus, in locum *Maximi* à Græcis substitutus est anno millesimo ducentesimo decimo sexto, sedit annis quatuor, & mensibus septem, obiitque anno millesimo ducentesimo vigesimo primo.

103. *Germanus*, hujus nominis II. post mortem *Manuëlis Charitopuli* electus est à Græcis Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo ducentesimo vigesimo primo, sedit annis septemdecim, & menses sex, suaque tandem Sede expulsus fuit Anno millesimo ducentesimo trigesimo nono.

104. *Methodius*, hujus nominis II. dejecto sua Sede *Germano* à Græcis subrogatus est, sed sedit tantum tribus mensibus.

105. *Manuël*, hujus nominis II. mortuo *Methodio*, thronum Constantinopolitanum conscendit, sedit annis quatuordecim, & obiit anno millesimo ducentesimo quinquagesimo quarto. Post illius mortem, *Germanus II.* qui è Sede Constantinopolitana deturbatus fuerat, in eam restitutus est, ac per annum integrum tenuit, hoc est, usque ad ann. millesimum ducentesimum quinquagesimum quintum, quo anno in vivis esse desiit, eoque mortuo, Græcorum Imperator *Theodorus Lascaris*, Patriarchatum Constantinopolitanum obtulit Abbati *Nicephoro Blemmydæ*, Viro id ætatis apud Græcos magna pietate, & sacræ prophanæque eruditionis fama percelebri, qui sublimem illam dignitatem pertinaci modestia suscipere detrectavit.

106. *Arsenius*, Monachus, jubente Græcorum Imperatore *Theodoro Lascari*, inauguratus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo ducentesimo quinquagesimo quinto, seditq; usque ad mortem *Theodori Lascaris*, Græcorum Imperatoris, h. e. usque ad annum millesimum ducentesimum quinquagesimum nonum, quo anno Sede Constantinopolitana *Arsenius* extrusus est à *Michaele Palaologo*, Græcorum Imperatore.

107. *Nicephorus*, hujus nominis II. antea Metropolita Ephesinus, in locum depositi *Arsenii* suffectus est anno millesimo ducentesimo quinquagesimo nono, seditque usque ad annum millesimum ducentesimum sexagesimum primum, quo *Michaël Palaologus*, Græcorum Imperator, Urbem Constantinopolim Græcorum subjecit Imperio, Latinos ex eo fugavit, & *Arsenium* in Sedem Constantinopolitanam restituit, & rursus illum eodem anno Patriarchali Sede dejectum in exilium ablegavit.

108. *Germanus* hujus nominis III. qui erat Metropolita Hadrianopolitanus, dejecto & in exilium misso Patriarcha *Arsenio* an. MCCLXI. in Sedem Constantinopolitanam à *Michaële Palaologo*, Græcorum Imperatore, intrusus est, qui tamen videns, se injuriis ac contumeliis à vulgò proscindi, quod *Arsenii*, adhuc viventis, Sedem occuparet, sese Patriarchali dignitate eodem anno millesimo ducentesimo sexagesimo primo abdicavit.

109. *Josephus*, Monachus, post abdicationem *Germani*, ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus ann. millesimo ducentesimo sexagesimo primo, seditq; annos tredecim, h. e. usque ad annum millesimum ducentesimum septuagesimum quartum, quo anno à *Michaele Palaologo*, Græcorum

tum Imperatore, è Solio Patriarchali dejectus est, quòd Concordiæ Ecclesiam Græcam inter & Latinam initæ in Concilio Generali Lugdunensi II. celebrato eodem anno MCCLXXIV. confessum præbere pertinaciter denegaret.

110. *Joannes*, hujus nominis X. dictus *Beccus*, seu *Veccus*, Vir apud Græcos eximiæ integritatis & eruditionis, consecratus est, post depositionem *Josephi*, Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo ducentesimo septuagesimo quarto. Unionem Ecclesiæ Græcæ cum Latina, in Concilio II. Lugdunensi initam, probavit, confirmavit, & quamdiu vixit, semper fovit ac strenuè defendit. Hinc, postquàm Ecclesiam Constantinopolitanam per decem annos sanctissimè rexisset, tandem Sede sua anno millesimo ducentesimo octuagesimo quarto dejectus est ab *Andronico*, Græcorum Imperatore, qui Latinos acerrimo odio prosequebatur, ac vehementer improbabat unionem Ecclesiæ Græcæ cum Latina factam in Concilio Generali Lugdunensi secundo.

111. *Gregorius*, seu *Georgius Cyprius*, Græcus Schismaticus, & Latinorum infensissimus hostis, post abdicationem *Joannis Becci*, seu *Vecci*, fuit ab *Andronico*, Græcorum Imperatore, in Sedem Constantinopolitanam intrusus anno millesimo ducentesimo octuagesimo quarto, eamque tenuit sex annis, id est, usque ad annum millesimum ducentesimum nonagesimum, quo anno Patriarchatu cessit.

112. *Athanasius*, seu *Anastasius*, anno millesimo ducentesimo nonagesimo Sedem Constantinopolitanam occupavit, & postquam sedisset annis quatuor, à Sede expulsus est anno millesimo ducentesimo nonagesimo quarto.

113. *Joannes* hujus nominis XI. dictus *Sozopalites*, Monachus, post depositionem *Athanasii*, seu *Anastasii*, ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo ducentesimo nonagesimo quarto, & per sex annos Patriarchatu Constantinopolitano potitus est, obiitque anno millesimo trecentesimo. Post illius obitum, *Athanasius*, seu *Anastasius*, in thronum Constantinopolitanum, quo dejectus fuerat, restitutus est anno millesimo trecentesimo, sedit, post suam in Patriarchatum Constantinopolitanum restitutionem, annis octo, id est, usque ad annum millesimum trecentesimum octavum, quo anno sese Patriarchali dignitate abdicavit, vacavitque, post illius abdicationem, Sedes Constantinopolitana annis duobus.

114. *Nipho*, antea Metropolita Cyzicenus, electus est Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo trecentesimo decimo, sedit annos tres, menses decem, & anno millesimo trecentesimo decimo quarto Patriarchali dignitate se exuit, atque post ejus cessionem vacavit Sedes Constantinopolitana annum unum.

115. *Joannes* hujus nominis XII. dictus *Glycis*, Ecclesiam Constantinopolitanam regere cœpit anno trecentesimo decimo sexto, sedit annis quatuor, & obiit anno millesimo trecentesimo vigesimo.

116. *Gerasimus*, Monachus Cœnobii Montis Mangani, successit in Sede Constantinopolitana *Joanni XII.* anno trecentesimo vigesimo, seditque uno anno & aliquot mensibus.

117. *Esaias*, Monachus, post obitum *Gerasimi*, in Throno Constantinopolitano collocatus est anno millesimo trecentesimo vigesimo secundo, seditque annis octodecim, & aliquot menses, i. e. usque ad annum millesimum trecentesimum quadragesimum primum, quo anno vita functus est.

118. *Joannes* hujus hominis XIII. successit *Esaiæ* anno MCCCXLI. seditque annis novemdecim, seu ad annum usque millesimum trecentesimum sexagesimum, quo migravit è vita.

119. *Callistus*, Monachus, suffectus est in locum *Joannis XIII.* sedit annis quatuor, & mortalitatem exuit anno millesimo trecentesimo sexagesimo quarto.

120. *Philotheus*, seu *Philetus*, post obitum *Callisti*, Ecclesiam Constantinopolitanam regere cœpit anno millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, eique præfuit annis tredecim mensibus sex, & diebus aliquot, id est, ad annum usque MCCCLXXVIII, quo è vivis ereptus est.

121. *Nilus* in Sede Constantinopolitana successit *Philotheo*, seu *Phileto*, anno millesimo trecentesimo septuagesimo octavo, sedit annis viginti, & diem ultimum clausit anno millesimo trecentesimo nonagesimo octavo.

122. *Antonius*, hujus nominis IV. post mortem *Nili*, Ecclesiæ Constantinopolitanæ præfectus est, eamque annis quinque gubernavit, id est, ab anno millesimo trecentesimo nonagesimo octavo, usque ad annum MCCCCIII.

123. *Callistus*, hujus nominis II. in locum demortui *Antonii* Patriarchæ Constantinopolitani substitutus est anno millesimo quadringentesimo tertio, seditque annos tredecim, i. e. ad annum usque millesimum quadringentesimum decimum sextum.

124. *Josephus* hujus nominis II. anteà Metropolita Ephesinus, post obitum *Callisti*, eandem Patriarchalem Constantinopolitanam obtinuit anno millesimo quadringentesimo decimo sexto. Interfuit Concilio Generali Florentino, quod anno millesimo quadringentesimo trigesimo nono ad conciliandam Ecclesiam Græcam cum Latina celebratum est. Sedit annis viginti tribus, & mortuus est Florentiæ eodem anno, quo habebatur Concilium, seu anno millesimo quadringentesimo trigesimo nono, postquàm ore & Scripto propè jam moriturus palam professus fuisset, se lubenti animo subscribere concordiæ Ecclesiæ Græcæ cum Latina, atque constanter tenere ac propugnare omnia & singula dogmata, quæ credenda proponit Sancta Romana Ecclesia.

125. *Metrophanes Cyzicenus*, qui Generali Concilio Florentino interfuit, & unionem Ecclesiæ Græcæ cum Latina approbavit, in locum *Josephi*, Patriarchæ Constantinopolitani, Florentiæ demortui, subrogatus est à *Joanne Paleogolo*,. Græcorum Imperatore, cumque Patriarchatum per aliquot annos summâ cum laude gessisset, discessit ex hac vita anno incerto.

126. *Gregorius* hujus nominis III, Hieromonachus vitæ sanctimonia insignis, post *Metrophanem*, electus & ordinatus est Patriarcha Constantinopolitanus, seditque usque ad annum millesimum quadrigentesimum quinquagesimum tertium, quo anno capta à Turcis Urbe Constantinopoli, sese Patriarchali dignitate abdicavit.

127. *Georgius Scholarius*, dictus etiam *Gennadius*, post captam à Turcis Urbem Constantinopolim A. millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio. electus est Patriarcha Constantinopolitanus, qui licèt in Concilio Generali Florentino, cui interfuit, unioni Græcos inter & Latinos ineundæ ac promovendæ egregiam navarit operam, nihilosecius post solutum Concilium, & ad patrium solum reversus, pro sua congenita levitate, Græcaque fide, ad vomitum redit, Græcos à Latinorum unione distraxit, & creatus Patriarcha Constantinopolitanus renovavit, fovit, latèque propagavit Schisma, in quo ejus in Sede Constantinopolitana successores ad hæc usque nostra tempora obstinatis animis perseverarunt, quorum seriem ac catalogum hic non describimus, quia non solum illorum res nobis parum notæ, sed & ipsa nomina non satis certò cognita sunt: *Philippus* tamen *Cyprius*, in suo *Chronico Ecclesiæ Græcæ* Catalogum Patriarcharum Græcorum Schismaticorum, qui, post captam à Turcis Urbem Constantinopolim anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio, *Georgio Scholario*, Græco Patriarchæ Constantinopolitano Schismatico, ad hanc usque ætatem nostram successerunt, utcumque continuavit usque ad *Parthenium*, qui apud Græcos Sedem Constantinopolitanam tenuit anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo. Eamdem, arduam licèt & operosam provinciam, in publicum rei Litterariæ commodum, suscepit doctissimus noster *Michaël le Quien*, qui nunc Parisiis Opus immensi laboris & amplissimæ eruditionis, duobus Tomis in Folio comprehensum, cui titulus est: *Christianus Oriens*, prælo mandat, in quo non solùm accuratissimè describet seriem Episcoporum cùm Orthodoxorum, tùm Hæreticorum, vel Schismaticorum, qui Sedibus Patriarchalibus Orientis, Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ, & Constantinopolitanæ ad hæc usque nostra tempora præfuerunt, sed etiam exhibebit successiones aliorum Episcoporum Græcorum, qui præcipuas Orientis Ecclesias ad hanc usque ætatem rexerunt. Ipse verò, qui tot in tenebris micare non possum, claudam Catalogum Patriarcharum Græcorum Ecclesiæ Constantinopolitanæ in *Georgio Scholario*, qui, ut mox diximus, Schismatis fautor ac propagator, electus est à Græcis Schismaticis, post captam à Turcis Constantinopolim Anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio, Patriarcha Constantinopolitanus, cujus deinceps in Sede Constantinopolitana Successores, in Schismate perseverantes, & duro Turcarum jugo oppressi, ad Patriarchalem Ecclesiæ Constantinopolitanæ dignitatem non scientiâ, non pietate, sed humano favore, & Turcarum Imperatori, ejusque Ministris, enumeratâ pecuniâ, pervenerunt, adeò ut apud Græcos Schismaticos, post captam à Turcis urbem Constantinopolim, Patriarchatus Constantinopolitanus vænalis esse cœperit, non secus ac olim apud Judæos, postquàm à Romanis sub jugum missi sunt, ad capessendam Pontificiam dignitatem non eruditio, non morum probitas, sed nummi, & gratia Præfectorum Judææ, quos mittebant Romani Imperatores, flagitabantur, ut videre est apud *Josephum* in Libris *de Antiquitatibus Judæorum*, & in Libris *de Bello Judaico*. Missis itaque hisce Græculis Patriarchis Schismaticis, qui post captam à Turcis Urbem Constantinopolim anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio, *Georgio Scholario* in Sede Constantinopolitana adhæc usq; nostra tempora successerunt, hic dumtaxat inseram Catalogum Patriarcharum Latinorum, qui præfuerunt Ecclesiæ Constantinopolitanæ ab Anno millesimo ducentesimo quarto, quo Franci cum Venetis Fœderati Urbem Constantinopolim ceperunt, & Imperium Orientis obtinuerunt, usque ad annum millesimum ducentesimum sexagesimum primum, quo anno *Michaël Palæologus*, Græcorum Imperator, Constantinopolim obsedit, armis occupavit, Latinos ex hac Regia Urbe ejecit, & Orientale Imperium ipsis ereptum ad Græcos revocavit.

(o)

CATA-

CATALOGUS
Patriarcharum Latinorum,

Qui Ecclesiæ Constantinopolitanæ præfuerunt ab Anno MCCIV. quo Franci cum Venetis Fœderati Urbem Constantinopolim ceperunt, usque ad Annum MCCLXI. quo anno Michael Palæologus, *Græcorum Imperator, Constantinopolim occupavit, Latinos inde ejecit, ipsisque ereptum Orientale Imperium ad Græcos reduxit.*

FRANCI cum Venetis Fœderati hoc pactum ante expugnationem Urbis Constantinopolis inierunt, ut ex illa gente, seu Francorum, seu Venetorum, quæ Imperatorem Constantinopolitanum, seu Orientis, non haberet, assumeretur aliquis, qui Patriarchatum Constantinopolitanum obtineret. Capta igitur à Francis cum Venetis Fœderatis Urbe Constantinopoli Anno millesimo ducentesimo quarto, electus est è Gente Francorum primus Latinorum Imperator Constantinopolitanus *Balduinus*, ac subinde, juxta pacta, ante Urbis Constantinopolitanæ expugnationem Francos inter & Venetos conventa, assumptus ac designatus fuit ex Gente Veneta, quæ Imperatorem Constantinopolitanum non habuerat, primus Latinorum Patriarcha Constantinopolitanus, isque fuit:

Primus Latinorum Patriarcha Constantinopolitanus.

Thomas Maurocenus, natione Venetus, qui unanimi Francorum ac Venetorum consensu ordinatus est primus Latinorum Patriarcha Constantinopolitanus anno millesimo ducentesimo quarto, seditque sex annis, hoc est, usque ad annum millesimum ducentesimum undecimum, quo migravit è vita.

Secundus Latinorum Patriarcha Constantinopolitanus.

Matthæus successit in Sede Constantinopolitana *Thomæ Mauroceno* anno millesimo ducentesimo undecimo, & sedit annos novemdecim, ad annum usque millesimum ducentesimum trigesimum, quo mortuus est.

Tertius Latinorum Patriarcha Constantinopolitanus.

Nicolaus, post obitum *Matthæi* Thronum Constantinopolitanum conscendit anno millesimo ducentesimo trigesimo, seditque paulo ultra annos viginti, id est, usque ad annum millesimum ducentesimum quinquagesimum primum, quo vita functus est.

Quartus Latinorum Patriarcha Constantinopolitanus.

Pantaleon Justinianus, demortuo *Nicolao* suffectus est anno millesimo ducentesimo quinquagesimo primo, eoque sedente Latinorum Patriarcha Constantinopolitano, *Michael Palæologus*, Græcorum Imperator, Urbem Constantinopolim, quam Latini die XII mensis Aprilis anni millesimi ducentesimi quarti ceperant, obsedit, armisque occupavit die XXV. mensis Julii anni millesimi ducentesimi sexagesimi primi, Latinos inde expulit, & Orientis Imperium, quod per spatium quinquaginta septem annorum, trium mensium & dierum undecim obtinuerant Latini, ipsis ademptum, ad Græcos revocavit. Pulsis itaque Constantinopoli Latinis Anno millesimo ducentesimo sexagesimo primo, Græci Imperium Orientis & Patriarchatum Constantinopolitanum recuperarunt, quo fit, ut deinceps Latini, qui Patriarchatum Constantinopolitanorum titulo à Romanis Pontificibus ad hæc usque nostra tempora donati sunt, magni nominis umbram, seu nudum absque re titulum habuerint, quorum proinde seriem, seu Catalogum hic describere supervacaneum omninò esset. Missis igitur illis Titularibus dumtaxat Latinis Patriarchis Constantinopolitanis, aliquas Observationes hic subjiciam, quæ ad pleniorem habendam notitiam Institutionis Sedium Orientis Patriarchalium, & jurisdictionis, seu locorum & Provinciarum, ad quas protendebatur jurisdictio Patriarcharum Orientis, quorum successiones in præcedentibus Tabulis Chronologicis exhibuimus, sunt maxime necessariæ.

In primis, observare debes cum *Petro de Marca* libri 6, *De Concordia Sacerdotii & Imperii*, cap. 1. § 3. quod sicut olim in Imperio Romano Provinciæ contributæ essent cuidam Civitati primariæ, quæ Metropolis dicebatur, apud quam Magistratus subjectorum causas judicabant, & quo propterea populi frequentius conveniebant, quod singulari quodam jure Civitates à Matrice penderent; ita Apostoli Episcopos in Civitatibus constituerunt, eo videlicet ordine, ut penderent ab Episcopo in Metropoli, sive in Urbe primaria collocato. Id aperte colligitur ex Epistola *Pauli* ad *Titum* cap. 1. ubi sic ad eum scribit Apostolus: *Reliqui te Cretæ, ut constituas per Civitates Presbyteros, sicut & ego disposui tibi.* Per Presbyteros autem eo loci Apostolum *Paulum* intelligere voluisse Episcopos, observant *Ambrosius*, *Chrysostomus*, & ipsemet Apostolus hoc loco declarat, cum immediatè addat nomen *Episcopi.* Reliquit ergo *Paulus* discipulum suum *Titum* in Creta Insula, quæ & una fuit ex Provinciis Macedoniæ, sicut legitur in *Notitia Imperii*, quam hic mox subjiciam, eumque illo fine in ea Insula reliquit, ut ibidem per Civitates ordinaret Episcopos, quod certe, juxta Canonem IV. Concilii Nicæni, ad Metropolitas in sua Provincia spectat, & hinc est, quod

ab Apostolo *Paulo* semel instituto in Creta Insula, quæ nunc Candiæ nomen obtinuit, *Tito*, ut Metropolitana auctoritate Civitatibus ad fidem Christianam recens couversis Episcopos constitueret & ordinaret, Gortina Cretæ Metropolis jus sequentibus Sæculis habuerit ac retinuerit, sicut ostendit *Emmanuel Schelstratius* in secunda parte *Antiquitatis illustrata* Dissertatione IV. cap. 4. art. 2. & in Dissertatione V. capite tertio, ubi Diœceses & Provincias in Imperii Notitia memoratas exhibet & explicat. Cùm igitur, juxta divisionem Diœcesum & Provinciarum, quas olim complectebatur Imperium Romanum, institutæ sint in majoribus Imperii Civitatibus præcipuæ Sedes Ecclesiæ Patriarchicæ, in aliis vero Imperii Civitatibus, juxta earum dignitatem, erectæ Ecclesiasticæ Metropoles, aut fundati Exarchatus, vel Episcopatus; necesse est ad habendam notitiam Civitatum, in quibus initio Ecclesiæ institutæ sunt potissimæ dignitates Ecclesiæ, & præcipuæ Patriarchales Sedes, erectæ Metropoles, & fundati Exarchatus, necesse, inquam, est, ut hic ex *Notitia Imperii*, quæ ultra tempora Imperatorum *Arcadii*, & *Honorii* scripta est, ut in Operis Inscriptione dicitur, apponam Diœceses & Provincias, quæ per totum Imperium subjectæ erant quatuor Præfectis, videlicet Præfecto Prætorio Orientis; Præfecto Prætorio Illyrici; Præfecto Prætorio Italiæ; & Præfecto Prætorio Galliarum. Porrò Diœceses, quas continebat Imperium, erant omnino tredecim, sex Orientis, & Occidentis septem, illæque comprehendebant centum & octodecim Provincias, ut videre est in hac Notitia Imperii, quam post *Schelstratium* tom loco mox à me laudato, tum in *Appendice ad Opus Geographicum*, & in lib. *De Sacro Concilio Antiocheno* pag. 450. & seq. exhibet etiam Cl. *Antonius Pagius* in sua *Critica in Annales Baronii*, Tom. I. pag. 49. & seq.

NOTI-

NOTITIA IMPERII ROMANI

Complectens Diœceses & Provincias,

Quæ subjectæ erant quatuor Præfectis, videlicet Præfecto Prætorio Orientis, Præfecto Prætorio Illyrici, Præfecto Prætorio Italiæ, Præfecto Prætorio Galliarum, ad quarum Civilium Diœcesum, & Provinciarum Imperii divisiones, institutæ sunt Patriarcharum, Exarcharum, Metropolitanorum, & aliarum præcipuarum Ecclesiarum Sedes.

* * *

PRÆFECTUS PRÆTORIO ORIENTIS, *et sub ipso Diœceses quinque.*

	ORIENTIS	ÆGYPTI.	ASIÆ.	PONTI.	THRACIÆ.
	Sub Diœc. Orientis Provinciæ XV.	*Sub Diœc. Ægypti Provinciæ VI.*	*Sub Diœcesi Asiæ Provinciæ X.*	*Sub Diœcesi Ponti Provinciæ XI.*	*Sub Diœc. Thraciæ Provinciæ VI.*
Provinciæ subjectæ Præfecto Prætorio Orientis.	Palæstina,	Lybia Superior,	Pamphylia,	Galatia,	Europa,
	Phœnice,	Lybia Inferior,	Hellespontus,	Bithynia,	Thracia,
	Syria,	Thebais,	Lydia,	Hoonorias,	Hemimontis,
	Cilicia,	Ægyptus,	Pisidia,	Cappadocia prima,	Rhodope,
	Cyprus,	Arcadia,	Lycaonia.	Paphlagooia,	Mœsia II.
	Arabia,	Augustanica.	Phrygia Pacatiana.	Cappadocia,	Scythia.
	Isauria,		Phrygia Salutaris,	Pontus Polemoniacus,	
	Palæstina Salutaris,		Lycia,	Hellenopontus,	
	Palæstina II.		Caria,	Armenia I.	
	Phœnice Libani,		Insulæ.	Armenia II.	
	Euphratensis,			Galatia Salutaria,	
	Syria Salutaris,				
	Osrohena,				
	Mesopotamia,				
	Cilicia II.				

* * *

PRÆFECTUS PRÆTORIO ILLYRICI, *& sub ipso Diœceses duæ.*

	MACEDONIÆ.	DACIÆ.
	Sub Diœcesi Macedoniæ Provinciæ VI.	*Sub Diœcesi Daciæ Provinciæ V.*
Provinciæ subjectæ Præfecto Prætorio Illyrici.	Achaja,	Dacia Mediterranea,
	Macedonia,	Dacia Ripensis,
	Creta,	Mœsia prima,
	Thessalia,	Dardania Prævalitiana,
	Epirus Vetus.	Pars Macedoniæ Salutaris.
	Epirus Nova.	

PRÆ-

PRÆFECTUS PRÆTORIO ITALIÆ,
& sub ipso Diœceses tres.

	ITALIÆ. *Sub Diœcesi Italiæ Provinciæ XVII.*	ILLYRICI. *Sub Diœcesi Illyrici Provinciæ VI.*	AFRICÆ. *Sub Diœc. Africæ Provinciæ V.*
Provinciæ subjectæ Præfecto Prætorio Italiæ.	Venetiæ,	Pannonia II.	Byzacium,
	Æmilia,	Savia,	Numidia,
	Liguria,	Dalmatæ,	Mauritania Sitifensis,
	Flaminia & Picenum Annonarium.	Pannonia I.	Mauritania Cæsareensis,
	Tuscia,&Umbria,	Noricum Mediterraneum.	Tripolis,
	Picenum Suburbicarium,	Noricum Ripense.	Africa Proconsularis.
	Campania,		
	Sicilia,		
	Apulia&Calabria,		
	Locania & Brutii,		
	Alpes Cottiarum,		
	Rhætia I.		
	Rhætia II.		
	Samnium,		
	Valeria,		
	Sardinia,		
	Corsica.		

PRÆFECTUS PRÆTORIO GALLIARUM,
& sub ipso Diœceses tres.

	HISPANIÆ. *Sub Diœc. Hispaniæ Provinciæ VII,*	GALLIARUM. *Sub Diœcesi Galliarum Provinciæ XVII.*	BRITANNIARUM. *Sub Diœcesi Britanniarum Provinciæ V.*
Provinciæ subjectæ Præfecto Prætorio Galliarum.	Bætica,	Viennensis,	Maxima Cæsareensis,
	Lusitania,	Lugdunensis I.	Valentia,
	Gallæcia,	Germania I.	Britannia I.
	Tarraconensis,	Germania II.	Britannia II.
	Carthaginensis,	Belgica I.	Flavia Cæsareensis.
	Tingitana,	Belgica II.	
	Baleares.	Alpes Maritimæ,	
		Alpes Penninæ & Grajæ.	
		Maxima Sequanorum,	
		Aquitania I.	
		Aquitania II.	
		Novempopuli,	
		Narbonensis I.	
		Narbonensis II.	
		Lugdunensis II.	
		Lugdunensis III.	
		Lugdunensis Senonia.	

PRÆ-

Præterea observare debes, in tribus majoribus, seu magis conspicuis Imperii Civitatibus fuisse initio Ecclesiæ institutas tres Patriarchales Sedes. Prima instituta ast Romæ in Italiæ Diœcesi, quæ ut videre est in Notitia Imperii, quam mox descripsimus, subjecta erat Præfecto Prætorio Italiæ. Altera Sedes Patriarchalis instituta est Alexandriæ in Ægypti Diœcesi, quæ subdita erat Præfecto Prætorio Orientis. Tertia Sedes Patriarchalis instituta est Antiochiæ in Orientis Diœcesi, quæ itidem erat sub jurisdictione & dominio Præfecti Prætorio Orientis. Harum trium Sedium Patriarchalium, Romanæ scilicèt, Alexandrinæ, & Antiochenæ auctoritatem firmârunt Patres Concilii Nicæni primi canone sexto, ubi sic statuunt: *Antiqua consuetudo servetur per Ægyptum, Lybiam & Pentapolim, ita ut Alexandrinus Episcopus harum omnium habeat potestatem, quia & Urbis Romæ parilis mos est, similiter & apud Antiochiam.* Quibus verbis Patres Concilii Nicæni definiunt, Episcopum Alexandrinum in Ægypto, Lybia, & Pentapoli, nec non Episcopum Antiochenum in sua Orientali Diœcesi, omnibus juribus ac privilegiis Patriarchicæ dignitatis, sive in celebrandis Ordinationibus, sive in confirmandis electionibus Episcoporum, frui debere, quibus Romanus Pontifex in omnibus Ecclesiis totius Occidentis, quæ ejus Patriarchatui subjiciuntur, potiri solet. Præter tres istas Patriarchales Sedes, Romanam, Alexandrinam, & Antiochenam, institutæ insuper fuerunt initio Ecclesiæ tres Exarcharum, seu Primatum Sedes in tribus aliis Orientis Diœcesibus. Nam, cùm sub Præfecto Prætorio Orientis quinque essent Diœceses, ut constat ex Notitia Imperii, mox à me descriptâ, & in Diœcesi Ægyptiaca fuisset institutus Patriarcha Alexandrinus, & in Orientali Diœcesi Patriarcha Antiochenus; restabant adhuc tres Orientis Diœceses, nimirùm Asia, Pontus, & Thracia, in quibus constitutæ sunt tres Sedes Exarcharum, seu Primatum, qui ab omni Patriarchali jurisdictione exempti ac liberi, pari gaudebant potestate in subjectas sibi Provincias. Hi autem tres Exarchæ, seu Primates, erant Episcopus Ephesinus, qui jurisdictionem habebat in totam Diœcesim Asiaticam; Episcopus Heracleensis, cui parebat tota Diœcesis Thracica, & Episcopus Cæsareensis, cujus jurisdictioni subjecta erat Pontica Diœcesis. Authoritatem, jurisdictionem, & privilegia, quibus jam ex antiqua consuetudine fruebantur tres illi Exarchæ, seu Primates Asiæ, Ponti, & Thraciæ, confirmârunt eodem laudato Canone sexto Patres Concilii Nicæni. Cùm enim Episcopo Alexandrino juxta formam Romani Patriarchatûs jus suum attribuissent: *Similiter*, inquiunt, *& apud Antiochiam cæterasque Provincias, suis privilegia serventur Ecclesiis.* Per *cæteras Provincias*, ait eruditus *P. Christianus Lupus* in expositione istius Canonis, Concilium *Nicænum intelligit præsertim tres Diœceses Autocephalas*, seu Asiam, Pontum, & Thraciam, *ab omni Patriarchali potestate liberas & exemptas, habentesque Primatem potestati pari gaudentem in subjectas sibi Provincias, nempe Diœcesim Asiaticam sub Ephesino, Episcopo, Thracicam sub Heracliensi, Episcopo, Ponticam sub Primatu Cæsareensis Antistitis.* Tres itaque erant Orientis Diœceses Autocephalæ, nec Patriarchis Alexandrino vel Antiocheno subjectæ, eæque erant Asia, Pontus, & Thracia, quæ suis Synodis & Exarchis, seu Primatibus administrandæ permanserunt. At, postquàm à Græcis in Concilio Generali Constantinopolitano I. Patriarchatus Constantinopolitanus fuisset institutus, & in Concilio Generali Chalcedonensi statutum esset, ut tres Exarchatus Asiæ, Cappadociæ & Thraciæ jurisdictioni Patriarchæ Constantinopolitani subjicerentur, desiit omninò authoritas Exarcharum Asiæ, Ponti, & Thraciæ. Denique, in Concilio Chalcedonensi, quod habitum est anno 451. Palæstina, in tres Provincias distributa, à Patriarchatu Antiocheno divulsa est, & Episcopo Hierosolymitano adjudicata, indèque factum est, ut Episcopus Hierosolymitanus, post Concilium Chalcedonense, pleno jure Patriarchicâ dignitate, juribus & privilegiis potiri cœperit, sicut constet exemplo *Juvenalis*, Hierosolymorum Episcopi, qui, paulò post Concilii Chalcedonensis celebrationem, Synodum ex universa Palæstina convocavit, eique præfuit tanquam Patriarcha. Jura etiam & Privilegia Patriarchica Ecclesiæ Hierosolymorum confirmavit quinta Synodus Generalis, quæ indicta est anno quingentesimo quinquagesimo tertio, sicque ad tres primarias Patriarchales Sedes, Romanam videlicèt, Alexandrinam, & Antiochenam, quæ à primordiis Ecclesiæ institutæ fuerunt, duæ aliæ Sedes Patriarchales in Oriente Sæculo quarto adjectæ sunt, Constantinopolitana nimirum, & Hierosolymitana, ac subindà Ecclesia habuit tum temporis quinque Patriarchales Sedes, Romanam videlicèt, Alexandrinam, Antiochenam, Constantinopolitanam, & Hierosolymitanam, quarum successionem Episcoporum in præcedentibus Tabulis Chronologicis descripsimus. Jam verò, quibus terminis circumscriberentur quinque istæ Patriarchales Sedes, seu quot Metropoles & Episcopatus haberent? nunc investigandum superest. Sed, ne longior sim, de terminis harumce quinque Patriarchalium Sedium singillatim quidem, sed breviter disseram.

De terminis Patriarchatûs Romani.

Patriarchatum Romanum se se protendere ad omnes totius Occidentis Ecclesias, multis iisque planè invictis momentis, doctissimi Scriptores, *Christianus Lupus*, *Emmanuel Schelstratius*, *Henricus Valesius*, *Sirmondus*, & *Antonius Pagius* evincunt contra nonnullos, qui Patriarchatum Romanum limitabant ad quatuor Italiæ Regiones, videlicèt *Tusciam Suburbicariam*, *Picenum Suburbicarium*, *Latium Vetus*, & *Latium Novum*, vel ad summum, extendebant Patriarchatum Romanum ad decem Provincias Urbicaries, ita dictas, quòd regerentur à Vicario Urbis Romæ sub Præfecto Prætorio Italiæ, idque præsertim probabant ex Interpretatione *Rufini*, Presbyteri Aquilejensis, qui Canonem sextum Concilii Nicæni his verbis exposuit: *Ut apud Alexandriam & in Urbe Roma vetusta consuetudo servetur,*

servetur, ut ille Ægypti, vel hic Suburbicariarum Ecclesiarum sollicitudinem gerat. Unde inferebent, Patriercbetum Romanum, juxte Cenonem sextum Concilii Nicæni, non latiùs quàm ad quatuor Iteliæ Regiones, vel ad summum ad decem Provincias suburbicarias patuisse. At, præterquàm quòd ebsurdum omninò est dicere, Jure Petriarchalia Romeni Antistitis intre quetuor regiones, eut decem Provincias, quæ itelià continentur, fuisse conelusa; certum est in Canone sexto Concilii Nicæni nullam prorsùs *Urbicariarum & Suburbicariarum Ecclesiarum* fieri mentionem. Hæc quippè sunt verba hujus Canonis sexti juxta genuinem *Dionysii Exigui* versionem: *Antiqua consuetudo servetur per Ægyptum, Lybiam, & Peutapolim, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem, quia & Urbis Romæ Episcopus parilis mos est. Similiter autem & àpud Antiochiam caterasq; Provincias suis privilegia serventur Ecclesiis. Illud autem generaliter clarum est, quod si quis præter Metropolitani sententiam factus fuerit Episcopus, hunc magna Synodus definivit Episcopum esse non oportere.* Quid, emabo, hic *Urbicarias Ecclesias* somniare opus est, de quibus nec vola aut vestigium est in verbis Canonia sexti Concilii Nicæni. Hinc jure optimo *Henricus Valesius* in suis Observationibus Ecclesiasticis in *Socratem* & *Sozomenum* libro tertio scribit, doctissimos quosdam homines, qui de Ecclesiis ec regionibus Suburbiceriis acriùs inter se contendunt, & magno animorum æstu digladientur, *Rufini* interpretationem potiùs, quàm ipsius Cenonis sexti Concilii Nicæni verba exposuisse, cùm in prædicto Canone *de Urbicariis, & Suburbicariis Ecclesiis* elrum sit silentium. Quod si tamen aliquis *Rufini* Expositionem *de Ecclesiis Suburbicariis* vindicandam pertenderet, dicendum esset, *Rufinum* per *Ecclesias Suburbicarias* intellexisse totiua Occidentis Ecclesias, specieli jure Romano Petriarchatui subditas. Per Suburbicarias siquidem Ecclesias, inquit jam laudetus *Valesius*, intelligit *Rufinus* ees Ecclesias, quæ sunt sub Episcopo Urbis Romæ. Nam Suburbicariæ Ecclesiæ eodem modo dicuntur, quo Suburbiceriæ Provinciæ. Sicut ergo Suburbicariæ Provinciæ appellentur, quæ erant sub Vicario urbis Romæ, ita Ecclesiæ Suburbicariæ dicuntur à *Rufino*, quæcumque subjacsbant Episcopo urbia Romæ, & quemadmodùm Provinciæ Suburbicariæ constituebent Diœcesim Vicarii urbis Romæ, sic Ecclesiæ Suburbiceriæ per totum Occidentem diffusæ constituunt Diœcesim Patrierchæ Romani. Sed quid Opus est ergumentis, cùm res ipsa luculenter pateet ex ipso fine, quem in condendo sexto illo Canone sibi præscripserunt Patres Concilii Nicæni. Conditus quippe est prædictus ille Canon ad reperande Ecclesiæ Alexandrinæ Petrierchica privilegia per *Meletium*, Lycopolitanum Episcopùm, invasa, læsa & mutilata. *Meletius* siquidem, sicut legitur in Apologie *S. Athanasii*, ob idololatricum in *Diocletiani* Imperatoris persecutione lapsum, à *S. Petro* Alexandrino Petriarche, in Synodo damnatus, non solùm non resipuit, sed Schisma conflevit, & excusso obedientiæ jugo, Thebaidis ec viciuæ Ægypti Provincias, omniaque Jura Patriarcbica, quæ Petriarchæ Alexandrino competebant, temerario ausu invesit, sibi errogevit, novumque se illic ostentavit Patriarcham. Graves eâ de re ed Generalem Synodum Nicænam *Alexander*, Patriarcha Alexandrinus, detulit querelas, quas cùm audissent Patres Nicæni, ed porestetem Patriarchæ Alexandrini plenè resteurendam, eique sua Jura Patriarchica esserende ac vindicende, Canonem sextum condiderunt, in quo comparationem instituunt Episcopum Alexandrinum, quatenùs est Patriarche Ægypti, Lybiæ & Pentepolis, inter & Episcopum urbis Romæ, quatenùs est Patriarche totius Occidentia, eâque factâ comparetione, definiunt, quòd quemadmodùm Episcopus urbis Romæ, quatenùs est Patriarcha totius Occidentis, potestatem Patriarchalem babet in omnea Ecclesias suo Patriarcbatui subjectas, ita similiter Episcopus Alexandrinus, quatenùs est Patriarcha Ægypti, Lybiæ, & Pentapolia, juribua & privilegiis Patriarchelibus frui debet in omnibus Ecclesiis, quæ in sui Patriarchetus embitu continentur. Sedes namque Patriarchelis Alexandrina instituta est ed exemplar Sedis Patriarchalis Romanæ (cùm *Sanctus Marcus* Evangelista, *Sancti Petri*, Apostolorum Principia, discipulua, ex ejusdem euctoritate Alexandriam pergens, ad exemplar Sedia Patriarchalia Romanæ Patriarchatum Alexandrinum instituerit) rectè ergo Patres Nicæni instituunt comparationem Episcopum Alexandrinum, quatenùs est Patriarcha Ægypti, Lybiæ, & Pentepolis, inter & Episcopum Urbis Romæ, quatenùs est Patriarcha totiua Occidentia, eâdemque operê statuunt, quòd sicut Sedes Petriarchalis Romane bebet potestatem per omnea Provincias, seu Ecclesias totius Occidentia, Juri suo Petriarcbico subditas, pari modo Sedes Petriarchica Alexendrina potestatem habere debet in omnes Ecclesiee Ægypti, Lybiæ, & Pentapolis, suo Juri Patriarchico subjectas. Hic est verus ec germanua sexti Cenonis Concilii Generelis Nicæni sensus, cujus sola explicatio abundè sufficere debet ad explodendas vanas & sinistras interpretationea, in quas *Salmasius*, Hæreticus Calviniste, & *Joannes Launojus*, Secræ Facultatis Perisiensia Doctor, verba sexti Canonia Concilii Nicæni præposterè detorserunt, ut Romanæ Sedis Petriarchalis jurisdictionem elevarent, eemque angustioribus terminis coarctarent. Urbis iteque Romæ Episcopus, quetenùs est Patriarche, habet omnes totiua Occidentis Ecclesiaa suo Juri Patriarchico subjectas, sed, ut est Romanua Pontifex, & Christi Domini in terria Vicariua, habet Primetum in universa Ecclesia, seu potestatem jurisdictionis in omnes totius Orbis Christiani, tem Orientis quàm Occidentia Ecclesies. Quem Romani Pontificia non solùm bonoris, sed & jurisdictionis Primatum, Sacris Litteris, unanimi SS. Patrum, cum Græcorum, tum Latinorum traditione, & Conciliorum Canonibus firmatum, soli Hæretici, ac Schismatici, à vera Christi Ecclesis extorres, inficientur.

De

De terminis Patriarchatuum Antiocheni & Alexandrini.

Nilus, cognomento *Doxopatrius*, Ecclesiæ Græcæ Archimendrita, qui undecimo Ecclesiæ Sæculo, id est, circa annum millesimum quadragesimum tertium floruit, rogatus per Litteras à *Rogerio*, Siciliæ Rege, scripsit breviter *de Majorum Patriarcharum Sedibus*, quod posteà fusiori Opere prosecutus est, in quo *de quinque Thronis Patriarchalibus*, iisque subjectis Archiepiscopis, Metropolitanis, Episcopis, de Sedium Patriarchalium institutione, ordine, & propriis nominibus disserit. Ex illius itaque Scriptoris Græci Opere, quod Græco Latinum anno millesimo sexcentesimo undecimo *Stephanus Moynius* Tomo I. *Variorum Sacrorum* pag. 215. in lucem emisit, excerpam quæcumque de Terminis Patriarcharum Antiocheni, Alexandrini, Hierosolymitani, & Constantinopolitani hic dicturus sum, ut pateat, quot Metropolitas, & Episcopos Sæculo Ecclesiæ undecimo Patriarchæ Orientis sub se habuerint, quot Patriarcha Hierosolymitanus, contra Sedis Apostolicæ judicium, usurpaverit, & quot Patriarcha Constantinopolitanus ex Patriarchatu Romano injustè avulserit. Non solùm enim tres Exarchatus, Asiæ, Ponti, & Thraciæ, sicut superiùs observavimus, sibi subjecit Patriarcha Constantinopolitanus, sed & integrem Illyrici Diœcesim, & totam Siciliæ Provinciam, quæ primis Ecclesiæ Sæculis Patriarchatui Romano parebant, in Jus suum transcripsit, sibique vendicavit. Incipiam autem, juxta ordinem quem tenet *Nilus Doxopatrius*, à Patriarchatu Antiocheno, qui, ut verbis utar ejusdem Scriptoris, possidebat universam Asiam & Orientem, Indiamque ipsam, in quam ad hæc usque tempora (id est, usque ad undecimum Sæculum, quo scribebat *Nilus Doxopatrius*) Catholicum ordinans mittit, *Romogyrem* vocatum, & Persiam, & Babylonem, cui nunc nomen *Bagda* est: eò etiam mittebat Antiochenus Patriarcha Catholicum in Urbem Irenupolim, *Irenupoleos* dictum, & Armenias, & Abasgiam, & Iberiam, & Mediam, Chaldæam, & Parthiam, & Elamitas, & Mesopotamiam. Habet autem Patriarcha Antiochenus Metropoles tredecim. Primò, *Metropolim Tyri*, quæ habet Episcopatus tredecim. Secundò, *Metropolim Tharsi*, quæ habet Episcopatus sex. Tertiò, *Metropolim Edessa*, quæ habet Episcopatus undecim. Quartò, *Metropolim Apamea*, quæ habet Episcopatus septem. Quintò, *Metropolim Hierapoleos*, quæ habet Episcopatus undecim. Sextò, *Metropolim Bostri*, quæ habet Episcopatus viginti. Septimò, *Metropolim Anazarbi*, quæ habet Episcopatus novem. Octavo, *Metropolim Seleucia*, quæ habet Episcopatus viginti quatuor. Nonò, *Metropolim Damasci*, quæ habet Episcopatus undecim. Decimò, *Metropolim Amida*, quæ habet Episcopatus octo. Undecimò, *Metropolim Hagiapoleos*, quæ habet Episcopatus quinque. Duodecimò, *Metropolim Daras*, quæ habet Episcopatus decem. Decimo tertiò, *Metropolim Emesa*, quæ habet Episcopatus quatuor. Habet prætereà Patriarcha Antiochenus (prosequitur idem Scriptor Græcus *Nilus Doxopatrius*) alias Metropoles, quæ sub se nullos habent Episcopatus, numero octo, quæ cùm priùs essent Episcopatus aliis Metropolitanis subjectæ, in dignitatem Metropolitanam provectæ sunt, decretumque, ne aliis Metropolitanis subderentur, sed tantummodò Patriarchæ Antiocheno. Hæ autem octo Metropoles, quæ nullos sub se habent Episcopatus, sunt istæ: 1. *Beryti.* 2. *Heliupoleos.* 3. *Laodicea.* 4. *Samosatorum.* 5. *Martyropoleos.* 6. *Mopsuestia.* 7. *Adana.* 8. *Pompejupoleos.* Adhùc etiam Patriarcha Antiochenus habent ingentes Archiepiscopatus octo: 1. *Berrœam.* 2. *Chalcedonem.* 3. *Agabellam.* 4. *Seleuciam Pieria.* 5. *Anasartham*, quæ & *Theodoropolis* dicitur. 6. *Palton.* 7. *Gabulam.* 8. *Balaamam.* Præter hos, habet Patriarcha Antiochenus alios Archiepiscopatus tenues & liberos quinque. 1. *Salamiam.* 2. *Eercum.* 3. *Rhason.* 4. *Agatem.* 5. *Barcusorum.* Hæ omnes Ecclesiæ Patriarchæ Antiocheno subduntur, inquit *Nilus Doxopatrius.*

Patriarcha Alexandrinus totam Lybiam, sicut scribit idem *Nilus Doxopatrius*, possidebat, & Æthiopiam, & Marmaricam usque ad Tripolim Africanam, nec non universam Ægyptum, & Palæstinam ipsam, in qua est Hierosolyma. Habet Provinciam primam *Stamnica*, in qua est prima Metropolis, quæ est *Pelusium*, varios sub se habens Episcopatus; & secundam Provinciam *Stamnica*, in qua est secunda Metropolis *Leonto*, habens diversos Episcopatus; & primam Provinciam *Ægypti*, in qua Alexandria, quæ cæterarum caput; & secundam Provinciam Ægypti, & Provinciam *Arcadia*, in qua tertia est Metropolis *Oxirichus*, habens sub se varios Episcopatus; & secundam Provinciam *Thebaidis*, in qua est Metropolis *Ptolamais*, habens sub se Episcopatus diversos; & Provinciam Lybiæ, in qua est Metropolis *Darince*, habens non nullos Episcopatus. Adhuc habet Patriarcha Alexandrinus aliam Metropolim, quæ fuerit septima *Marica*, & octavam *Tonesim*, in septimo Nili ostio sitam. Septem enim ostiis Nilus in Mare infunditur, in quibus variæ Civitates jacent. Hæ itaque sunt octo Patriarchæ Alexandrini Metropoles, quæ varios sub se Episcopos habent; quamvis sint & aliæ quinque nullis Episcopatibus conspicuæ, nempè *Damiata*, *Maris rubri*, *Pharas*, *Are* ------ omnes simul tredecim, seu Metropoles, Patriarchatui Alexandrino subditæ. Erant Patriarchæ Alexandrini, subdit *Nilus Doxopatrius*, & alii *Throni diversi*, sed post *Severi* Hæresim, à Severianis sublati sunt. Per *Thronos* autem intelligit *Nilus Doxopatrius* Metropoles, quæ ante *Severi* Hæresim, jurisdictioni Patriarchæ Alexandrini erant subjectæ, sed post *Severi* Hæresim fuerunt ab ejus Patriarchatu avulsæ.

De terminis Patriarchatuum Hierosolymitani, & Constantinopolitani.

Thronus Hierosolymitanus, ut ait *Nilus Doxopatrius*, *avulsus ex Diœcesi ac Potestate Patriarcha Alexandrini* (veriùs dixisset Antiocheni, cùm Palæstina in tres Provincias distributa, quam sicut superiùs observavimus, Patres Concilii Chalcedonensis Actione octava attribuerunt Patriarchæ Hierosolymitano, antehàc esset subjecta Patriarchatui Antiocheno) Thronus Hierosolymitanus, inquit *Nilus Doxopatrius*, elatus per se caput aliarum Ecclesiarum extitit, & tribus aliis Thronis facultate par. Sancitum nihilominus est, post Antiochenum honore frui, & referri in Dypthichis, & Sedem occupare, nomenque Patriarchæ, qui Throno Hierosolymitano præfectus erat, habere cœpit, licèt anteà Episcopus esset sub Metropolitano Cæsareensi Palæstinæ, cùm illius Metropolis Cæsarea esset, eique Cæsareensi Metropoli Sedes Hierosolymorum subderetur. Hebuit verò, ait idem *Nilus Doxopatrius*, Petriarchalis Hierosolymorum Sedes alias Metropoles, qoæ varios Episcopatus sub se habent, nempè secundam *Scythopolim*, sive *Basan*, *tertiam Petram*, *quartam Bostram*, sive *Arabiam*. Habet prætereà & Archiepiscopatus nemini obnoxios viginti quinque, nullis Episcopatibus nobiles, & qui subjacent Throno Hierosolymitano, videlicèt I. *Diospolim*, sive *Gergiupolim*. II. *Ascalonem*. III. *Joppem*. IV. *Gazam*. V. *Anthedonem*. VI. *Diocletianupolim*. VII. *Eleutheropolim*. VIII. *Neapolim*. IX. *Sebasten*. X. *Jordanem*. XI. *Tiberiadem*. XII. *Diocæsaream*. XIII. *Maximianupolim*. XIV. *Capetoliadem*. XV. *Myrum*. XVI. *Gadarum*. XVII. *Nazaret*. XVIII. *Thaborinm montem*. XIX. *Cyriacupolim*. XX. *Adriam*. XXI. *Gabalam*. XXII. *Æliam*. XXIII. *Pharas*. XXIV. *Helenupolim*. XXV. *Montem Sina*.

De Patrierchatu Constantinopolitano, eique subjectis Metropolibus hæc habet sæpè citatus *Nilus Doxopatrim*: Nunc iteque (sunt verba illius Scriptoris Græci, juxte versionem Latinam) possidet à Deo conservatos Thronus Constantinopolitanus, quem primus vocatus Andreas fundavit, primum Episcopum in eo constituens, cùm adhùc urbs Byzantium esset, partem non minimam Asiæ Europæque. Quæ sunt circa Illyricum usque ad Propontidem, in qua est Constantinopolis, indèque usque ad Chersonem, & Chazatiam, & Chaldiam, & Gotthiam, & Abasgiam, & Iberiam, & Alaniam; namque in eam à Patriarche Constantinopolitano Metropolitæ mittuntur. Sed omnes istiæ adjacentes Civitates ipsi subjiciuntur, nec non & Danubii fluminis & Cappadociæ urbes, & partes Armeniæ, & Cyclades Insulæ, & reliquæ omnes, quæ subsunt Imperio Constantinopoliteno, moltæ illæ quidem, & maximæ Insulæ duæ, *Creta* & *Eubœa*, in qua est *Euryppus*: sed & *Peloponesus* & *Græcia*: namque Cyprus sui juris est. Quin immò & in magnam Russiam à Petriarcha Constantinopolitano mittitur Metropolita. Sunt itaque Provinciæ & Metropoles Constantinopolitano Patriarchæ subjectæ in Oriente, Occidente, & in aliis Regionibus istæ: I. *Cæsarea Cappadocia* habens Episcopatus octo. II. *Ephesus Asia* habens Episcopatus triginta quatuor. III. *Heraclea Thracia* habens Episcopatus viginti quinque. IV. *Ancyra Galatia* habens Episcopatus octo. V. *Cyzicus Hellesponti* habens Episcopatus duodecim. VI. *Sardes Asia* babens Episcopatus viginti quinque. VII. *Nicomedia Bithynia* habens Episcopatus duodecim. VIII. *Nicæa* ejusdem *Bithyniæ* habens Episcopatus sex. IX. *Chalcedon* ejusdem Pcovinciæ sine subditis. X. *Side* Pamphyliæ hebens Episcopatus sexdecim. XI. *Sebastia secunda Armenia* habens Episcopatus septem. XII. *Amasia Hellenoponti* babens Episcopetus septem. XIII. *Melitene Armenia* habens Episcopatus novem, ex quibus est Episcopatus *Cucusus*, quò in exilium missus est *S. Joannes Chrysostomus*. XIV. *Tyana secunda Cappadocia* habens Episcopatus tres. XV. *Gangra Paphlagonia*, habens Episcopatus tres. XVI. *Thessalonica Thessalia* babens Episcopatus octo. XVII. *Claudionopolis Honoriadis* habens Episcopatus quinque. XVIII. *Neocæsarea Ponti Polemoniaci* habens Episcopatus septem. XIX. *Sisinus secunda Galatia* babens Episcopatus septem. XX. *Myra Lycia* habêns Episcopatus triginta tres. XXI. *Stauropolis Caria* habens Episcopatus viginti sex. XXII. *Laodicea Phrygia Pacatiana* babens Episcopatus viginti & unum. XXIII. *Synada Phrygia Salutaris* habens Episcopatus viginti. XXIV. *Iconium Lycaonia* habens Episcopatus quindecim. XXV. *Antiochia Pisidia* habens Episcopatus viginti & unum. XXVI. *Perge* sive *Sylenm Pamphylia* habens Episcopatos viginti septem. XXVII. *Corinthus Peloponesi* habens Episcopatus septem. XXVIII. *Athena Græcia* habens Episcopatus undecim. XXIX *Mocesus Cappadocia* habens Episcopatus quatuor. XXX. *Creta* babens Episcopatus decem. XXXI. *Rhegium Calabria* habens Episcoparus tredecim. XXXII. *Patræ Peloponesi* babeos Episcopatus quinqoe. XXXIII. *Trapezus Lazica* habens Episcopatus quiodecim. XXXIV. *Larissa Græcia* babens Episcopatus septemdecim. XXXV. *Naupactus Nicopoleos* habens Episcopatus novem. XXXVI. *Philippopolis Thracia* habens Episcopatus decem. XXXVII. *Trajanopolis Rhodopes* habens Episcopatus septem. XXXVIII. *Rhodos Cycladum Insularum* habens Episcopatus duodecim. XXXIX. *Philippi Macedonia* habens Episcopatus septem. XL. *Hadrianopolis Hemimonti* habens Episcopatus undecim. XLI. *Hieropolis Phrygia Pacatiana* habens Episcopatus oovem. XLII *Rhodostolum*, seu *Distra Hemimonti* habens Episcopatus quinque. XLIII. *Dyrrachium* habens Episcopatus quatuor. XLIV. *Smirna Asia* habens Episcopatus quinque. XLV. *Syracusa Sicilia* habens Episcopetus viginti & unum. XLVI. *Catania*, quæ, cùm Syracusani esset Episcopatus, propter *S. Leonem*, in Archiepiscopatûs dignitetem provecta est. XLVII. *Ammorum Phrygia* habens Episcopatus qoinque. XLVIII. *Camuchus Armenia* habens Episcopatus octo. XLIX. *Cotyajum Phrygia* habens Episcopatus trsdecim. L. *Sancta Severina Calabria* habens Episco-

Episcopatus quinque. LI. *Mitylene Lesbi Insulæ* habens Episcopatus sex. LII. *Nova Patra Græcia* habans Episcopatus quatuot. LIII. *Theba Græcia* habens Episcopatus tres. LIV. *Serræ Thessalia* habens Episcopatus quinquaginta septem. LV. *Æonit.* LVI. *Cercyra.* LVII. *Mesembria.* LVIII. *Amastris Ponti.* LIX. *Chona Phrygiæ.* LX. *Pompejopolit.* LXI. *Attalia à Syleo avulsa.* LXII. *Paranoxia à Rhodo avulsa.* LXIII. *Lacedamonia à Patris Peloponosi avulsa.* LXIV. *Madyta ab Heraclea avulsa.* LXV. *Abydus à Cyzico avulsus.* Hæc omnie, quæ haċtenùs de terminis quatuor Orientis Petriarchalium Sedium, Antiochenæ, Alexandrinæ, Hierosolymitanæ, & Constantinopolitanæ scripsi, ex libro, quem *Nilus Doxopatrius* edidit *de quinque Thronis Patriarchalibus*, excerpsi, ubi prædictus Author, ultra sexaginta quinque Metropoles, Patriarchatui Constantinopolitano subditas, recenset triginta quatuor Archiepiscopatus, Throno Constantinopolitano subjectos, nullius Metropolitani jurisdictioni obnoxios, & qui sub se nullos Episcopatus habent. Hi autem sunt: I. *Byzira.* II. *Leontopolis.* III. *Parium.* IV. *Proconesus.* V. *Cius.* VI. *Aspros.* VII. *Cypsela.* VIII. *Afice.* IX. *Neapolis.* X. *Selga.* XI. *Cherso.* XII. *Mesana.* XIII. *Garela.* XIV. *Brysis.* XV. *Dercus.* XVI. *Carabzya.* XVII. *Lemnus.* XVIII. *Leucas.* XIX. *Misthia.* XX. *Pendachthoe.* XXI. *Perme.* XXII. *Bosphorus.* XXIII. *Cotradia.* XXIV. *Codra.* XXV. *Carpathus.* XXVI. *Cotro.* XXVII. *Rhisaum.* XXVIII. *Gothia.* XXIX. *Sygdia.* XXX. *Philli.* XXXI. *Ægina.* XXXII. *Pharsala.* XXXIII. *Anchialus.* XXXIV. *Heraclei.* Hæc est quatuor Orientis Petriarchalium Sedium, Antiochenæ, Alaxandrinæ, Hierosolymitanæ & Constantinopolitanæ, nec non antiquarum Metropoleon Notitia, quæ ex *Nili Doxopatrii*, Scriptoris Græci XI. Sæculi, libro *de quinque Thronis Patriarchalibus* hauriri potest, quamvis in eo, sicut obsarvant Viri erudtti, non contineantur omnes Metropoles & Diœceses Orientis, sicut præcisè extitêra initio Ecclesiæ & institutionis Sedium Patriarchalium. Quapropter, ad pleniorem tum Institutionis Patriarchalium Sedium Orientis, tum successionis Patriarchalium illarum Sedium, tum denique Metropoleon, & aliarum Ecclesiarum, quæ initio Ecclesiæ illis Sedibus fuerunt subjectæ, notitiam consequendam, author tibi sum, ut numeraro pretio tibi pares sæpe laudatum doctissimi nostri *Michaëlis Le Quien* Opus, cui titulus est: *Christianus Oriens*, quodque nunc Parisiis sub prælo sudat, sicut nuperrimà ad me scripsit clarissimus, mihique amicissimus Auctor.

Postremò, observare debes, ex ee Episcoporum præcipuarum Ecclesiæ Sedium, Romanæ, Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ & Constantinopolitanæ successione, quam in his quinque Tabulis Chronologicis descripsimus, invicta peti argumenta ad probandum adversùs Hæreticos nostri temporis, Ecclesiam Romanam esse veram Sponsam Christi, Sectas verò Lutherenorum, Calvinistarum, Socinianorum, &c. esse Synsgoges Satanæ. Et primò quidem constat ex prime Tabula Chronologica, in que texuimus seriem Episcopotum Sedis Romanæ; constat, inquam, perpetuam & nonquam interruptam fuisse in ea Sede successionem Episcoporum à *Sancto Petro* usque ad *Innocentium Decimum tertium* nunc sedentem. Hæc autem continua successio, per quam ed nus usque propagata est doctrina Apostolica, certa ac indubitata est veræ Ecclesiæ Note ac tessere, quam nullæ Hæreticorum Sectæ sibi arrogare possunt: *Edant*, (Hæretici) ait appositè *Tertullianus* in lib. de pæscript. cap. 32. *origines Ecclesiarum suarum, evolvant ordinem Episcoporum suorum, ita per successionem ab initio decurrentem, ut primus ille Episcopus aliquem ex Apostolis, vel Apostolicis Viris habuerit authorem & antecessorem. Hoc enim modo Ecclesiæ Apostolica census suos deferunt, sicut Smirnaorum Ecclesia habens Polycarpum à Joanne conlocatum refert: sicut Romanorum Clementem à Petro ordinatum edit. Proindè utique & catera exhibent, quos ab Apostolis in Episcopatu constitutos Apostolici seminis traduces habent.* Idem ergumentum ductum ex continua Sedis Romanæ Episcoporum successione urgent Sancti Patres contra Hæreticos sui temporis, sed præsartim *S. Augustinus* lib. *contra Epistolam Fundamenti* cap. 4. ubi hæc habet: *Tenet me in Ecclesia à Sede Petri, cui pascendas oves suas Christus commendavit, usque ad præsentem Episcopatum, successio Sacerdotum:* & in Psalmo contra Donatistas, sic illos Hæreticos affatur idem Aquilinus Doctor: *Numerate Sacerdotes vel ab ipsa Sede Petri, & ordine illo Patrum, quis cui successit: Videte, ipsa est Petra, quam non vincunt superba inferorum Portæ.* Prima itaque Tabula Chronologica, in qua integram exhibuimus seriem & nunquam interruptam successionem Episcoporum Sedis Romanæ à *Sancto Petro*, Apostolorum Principe, & primo in terris Christi Domini Vicario, usque ad *Innocentium Decimum tertium* nunc sedentem, invictum tibi suppeditabit argumentum ad probandum contra nostri temporis Hæreticos, solam Ecclesiam Romanam esse verem Christi Ecclesiam, quippè quæ per continuam illam ab Apostolis ductam Episcoporum successionem jugiter doctrinam Apostolicam ad nostra usque tempore conservavit; Sectas verò Hæreticorum esse Synagogas Satanæ, utporè quæ continuâ ab Apostolis profectâ Episcoporum, vel Pastorum successione, Ordinatione ac missione destitutæ, novellas, falsas, peregrinas, totique retrò antiquitati ignotas doctrinas sequuntur, seu potius omni vento doctrinæ circumferuntur. Præter hoc peremptorium argumentum, quod ad probandum, solem Ecclesiam Romenam esse veram Christi Ecclesiem, tibi subministrabit prima Tabula Chronologice, quæ exhibet continuem Sedis Romanæ Episcoporum à *Sancto Petro* usque ed *Innocentium Decimum tertium*, successionem, alia duo ergumenta, quæ aidem adversùs Hæreticos comprehandæ veriteti perquàm idonee sunt, facili negotio colligere poteris ex quatuor sequentibus Tabulis Chronologicis, in quibus teximus seriem, seu successionem Episcuporum Sedium Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ & Constantinopolitanæ. In his siquidem quetuot Tabulis Chronologicis Sole cla-

 riùs

riùs perspicere licet, sæpe sæpiùs in illas Patriarchales Sedes irrapsisse, aut vi intrusos fuisse Episcopos Arianos, Eutychianos, Monothelitas, qui Catholicorum Episcoporum successionis lineam abruperunt, gravissimis urbis totum Orientem Christianum exagitârunt, ac tandem in causa fuerunt, cur nobilissimæ illæ Orientis Ecclesiæ à Saracenis fuerint miserum in modum vastatæ, & nunc sub immani Turcarum jugo oppressæ, atque ab Ecclesia Romana diro Schismate divulsæ, ignobiles ac tantùmnon destructæ jaceant, & duræ servituti mancipentur. Contra verò Ecclesia Romana, seu *Petri* Sedes, perpetuam Pontificum seriem, & cum ea veræ & Apostolicæ doctrinæ successionem nunquam interruptam, obtinuit. Ipsa sola *Petri* Sedes Hæreticos, aut de Hæresi suspectos exclusit, & implacabile Hæresibus bellum indixit. Nam Arianos & Nestorianos, Eutychianos & Severianos, Theopaschitas, & Iconomachos, Monothelitas, & Agnoitas, Monophysitas & Waldenses, Albigenses, Lutheranos, Calvinistas, Socinianos, & alias quamplurimae Hæreses cùm antiquas, tum posteriores jugulavit, & ad internecionem usque profacuta est, atque etiamnùm prosequitur, hanc Fidem sartam tectam conservans, quæ prioribus Sæculis tot Apostolos genuit, tot Martyres peperit, tot Patres Orthodoxos protulit, tot Sanctos Pontifices Ecclesiæ dedit, totumque Christianum Orbem reddidit. Porrò, quis non videat, tam singulare privilegium ideò soli Romanæ Sedi fuisse à Deo concessum, ut unicuique perspicuum ac exploratum esset, solam Romanam Ecclesiam verè Apostolicam esse, & omnium Ecclesiarum Matrem, atque ad illam potissimum omnes DEI promissiones, Ecclesiæ factas, spectare. Non me fugit, Hæreticos nostri temporis, ut suis Sectariis suadere possint, interruptam fuisse in Sede Romana Catholicorum Episcoporum successionem, eò audaciæ ac temeritatis prorumpere, ut quibusdam Romanis Pontificibus, quos odio plusquàm Vatiniano prosequuntur, erroris, aut Hæreseos notam inurant. Sed hasce putidas Hæreticorum calumnias passim in nostris Colloquiis in Historiam Ecclesiasticam datâ operâ confutavimus, ac palàm commonstravimus, illos Romanos Pontifices penitùs fuisse alienos ab his erroribus, quos Hæretici, cæco furore abrepti, ipsis perperàm impingunt. Sed norunt omnes, solamne esse Hæreticis falsa crimina Viris Ecclesiasticis, ac præsertim Episcopis, & Romanis Pontificibus, à quorum obedientia recesserunt, imponere, sicut *Sanctus Augustinus* in Epistola centesima trigesima quinta veteris editionis præclarè testatur his verbis: *Hæretici non habendo quid in causa sua divisionis defendant, non nisi hominum crimina colligere affectant, & ea ipsa plura falsissima jactant; ut cùm ipsam divina Scriptura veritatem, qua ubique diffusa Christi Ecclesia commendatur, criminari & obscurare non possunt, homines per quos prædicatur, adducant in odium, de quibus & fingere, quidquid in mentem venerit, possint.* Ultimum argumentum, quod ex illis Tabulis Chronologicis desumi potest, ad probandum contra Hæreticos nostri temporis, solam Ecclesiam Romanam esse veram Christi Ecclesiam, in eo præsertim situm est, quòd Patriarchales Orientis Ecclesiæ, videlicèt Alexandrina, Antiochena, Hierosolymitana & Constantinopolitana, licèt sæpiùs gubernatæ fuerint ab Hæreticis, jamque diuturno schismate ab Ecclesia Romana sint separatæ, nihilosecius ultrò cum Ecclesia Romana consentiunt in his Fidei Dogmatibus, quæ Hæretici nostri temporis Lutherani, Calviniani, Sociniani, aliique ejusdem furfuris Sectarii rejiciunt; concors, inquam, est utraque Ecclesia, Orientalis & Occidentalis, in asserendis & propugnandis Dogmatibus de Transubstantiatione & præsentia reali Corporis & Sanguinis Christi in augustissimo Eucharistiæ Sacramento; de Confessione Auriculari: de Invocatione Sanctorum; de numero septem novæ Legis Sacramentorum; de Cultu Reliquiarum, & Sacrarum Imaginum; de Purgatorio, de Precibus pro mortuis; de Missæ Sacrificio; de Jejunio Quadragesimali; de Præeminentia Episcoporum supra simplicibus Presbyteris; de Sacris & Apostolicis Traditionibus, &c. Circà hæc, & alia id genus Fidei Dogmata, quæ nunc nostri temporis Hæretici totis viribus oppugnare moliuntur, eadem semper fuit, & etiamnùm in utraque Ecclesia, Orientali & Occidentali, viget constans ac perpetua doctrina, sicut in Colloquio IV. in Historiam Ecclesiasticam Sæculi decimi septimi post doctissimos Viros *Petrum Arcudium*, *Leonem Allatium*, & *Eusebium Renaudotium*, ostendimus ex Conciliis præsertim, quæ Græci Schismatici in Oriente Sæculo decimo septimo celebrârunt, ut proscriberent errores Hæreticorum Lutheranorum & Calvinistarum, & totius Orientalis Ecclesiæ genuinam doctrinam vindicarent à calumniis illorum Hæreticorum, qui, ut faciliùs in Occidente suos errores spargere ac disseminare possent, falsò gloriabantur, & ubique inflatis tibiis clamitabant, totam Ecclesiam Orientalem, seu Patriarchas Constantinopolitanum, Antiochenum, Alexandrinum, Hierosolymitanum, omnes Metropolitanos, Episcopos, Presbyteros, & Laicos Græcos Schismaticos in eorum doctrinam manibus pedibusque descendere. Verùm hanc frandem Hæreticorum confestim detexarunt Græci, qui, licèt ab Ecclesiæ Romanæ communione diuturno jam Schismate sint divulsi, pluribus tamen in Ecclesia Orientali habitis Synodis palàm declarârunt, doctrinam Fidei Ecclesiæ Orientalis longè latèque discrepare ab erroribus Lutheranorum & Calvinistarum, eaque mox memorata Ecclesiæ Romanæ Dogmata, quæ illi Hæretici repudiant, semper ab universa Ecclesia Orientali fuisse recepta, & summâ omnium consensione probata. Hâc solemni & publicâ totius Ecclesiæ Orientalis Declaratione detracta est tandem Hæreticis Lutheranis & Calvinistis larva, repressa thrasonica illorum jactantia, ipsique summo pudore suffusi eamdem nacti sunt sortem, quam olim expertus est Asinus Cumanus, qui, pertæsus servitutem, abrupto loro in sylvam aufugerat. Illic fortè repertum Leonis exuvium corpori applicuit suo, atque pro Leone se gerebat, homines pariter ac feras voce caudâque terrens. Ad hunc igitur modum regnavit aliquandiù personatus hic Asinus, pro Leone immani habitus,

habitus ac formidatus, donec quidam ex aurium prominentium indicio deprehendit esse Asinum, ac probè fustibus contusum ad stabulum, unde exierat, reduxit, dominoque agnoscenti reddidit. Interim autem risum non mediocrem concitavit his omnibus Asinus ille jam agnitus, quos dudùm creditus Leo metu propemodum exanimaverat. His itaque argumentis, petitis ex quinque illis Tabulis Chronologicis, in quibus texuimus seriem, seu successionem Episcoporum præcipuarum Ecclesiæ Sedium, Romanæ, Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ & Constantinopolitanæ, uti debes adversùs nostri temporis Hæreticos, qui in suis Sectis hanc continuam Episcoporum, vel Pastorum ab Apostolis manantem successionem ostendere haud possunt, ac sobiodè se à vera Christi Ecclesia omninò extorres apertè produnt, juxta constantem SS. Patrum cùm Græcorum, tum Latinorum doctrinam, præsertim *Sancti Irenæi* lib. 4. *contra Hæreses* capite olim quadragesimo tertio, sed juxta recentem illius S. Patris Operum Editionem Parisiis anno MDCCX. à P. *Renato Massuet*, doctissimo Benedictino Congregationis *S. Mauri* adornatam, capite vigesimo septimo, ubi hæc habet Sanctus ille Doctor: *Quapropter eis, qui in Ecclesia sunt, Presbyteris obaudire oportet, his qui successionem habent ab Apostolis, sicut ostendimus, qui cum Episcopatûs successione charisma veritatis certum, secundùm placitum Patris acceperunt: reliquos verò, qui absistunt à principali successione, & quocumque loco colligunt, suspectos habere, vel quasi Hæreticos, & malæ sententiæ, vel quasi scindentes & elatos, & sibi placentes, aut rursùs ut hypocritas, quæstus gratia & vanæ gloriæ hoc operantes.* In qua autem Ecclesia reperiatur principalis illa successio doctrinæ & Cathedræ suam ab Apostolis originem habens, luculenter indicat idem S. Doctor lib. 3. *contra Hæreses* cap. 3. his verbis: *Sed quoniam valdè longum est in hoc tali volumine omnium Ecclesiarum enumerare successionem, maximæ & antiquissimæ, & omnibus cognitæ, à gloriosissimis duobus Apostolis Petro & Paulo Romæ fundatæ* & *constitutæ Ecclesiæ, eam, quam habet ab Apostolis Traditionem, & annuntiatam hominibus Fidem per successiones Episcoporum pervenientem usque ad nos indicantes; confundimus omnes eos, qui quoquo modo, vel per sibi placentia, vel per vanam gloriam, vel per cæcitatem & malam sententiam, præter quàm oportet, colligunt. Ad hanc enim Ecclesiam,* seu Romanam, *propter potiorem principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est, qui sunt undique fideles, in qua semper ab his qui sunt undique conservata est ea, quæ est ab Apostolis, Traditio.* Sed hæc pauca circa istas quinque Tabulas Chronologicas, in quibus descripsimus successiones Episcoporum præcipuarum Ecclesiæ Sedium, Romanæ videlicèt, Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ, & Constantinopolitanæ, observâsse sufficiat, & ne hæc secunda pars Tomi octavi Historiæ nostræ Ecclesiasticæ longiùs excurrat, finem ei imponamus, commodiùs in proximo Tomo expansuri alias novem, quas promisimus, Tabulas Chronologicas, quæ repræsentabunt seriem Imperatorum cùm Orientis, tum Occidentis; Galliæ, Hispaniæ, & Angliæ Regum; Hæresum, Schismatum, & Controversiarum, quæ in Ecclesia eruperunt; Conciliorum, quæ variis in locis habita sunt; postremò, omnium insignium Virorum, qui sive doctrinâ & pietate, sive novis institutis Religiosis Ordinibus, Ecclesiam Catholicam mirum in modum illustrârunt.

